

IX kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

**Komisja
Nadzwyczajna
do spraw
zmian w
kodyfikacjach**

■ **PODKOMISJI STAŁEJ DO SPRAW
NOWELIZACJI PRAWA CYWILNEGO
(NR 15)
z dnia 5 czerwca 2023 r.**

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach

– podkomisji stałej do spraw nowelizacji prawa cywilnego (nr 15)

5 czerwca 2023 r.

Podkomisja stała do spraw nowelizacji prawa cywilnego, obradująca pod przewodnictwem posła **Grzegorza Lorka (PiS)**, przewodniczącego podkomisji, rozpatrzyła:

– rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3216).

W posiedzeniu udział wzięli: **Marcin Warchoń** sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Tomasz Szafranski** dyrektor Biura Prezydialnego Prokuratury Krajowej wraz ze współpracownikami, **Włodzimierz Chróścik** prezes Krajowej Rady Radców Prawnych wraz ze współpracownikami, **Piotr Sołowij** koordynator badań społecznych w fundacji Court Watch Polska oraz **Michał Boruckowski** stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Agnieszka Grybska**, **Magda Jedynak**, **Daniel Kędziński** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Monika Bies-Olak**, **Magdalena Klerek** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dzień dobry państwu. Witam bardzo serdecznie na obradach podkomisji stałej do spraw nowelizacji prawa cywilnego. Dzisiaj będziemy rozpatrywać projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw z druku nr 3216.

Na wstępie bardzo serdecznie chciałem powitać panią poseł Barbarę Dolniak, która jest z nami, a także wszystkich posłów, którzy są zdalnie. Mam do państwa prośbę o zalogowanie się i naciśnięcie dowolnego przycisku w celu potwierdzenia quorum, a ja przejdę do powitania gości. Nie widzę jeszcze pana ministra. Myślę, że za chwilę dotrze. Zaczynamy od przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości.

Witam bardzo serdecznie panią Katarzynę Naszczyńską, dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Karnego. Witam pana Jakuba Kalbarczyka, naczelnika wydziału w Departamencie Legislacyjnym Prawa Karnego. Witam pana Sebastiana Bończaka, naczelnika wydziału w Departamencie Legislacyjnym Prawa Karnego. Witam panią Agnieszkę Tomaszewicz-Celińską, głównego specjalistę, sędziego w Departamencie Legislacyjnym Prawa Karnego. Witam serdecznie pana Macieja Klonowskiego, zastępcę dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego. Witam serdecznie panią Annę Marczak, naczelnika wydziału w Departamencie Legislacyjnym Prawa Cywilnego. Witam serdecznie panią Katarzynę Kopczyńską, głównego specjalistę w Departamencie Legislacyjnym Prawa Cywilnego. Witam serdecznie panią Honoratę Łopianowską, dyrektora Departamentu Legislacyjnego Ustroju Sądów. Witam serdecznie pana Łukasza Żaka, zastępcę dyrektora Departamentu Legislacyjnego Ustroju Sądów. Witam serdecznie pana Zbigniewa Wiśniewskiego, pełnomocnika ministra sprawiedliwości do spraw informatyzacji z Departamentu Informatyzacji i Rejestrów Sądowych. Witam serdecznie

panią Annę Romanowską, naczelnika wydziału w Departamencie Informatyzacji i Rejestrów Sądowych.

Z Prokuratury Krajowej witam pana Tomasza Szafrąńskiego, dyrektora Biura Prezydyjnego; panią prokurator Agnieszkę Władzińską z Biura Prezydyjnego; panią prokurator Agnieszkę Welenc z Biura Prezydyjnego, pana prokuratora Marcina Giżyńskiego z Biura Prezydyjnego oraz panią prokurator Magdalenę Glazer z Biura Prezydyjnego. Witam państwa bardzo serdecznie.

Z Krajowej Rady Radców Prawnych witam serdecznie pana prezesa Włodzimierza Chróścika. Witam serdecznie pana prof. Tomasza Schefflera, zastępcę kierownika Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji, oraz pana prof. Piotra Rylskiego. Tak mam zapisane. Z fundacji Court Watch Polska witam pana Piotra Sołowiewa oraz naszego stałego doradcę pana Michała Boruckowskiego, ale go nie widzę. Będzie z nami zdalnie. Jak zawsze, witam panie legislatorki.

Mam do państwa uprzejmą prośbę. Kiedy będą państwo zabierali głos, proszę o przedstawienie się, bo to jest potrzebne do protokołu. Czekamy na potwierdzenie kworum.

Mamy kworum. Są nawet cztery osoby. Bardzo dziękuję.

Na wstępie chciałbym procedować wniosek formalny, który złożyła pani poseł Barbara Dolniak. Oddaję pani poseł głos. Bardzo proszę.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Bardzo dziękuję.

Słyszę, że pan minister za cztery minuty będzie, ale skoro został mi udzielony głos, to bardzo dziękuję.

Przed posiedzeniem podkomisji złożyłam wniosek o zniesienie dzisiejszego terminu i o wyznaczenie nowego. W związku z tym, że pan przewodniczący nie podjął decyzji przed posiedzeniem podkomisji, ten wniosek w trakcie mojego wystąpienia zmodyfikuję. O co chodzi? Proszę państwa, spotykamy się dzisiaj na posiedzeniu podkomisji do spraw cywilnych, w związku z czym ten projekt... Zakres prawa cywilnego jest dosyć szeroki, ale na pewno w zakresie swojej tematyki nie obejmuje ani Kodeksu karnego, ani Kodeksu postępowania karnego, ani Kodeksu karnego wykonawczego, ani resocjalizacji nieletnich. To jest materia, którą w zakresie Komisji Nadzwyczajnej do spraw kodyfikacji może rozpatrywać wyłącznie podkomisja do spraw karnych. Przydzielenie tego projektu jednej podkomisji byłoby naruszeniem regulaminu w zakresie przedmiotu, do rozpoznania którego zostały powołane podkomisje.

W związku z tym dzisiaj brak jest możliwości procedowania tego projektu, ponieważ w projekcie znajdują się także propozycje zmian innych ustaw. Jest to chociażby prawo o adwokaturze, o radcach prawnych, rzecznikach patentowych, prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zmiany w ustawie covidowej czy wreszcie o doręczeniach elektronicznych lub o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych. To oznacza konieczność podziału tego projektu decyzją Komisji Nadzwyczajnej do spraw kodyfikacji. Część tego projektu miałyby rozpatrzyć właśnie podkomisja do spraw cywilnych, a część podkomisja do spraw karnych, chociaż bardziej zasadne i w świetle praktyki sejmowej najbardziej aktualne wydaje się powołanie nadzwyczajnej podkomisji, która otrzyma ten projekt w całości. Będą w niej osoby, które zajmą się zarówno tematyką cywilną, jak i tematyką karną. Natomiast dzisiaj – panie przewodniczący – procedowanie tego projektu na posiedzeniu podkomisji po prostu nie jest możliwe.

Ani pan, ani podkomisja nie może sama zdecydować, że dzisiaj w ramach podkomisji rozpatrzemy tylko i wyłącznie przepisy materii cywilnej. To należy bowiem do kompetencji samej Komisji. Stąd mój wniosek, który modyfikuję tak, że dotyczy zamknięcia dzisiejszego posiedzenia i wyznaczenia posiedzenia, jak się wydaje, nadzwyczajnej podkomisji do rozpatrzenia tego projektu po decyzji samej Komisji. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję, pani poseł.

Mamy wniosek formalny o zamknięcie posiedzenia. Poddaję ten wniosek pod głosowanie. Szanowni państwo posłowie, przechodzimy do głosowania. Mam prośbę o skupienie się. Poddaję pod głosowanie wniosek pani poseł Barbary Dolniak.

Kto jest za przerwaniem – pani poseł powiedziała, że za zamknięciem – dzisiejszego posiedzenia? Kto jest za? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał? Dziękuję.

Czy możemy podać wyniki? Za – 1, przeciw – 2. Zatem przechodzimy do procedowania projektu.

Posel Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Panie przewodniczący, czy to oznacza, że w tym składzie będą państwo procedować również przepisy karne?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dokładnie tak, pani poseł. Dziękuję.

Przechodzimy do procedowania. Czy są uwagi do tytułu? Nie widzę.

Art. 1. Proszę bardzo. Tak, widzę. Proszę bardzo. Moje drogie panie, mikrofon.

Legislator z Biura Legislacyjnego Magdalena Klorek:

Przepraszam bardzo. Panie przewodniczący, biorąc pod uwagę liczbę zmian, które znajdują się w poszczególnych artykułach, proponujemy jednak procedowanie zmianami.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. W takim razie zmiana nr 1 w art. 1. Proszę.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, zwracamy uwagę, że niewłaściwie oznaczono art. 53. To jest kolejna zmiana dodawana w ustawie o ustroju sądów powszechnych. Taka uwaga będzie oczywiście zgłaszana przy rozpatrywaniu zmian we wskazanej ustawie. Natomiast już tutaj korekty będzie wymagało odesłanie do art. 53. W projekcie jest to art. 53da, a powinien być art. 53e.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję.

Zanim oddam głos przedstawicielom ministerstwa mam takie pytanie. Czy na pewno dobrze nas słyszać? Czy nie można mówić trochę głośniej? Nie. Ja usłyszałem, ale mam wrażenie, że to było trochę za cicho. Pani mecenas, dobrze słyszeliśmy, ale na przyszłość mam uprzejmą prośbę, żeby mówić bliżej mikrofonu.

Legislator Magdalena Klorek:

Dobrze.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę bardzo, ministerstwo. Na wstępie proszę się przedstawić i zabrać głos.

Naczelnik Wydziału Prawa Cywilnego Procesowego w Departamencie Legislacyjnym Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości Anna Marczak:

Dzień dobry państwu. Anna Marczak, naczelnik Wydziału Prawa Cywilnego Procesowego w Departamencie Legislacyjnym Prawa Cywilnego.

Jak najbardziej tak, zgoda.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Dziękuję. Pani poseł, proszę.

Posel Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Mam pytanie, ponieważ w §1¹ jest sformułowanie „przeglądanie akt sprawy oraz udostępnianie może się odbywać za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe”. Czy to oznacza, że to jest jedyny sposób przeglądania akt? Jeżeli jedyny, to rozumiem tę formułę zapisu, ale jeżeli nie jedyny, jeżeli strona może przyjść do sądu i może zająć do akt, to chyba to musiałoby być zapisane, że może odbywać się także za pośrednictwem systemu. Następujący zapis „może odbywać się za pośrednictwem systemu” to wyklucza.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę o ustosunkowanie się.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Już powtarzam.

Zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości Maciej Klonowski:

Maciej Klonowski. Czy mnie słyhać?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Szanowny panie Macieju, proszę chwileczkę poczekać i pozwolić dokończyć wywód pani poseł Barbary.

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Dzień dobry, Maciej Klonowski, zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego. Zwrot akurat w tym zakresie nie stanowi istotnej zmiany w stosunku do dotychczasowej redakcji art. 9. Art. 9...

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Przerwało. Panie profesorze, nie słyhać pana. Coś się stało. Przerwało. Może jeszcze raz?

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Raz jeszcze.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

O, teraz słyhać.

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Chyba obraz jest przesyłany z opóźnieniem.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę bardzo. Czy nas słyhać?

Czy nas słyhać? Chyba nas nie słyszy. Czy ktoś z państwa obecnych na sali mógłby odpowiedzieć?

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Wydaje mi się, że intencją było... Chyba pan dyrektor chciał powiedzieć, że nie jest to istotna modyfikacja w stosunku do § 1. Tak? Mamy, że odbywa się jawnie itd. Strony, uczestnicy mają prawo przeglądać akta sprawy i otrzymywać odpisy. Czyli w tym zakresie przepis § 1 nadal mówi, że strony mogą przeglądać akta sprawy również na miejscu.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Ja tego nie neguję, tylko pytam o zapis w § 1¹. Może odbywać się za pośrednictwem. To jest opis, który może rodzić wątpliwości.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Dalej mamy sformułowanie „może”.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Najgorzej jest, kiedy tworzy się przepisy, które mogą rodzić wątpliwości. Jeden uzna, że może odbywać się także, ale kiedy to przeczyta, literalnie będzie to oznaczało, że może się odbywać właśnie w taki konkretny sposób.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Pani poseł, patrząc na chronologię, mamy § 1, który mówi o tym, że akta sprawy udostępnia się stronom. Mają prawo je przeglądać, a dopiero w § 1¹ napisano, że można je udostępniać za...

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Można także udostępniać. Mówię, że ten fragment powinien zostać tak uzupełniony, gdyż w przeciwnym razie będzie rodzić dla niektórych kolizję. Będą mieli wątpliwość.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Powiem tak: nie były zgłaszane uwagi w takim zakresie. Do tej pory nie mieliśmy takich wątpliwości, pani poseł.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję.

Myślę, że jeszcze na posiedzeniu Komisji będzie jeszcze możliwość rozmowy na ten temat. Może wtedy pan profesor do nas dotrze i postawi...

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Może teraz mnie słyszać.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Teraz słyszać.

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Maciej Klonowski.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak. Proszę bardzo. Można mówić, bo słyszać. Jest problem.

Dobrze. Jedziemy dalej. Czy do zmiany nr 1 są uwagi?

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

To może będę mówił, aczkolwiek widzę, że głos dociera z kilkunastosekundowym opóźnieniem. Postaram odnieść się do uwag ze strony pani poseł.

Generalnie sformułowanie „może także się odbywać” albo „może się odbywać” z perspektywy tego, co jest poruszane, nie ma większego znaczenia, bowiem chodzi o to, że system teleinformatyczny obsługujący postępowanie sądowe jest rozwiązaniem przeznaczonym dla określonego rodzaju postępowań. Z przepisów ustawy powinno wynikać, kiedy z tym systemem mamy do czynienia. Zatem, jeżeli ten system działa, w tej sytuacji dostęp do akt sprawy może odbywać się za pośrednictwem systemu, i też do większości akt. W takim przypadku nie tworzy się akt papierowych.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo za głos.

Powracamy do procedowania. Czy do zmiany nr 1 są jeszcze uwagi? Proszę, pani mecenas.

Legislator z Biura Legislacyjnego Monika Bies-Olak:

Do zmiany nr 1 nie. Do zmiany nr 2.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Dziękuję. Czy jest sprzeciw do zmiany nr 1? Nie widzę.

Zmiana nr 1 została przyjęta.

Zmiana nr 2. Proszę bardzo.

Legislator Monika Bies-Olak:

Proponujemy w § 1 wyraz „lub” przed wyrazami „Prokuratorii Generalnej” zastąpić spójnikiem „oraz”. To jest wyliczenie. Proponujemy ujednoczenie z art. 132 § 1.

Do ust. 2 mamy pytanie dotyczące art. 131 § 2, w którym „pismo uznaje się za doręczone w chwili wskazanej w elektronicznym potwierdzeniu odbioru korespondencji”. Pytamy, skąd ta różnica, skoro zgodnie z uzasadnieniem rozwiązanie zaproponowane w art. 131¹ § 2 zostało ukształtowane w sposób analogiczny?

Jeszcze uwaga redakcyjna także do § 2, polegająca na zastąpieniu wyrazu „daty” wyrazem „dnia”. Jest to wyraz częściej występujący w Kodeksie postępowania cywilnego. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo.

Mamy jeszcze tutaj poprawkę. Czy mogę ją odczytać? Dobrze. Skoro nie ma uwag, zanim oddam głos przedstawicielom ministerstwa, odczytam poprawkę nr 1. W art. 1 w pkt 2 w dodawanym art. 131a § 1 nadać brzmienie: „§ 1. W razie niemożności dorę-

czenia za pośrednictwem systemu teleinformatycznego sąd doręcza adwokatowi, radcy prawnemu, rzecznikowi patentowemu, prokuratorowi, organowi emerytalnemu określonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej pisma sądowe wyłącznie poprzez umieszczenie ich treści w portalu informacyjnym w sposób umożliwiający uzyskanie przez odbiorcę dokumentu potwierdzającego doręczenie. Nie dotyczy to pism, które podlegają doręczeniu wraz z pismami procesowymi stron lub innymi dokumentami nie pochodzącymi od sądu, chyba że sąd dysponuje ich kopią utrwaloną w postaci elektronicznej”.

Uzasadnienie: projektowane rozwiązanie w założeniu ma zharmonizować projekt w art. 131a Kodeksu postępowania cywilnego. W przepisach o doręczeniu poprzez portal informacyjny, które w ramach projektowanego art. 133a Kodeksu postępowania karnego przewiduje druk nr 3216, chodzi przede wszystkim o umożliwienie przesyłania przez portal informacyjny nie tylko pism wytworzonych przez sąd, ale również pism procesowych stron i dokumentów pochodzących od innych podmiotów. Dziękuję.

Czy są uwagi do poprawki? Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Ta sama prośba o zastąpienie wyrazu „lub” przed wyrazami „Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej” wyrazem „oraz” z tym samym uzasadnieniem.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę ministerstwo.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Tak. Jeżeli chodzi o uwagę do poprawki, to oczywiście jak najbardziej. Jeżeli chodzi o poprzednią uwagę do obecnego brzmienia w projekcie art. 131^{1a}, to – jak rozumiem – w pewnym sensie one się pokrywają, więc jest tożsama. Natomiast jeżeli chodzi o § 2 w art. 131^{1a}, jak najbardziej jest zgoda na zmianę na „dnia”.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, jeszcze było pytanie.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę, pani mecenas.

Legislator Magdalena Klorek:

Padło jeszcze pytanie dotyczące elektronicznego potwierdzenia odbioru...

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Jeśli można odnieść się do dokumentu. Marcin Klonowski.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Panie profesorze, myślę, że to już na obradach Komisji, bo mamy takie opóźnienie, że w tej chwili nie wiem, do czego pan się odnosi.

Proszę, pani mecenas.

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Dobrze.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę, pani mecenas.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, wysoka podkomisjo, padło pytanie dotyczące sformułowania „elektroniczne potwierdzenie odbioru korespondencji”, użytego w art. 131 § 2, a tutaj jest „dokument potwierdzający doręczenie”. Skąd taka różnica?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę ministerstwo.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Może ja się spróbuję odnieść.

Art. 131¹ § 2 stanowi, że owo elektroniczne potwierdzenie odbioru korespondencji jest potwierdzeniem doręczenia elektronicznego. To zaś jest formą doręczenia przez system teleinformatyczny obsługujący postępowanie sądowe. Dla porównania art. 131¹ § 1. Natomiast portal informacyjny nie jest systemem teleinformatycznym. Dlatego w rozumieniu art. 9 k.p.c., a także po to, żeby uniknąć utożsamiania tych obu instytucji, posłużono się różnymi sformułowaniami. Postulowalibyśmy pozostanie przy nich.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Dziękuję. Czy jeszcze pani mecenas? Proszę bardzo.

Legislator Magdalena Kłorek:

Rozumiemy, panie przewodniczący. Nie mamy więcej uwag ani do zmiany, ani do poprawki.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy możemy uznać, że zmianę nr 2... Proszę, pani poseł.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Panie przewodniczący, ta zmiana z „lub” na „oraz”... Chyba w tej chwili jest „lub”, tak? Zmiana „lub” na „oraz” to nie jest zmiana legislacyjna, tylko merytoryczna. Pamiętają państwo, że powtarzane dziesiątki razy sformułowanie „lub czasopisma” zmieniło w rzeczywistości całą ustawę. Dlatego moim zdaniem to wymaga poprawki.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Proszę.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Prosimy Biuro Legislacyjne o komentarz.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Legislator Magdalena Kłorek:

Panie przewodniczący, w naszej ocenie to nie jest zmiana merytoryczna, ponieważ art. 131^{1a} § 1 zarówno w brzmieniu proponowanym w projekcie, jak i w poprawce po prostu zawiera wyliczenie podmiotów.

Patrząc na przepis sąsiadujący, tj. na art. 132 § 1, wydaje się, że tutaj analogicznie powinniśmy umieścić spójnik „oraz”, ponieważ mamy dysonans pomiędzy dwoma blisko położonymi przepisami. Znaczenie tych przepisów jest w naszej ocenie takie same. To jest po prostu wyliczenie podmiotów. Sąd doręcza: 1) adwokatowi, 2) radcy prawnemu, 3) rzecznikowi patentowemu itd. Ostatnim z tych podmiotów jest Prokuratura Generalna Rzeczypospolitej Polskiej. Ponieważ to jest ostatni element wyliczenia, powinien być poprzedzony spójnikiem „oraz”.

Wydaje się, że ministerstwo tak samo ocenia tę zmianę, że to nie jest zmiana merytoryczna. Natomiast biorąc pod uwagę, że jest to poprawka, nic nie stoi na przeszkodzie, żeby pan przewodniczący – jeśli pan przewodniczący taką poprawkę zgłasza – po prostu skorygował ten spójnik w tej chwili, czyli zamienił „lub” na „oraz”.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czy mam to poddać pod głosowanie? Tak to powiem.

Legislator Magdalena Kłorek:

Poprawkę tak, natomiast zamiany spójników oczywiście nie, bo pan jest wnioskodawcą tej poprawki i decyduje pan o jej treści.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Rozumiem. Mam inne pytanie, prostsze. Czy jest sprzeciw?

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Panie przewodniczący, ale pańska poprawka zawiera zwrot „oraz” czy „lub”? Proszę się zdecydować. Składa pan poprawkę z „lub” czy z „oraz”?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Pani poseł, zawiera „oraz”, ale dobrze.

W związku z tym poddaję poprawkę z „oraz”, żeby nie było wątpliwości, pod głosowanie. Kto z państwa posłów jest za przyjęciem poprawki z wyrazem „oraz”? Kto jest za? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał? Dziękuję.

Proszę o podanie wyniku głosowania. Za – 2 posłów. Poprawka uzyskała... Została przyjęta. Dziękuję bardzo.

W czasie dyskusji dotarł do nas pan minister Warchoń. Witamy pana ministra.

Pani mecenas, czy możemy przejść do zmiany nr 3?

Legislator Magdalena Klorek:

Tak.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do zmiany nr 3. Czy do zmiany nr 3 są uwagi?

Legislator Magdalena Klorek:

Ze strony Biura Legislacyjnego nie ma.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy jest sprzeciw do zmiany nr 3? Nie ma. Nie widzę. Dziękuję.

Zmiana nr 3 została przyjęta.

Zmiana nr 4.

Legislator Magdalena Klorek:

Również bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czy do zmiany nr 4 są uwagi? Dziękuję. Przyjęta.

Czy do zmiany nr 5? Proszę? Do zmiany nr 5? Dobrze. Pan Piotr Sołowij, tak? Panie Piotrze, proszę o zabranie głosu.

Koordynator badań społecznych w fundacji Court Watch Polska Piotr Sołowij:

Bardzo dziękuję.

Panie przewodniczący, wysoka podkomisjo, chciałem coś dodać z naszej strony do zmiany nr 5. Tytułem wstępu powiem, że bardzo się cieszymy z tych prac, żeby regulacje dotyczące posiedzeń zdalnych z ustawy covidowej przenieść już na stałe do kodeksów. Jako fundacja popieramy działania zmierzające w kierunku cyfryzacji. Natomiast nasze badania i monitoringi pokazywały, że na co dzień – ale w czasie pandemii było to szczególnie widoczne – bardzo ważna jest zasada jawności postępowania.

Na podstawie obserwacji rozpraw przez naszych wolontariuszy odnotowaliśmy dużo różnych problemów w tym zakresie w trakcie pandemii. Przykładem czy krótką ilustracją tego stwierdzenia jest to, że mieliśmy interwencję w jednym z krakowskich sądów, w którym nasza wolontariuszka została zgłoszona jako osoba zaufania przez uczestniczkę postępowania, ale sąd nie udostępnił jej w żaden sposób linku do rozprawy. Nie mogła wziąć udziału w sprawie jako osoba zaufania. Uważamy, że warto byłoby dodać do rozbudowanego art. 151 również paragraf, który będzie wskazywał na to, że przepisy dotyczące udziału publiczności, więc również mediów i osób zaufania, będą odpowiednio stosowane w posiedzeniach zdalnych, ponieważ – jak wspominałem – w czasie pandemii nie zawsze dla sądów było to oczywiste.

W odpowiedzi na nasze różne interwencje pojawiały się też takie interpretacje przepisów covidowych, że publiczność czy osoby zaufania nie powinny mieć dostępu do posiedzeń zdalnych. To jest nasza główna sugestia, że warto byłoby jakiś jeden paragraf temu poświęcić. Jeszcze krótko odniosę się do § 3 w projektowanej nowelizacji. W opiniach różnych środowisk – NRA, ale także warszawskich sądów – pojawiały się stwierdzenia, że oprócz adresu mailowego warto byłoby we wniosku podawać również numery telefonów komórkowych stron, uczestników postępowania. Wydaje się, że to jest mądry postulat, ponieważ nasze doświadczenia wskazują – ale myślę, że profesjonalni pełnomocnicy też to potwierdzą – że momentem, który generował dużo niepokoju i niepewno-

ści w postępowaniach zdalnych był moment połączenia się z salą rozpraw i sprawdzenia, czy wszystko działa czy nie działa.

Wydaje się, że jeżeli sąd będzie w posiadaniu takiego numeru telefonu, to mogłoby to usprawnić i ulepszyć zarówno pracę sądu, jak i poczucie bezpieczeństwa samych uczestników czy publiczności. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo.

Wracamy na salę. Czy panie mecenas chcą się odnieść do zmiany nr 5?

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, w naszej ocenie to jest kwestia merytoryczna, więc raczej powinien się do niej odnieść wnioskodawca.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Proszę ministerstwo.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Jeżeli chodzi o postulat dotyczący udziału, wydaje nam się, że trzeba jednak zwrócić uwagę na to, że posiedzenie zdalne jest prawem strony. Natomiast, jeżeli chodzi o innych uczestników, jest tutaj sugestia dotycząca osób zaufania czy po prostu publiczności. Te osoby zawsze mogą przyjść i wziąć udział w posiedzeniu na sali sądowej. Tak że w tym zakresie wolelibyśmy zostać przy obecnej redakcji proponowanych przepisów. Natomiast numer telefonu nie wydaje się konieczny. Najbardziej istotny jest adres mailowy, na który będzie wysyłany link, za pośrednictwem którego strona czy uczestnik postępowania będzie mógł się połączyć. Tak że nie jest to po prostu niezbędne w tym momencie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy są jeszcze pytania? Proszę, pani mecenas.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, mamy uwagi redakcyjno-legislacyjne do zmiany nr 5. Jeśli można, to przedstawiłabym je w tej chwili.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę bardzo.

Legislator Magdalena Klorek:

Jeżeli chodzi o lit. a, do zdania drugiego, które zaczyna się wyrazami „W takim przypadku na sali sądowej przebywa sąd i protokolant”, zgłaszamy uwagę językową. Ponieważ są to dwa podmioty, powinniśmy posługiwać się liczbą mnogą. Czyli powinno być „przebywają sąd i protokolant”.

W kolejnym zdaniu, zaczynającym się wyrazami „Zapis obrazu i dźwięku z czynności procesowych”, mamy wyrazy „którzy zgłosili zamiar zdalnego uczestniczenia w posiedzeniu sądu”. Natomiast w § 5 – niżej – mamy „zamiar zdalnego udziału w posiedzeniu”. Proponujemy to ujednolicić tak, jak jest w § 5. Czyli będzie to „zamiar zdalnego udziału w posiedzeniu sądu”.

Nasza kolejna uwaga dotyczy również ostatniego zdania, czyli tego, które zaczyna się wyrazami „Zapis obrazu i dźwięku”. Na końcu tego zdania jest mowa o tym, że zapis obrazu i dźwięku jest przesyłany od uczestników, którzy bezpośrednio nie biorą udziału w postępowaniu, do budynku sądu prowadzącego postępowanie. Natomiast zdanie zaczyna się wyrazami „Zapis obrazu i dźwięku z czynności procesowych odbywających się na sali sądowej przekazuje się do miejsca przebywania”.

W naszej ocenie takim samym sformułowaniem, czyli „z sali sądowej”, powinniśmy się posłużyć na końcu zdania. Wtedy mielibyśmy następujące brzmienie: „z miejsca przebywania tych uczestników posiedzenia do sali sądowej sądu prowadzącego postępowanie”. To lit. a, panie przewodniczący. Uwag było kilka. Jest jeszcze kilka do kolejnych przepisów. Tak że może teraz prosiłybyśmy o odniesienie się do lit. a, potem do następnych.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę, ministerstwo.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Jeżeli chodzi o ostatnią uwagę, dotyczącą budynku sądu prowadzącego postępowanie, jesteśmy za tym, żeby jednak została taka redakcja. Zwróćmy uwagę, że w zdaniu poprzedzającym, zaczynającym się wyrazami „W takim przypadku”, na sali sądowej przebywają sąd i protokolant, a pozostałe osoby nie muszą przebywać w budynku sądu. Zatem dla nas jest to po prostu pewna konsekwencja. W naszej ocenie w tym zakresie jest spójność. Jeżeli chodzi o uwagi redakcyjne w postaci wyrazu „przebywają”, jak też wyrazu „udziału” zamiast „uczestniczenia”, jest jak najbardziej zgoda.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Proszę, pani mecenas.

Legislator Magdalena Kłerek:

Dziękujemy.

Lit. b § 4. W § 4 w ostatnim zdaniu wnioskodawca posługuje się sformułowaniem „na podstawie odrębnych przepisów”. Jak już wielokrotnie przy okazji różnych projektów wskazywało Biuro Legislacyjne, jest to sformułowanie nieostre. Tak naprawdę nie daje adresatowi normy jasnej informacji, jakie to są konkretnie przepisy. Dlatego mamy pytanie. Czy nie jest możliwe dokładne wskazanie przez wnioskodawcę, o jakie konkretnie przepisy chodzi? W § 5 znowu mamy salę sądową: „Wzywając na posiedzenie zdalne informuje się uczestników o możliwości stawiennictwa na sali sądu”. Wyżej mamy „salę sądową”, więc jest pytanie, czy nie należałoby jednak tego ujednoclić, przyjmując sformułowanie „na sali sądowej sądu prowadzącego postępowanie”?

W kolejnym zdaniu, zaczynającym się od wyrazów „W takim przypadku informuje”, korekcie legislacyjnej musi podlegać oznaczenie „§” przed cyframi „3” i „6–8”. To jest powtórzenie, które jest zbędne. Natomiast w ostatnim zdaniu w tym paragrafie jest propozycja zmiany szyku. „Obowiązek zgłoszenia zamiaru zdalnego udziału w posiedzeniu nie dotyczy osoby pozbawionej wolności”.

Kolejna uwaga dotyczy § 8. To jest zmiana redakcyjna. Proponujemy, żeby przepis zaczynał się od wyrazów „Osoba biorąca udział w posiedzeniu zdalnym przebywająca poza budynkiem sądu jest zobowiązana poinformować sąd o miejscu, w którym przebywa”, dalej jak w tekście. W zdaniu drugim „W razie odmowy podania wskazanej informacji”... Ponieważ jest to jedna informacja, bo to jest informacja o miejscu, w którym ta osoba przebywa, w naszej ocenie powinna tu być liczba pojedyncza. Koniec tego zdania brzmi: „sąd może wezwać tę osobę do osobistego stawiennictwa na sali sądowej”. Jest propozycja ujednoclenia z art. 263¹ zdanie drugie. Czyli nie „zarządzić”, ale „wezwać tę osobę do osobistego stawiennictwa”.

Równocześnie do § 8 mamy pytanie. Ta zmiana nie jest spójna ze zmianą nr 5 zaprojektowaną w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych, w której informacja dotycząca osoby znajdującej się poza budynkiem sądu ma obejmować nie tylko informację o miejscu, w którym się znajduje, ale również informację o towarzyszących jej osobach. W § 8 zmiany projektowanej w k.p.c. ta informacja ogranicza się tylko do jednej danej, tj. do informacji o miejscu, w którym ta osoba przebywa. Mamy pytanie, czy to jest zamierzona niespójność czy należałoby w tym zakresie wprowadzić poprawkę?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę, ministerstwo.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Dobrze.

Może najpierw odniosę się do poprawek redakcyjnych. Czy po kolei? Jak pani mecenas sobie życzy? Zatem, jeżeli chodzi o wyrazy „sali sądu”, należałoby to ujednoclić. Tylko zastanawiamy się, czy wtedy potrzebna jest kwestia „prowadzącego postępowanie”. Czy to nie stanie się zbędne? Tu jest tylko jeszcze taka wątpliwość. Czy nie wystarczyłoby po prostu „na sali sądu”? To jest jeszcze tak...

Legislator Magdalena Kłerek:

„Na sali sądu” mamy w druku. Czyli miało być...

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Tak. Oczywiście.

Legislator Magdalena Klorek:

Miało być „sali sądowej”.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

„Sali sądowej”. Tak, jak najbardziej, „sali sądowej”. Rozumiem, że wtedy „prowadzącego postępowanie” już nam wypada.

Legislator Magdalena Klorek:

Czyli mielibyśmy brzmienie: „Wzywając na posiedzenie zdalne, informuje się jego uczestników o możliwości stawiennictwa na sali sądowej lub zgłoszenia zamiaru”.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

„Lub zgłoszenia zamiaru” – tak, jak najbardziej.

Oczywiście, jeżeli chodzi o te paragrafy, to tak. Czyli § 2 i skreślenie jednostek paragrafu przed cyframi „3” i „6–8”. Oczywiście, jak najbardziej.

Następnie w ostatnim zdaniu – jak najbardziej. Chodzi o fragment „Obowiązek zgłoszenia zamiaru zdalnego udziału w posiedzeniu nie dotyczy osoby pozbawionej wolności”.

W § 8 jest kwestia redakcyjna – jak najbardziej. Oczywiście chodzi tutaj o jedną informację, więc będzie „wskazanej informacji”, jak również „wezwać tę osobę do osobistego stawiennictwa na sali sądowej”. To kwestie redakcyjne.

Natomiast odnosząc się do wątpliwych kwestii merytorycznych, które poruszyła pani mecenas, jeżeli chodzi o projektowany § 4 i ostatnie zdanie, czyli właśnie o „odrębne przepisy”, po pierwsze trzeba zwrócić uwagę, że są one bardzo rozproszone. Z drugiej strony wskażę, o jakie chodzi. Z innej strony nie jest wykluczone, że dojdą jakieś kolejne regulacje dotyczące postępowania terapeutycznego, co wiązałoby się wtedy z koniecznością zmiany tej jednostki redakcyjnej.

Musimy zwrócić uwagę, że na przykład w ustawie o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzającymi zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób rzeczywiście jest kilka jednostek, które są poświęcone postępowaniu terapeutycznemu. Powiedzmy, że podobne formy – tak to nazwijmy – możemy też dostrzec na przykład w ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii. Co prawda jest tam mowa o rehabilitacji, ale jeżeli przeczyta się wiele tych przepisów, to wynika z nich, że rehabilitacja polega również na terapii. Zatem biorąc pod uwagę szerokie, jak można powiedzieć, znaczenie pojęciowe tego postępowania terapeutycznego, trudno będzie wskazać konkretne jednostki innych przepisów. To chyba wymagałoby zbyt dużej kumulacji i mogłoby po prostu być nieczytelne.

Musimy też zwrócić uwagę na przepisy Kodeksu karnego, na przykład art. 62, art. 93a, art. 93f, czy art. 96 k.k.w. W związku z tym postulowalibyśmy pozostanie przy obecnej redakcji.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Była jeszcze ostatnia kwestia, tak?

Legislator Magdalena Klorek:

Tak. Dotyczyła różnicy między informacją, której sąd może zażądać w świetle ustawy o ustroju sądów powszechnych, jak również w świetle k.p.c.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Tak. Na gruncie k.p.c. brak informacji o osobach towarzyszących nie będzie się wiązał z żadną sankcją. W związku z tym w naszej ocenie jest to dopuszczalna niespójność. Jest ona widoczna na pierwszy rzut oka, jak powiedziała pani mecenas, ale w naszej ocenie jest to zamierzone i może tak pozostać. To nie powinno rodzić wątpliwości.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę, pani mecenas.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, wysoka podkomisjo, dziękujemy za te wyjaśnienia.

Została nam jeszcze jedna uwaga do § 9, ostatniego w tej zmianie. Proponujemy tam zmianę szyku w taki sposób, żeby ten przepis zapisać tak, jak przepisy upoważniające do wydania rozporządzenia. Czyli mielibyśmy następujące brzmienie: „Minister sprawiedliwości podaje w drodze obwieszczenia na stronie podmiotowej”, dalej jak w tekście.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Jak najbardziej, tak.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Odpowiedź była szybka.

Szanowni państwo, czy jest sprzeciw do zmiany nr 5? Nie ma. Przyjęliśmy.

Zmiana nr 6. Czy nie ma uwag? Czekamy.

Legislator Magdalena Klorek:

Nie ma uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy są inne głosy z sali?

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Przepraszam bardzo, do zmiany nr 6?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Wydawało mi się, że...

Legislator Magdalena Klorek:

Tam była propozycja, ale w trakcie uzgodnień roboczych chyba ją państwo odrzucili, więc nie będziemy jej zgłaszać.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Tak, tak. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Jeszcze raz. Czy do zmiany nr 6? Nie ma. Czy jest sprzeciw do zmiany nr 6? Nie widzę.

Zmiana nr 7. Proszę bardzo, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Bez uwag, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Bez uwag. Przepraszam, nie usłyszałem. Dziękuję.

Czy są uwagi z sali? Czy są uwagi zdalne? Nie widzę. Czy jest sprzeciw? Nie widzę.

Zmiana nr 8. Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Prosimy tylko o zastąpienie spójnika „lub” między wyrazami „obrazu” i „dźwięku” spójnikiem „i”. Wskazujemy, że w pkt 11 w art. 151 – już rozpatrzonym – przyjęliśmy te rozwiązania w formie „obrazu i dźwięku”. Dziękuję.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Jak rozumiem, jest to zmiana ujednocniająca. Zatem zgoda, tak.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy jest jeszcze głos do zmiany nr 8?

Czy jest sprzeciw do zmiany nr 8? Nie widzę.

Przechodzimy do zmiany nr 9.

Legislator Magdalena Klorek:

Bez uwag ze strony biura.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czy do zmiany nr 9 jest sprzeciw? Nie widzę. Dziękuję.
Przechodzimy do zmiany nr 10.

Legislator Magdalena Klorek:

Bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czy jest sprzeciw do zmiany nr 10? Nie widzę.
Przechodzimy do zmiany nr 11. Proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

Szanowni państwo, proponujemy zastąpić niewystępujący w k.p.c. wyraz „umniejszaby” wyrazem „nie licowaloby z powagą”, czyli tak, jak jest dalej w tekście, z uwagi na to, że wyrazy „nie licowaloby” występuje w art. 153 § 4.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Tak, jak najbardziej.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Jest już odpowiedź. Czy są jeszcze inne uwagi do zmiany nr 11? Czy jest sprzeciw do zmiany nr 11? Nie widzę.
Przechodzimy do zmiany nr 12. Proszę, pani mecenas.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, tutaj jest drobna propozycja redakcyjna. Wyraz „jeżeli” po spójniku „albo” proponujemy zastąpić wyrazami „w przypadku gdy”. Czyli będzie „albo w przypadku gdy wiarygodność opinii przedstawionej w ramach posiedzenia zdalnego budzi wątpliwości”.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Jak najbardziej.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy są jeszcze inne uwagi do zmiany nr 12? Nie widzę. Czy jest sprzeciw do zmiany nr 12? Nie widzę.
Zmiana nr 13.

Legislator Monika Bies-Olak:

Bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czy są inne uwagi do zmiany nr 13? Nie widzę.
Przechodzimy do zmiany nr 14.

Legislator Magdalena Klorek:

Zmiana nr 14 bez uwag, panie przewodniczący. Po tej zmianie jest propozycja poprawki.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Jest poprawka. Tak, zmiana nr 14.

W art. 1 po zmianie nr 14 dodać zmiany nr 14a–14f w brzmieniu:

14a) w art. 367 uchyla się § 3;

14b) po art. 367 dodaje się art. 367¹ w brzmieniu: „Art. 367¹ § 1. Sąd rozpoznaje sprawę w składzie jednego sędziego, z wyjątkiem spraw:

1) o rozszczenie majątkowe, w których wartość przedmiotu sporu przekracza 1 mln zł,

2) rozpoznawanych w pierwszej instancji przez sąd okręgowy jako właściwy rzeczowo, z uwzględnieniem pkt 1,

3) rozpoznawanych w pierwszej instancji w składzie 3 sędziów na podstawie art. 47 § 4, które podlegają rozpoznaniu w składzie 3 sędziów.

§ 2. W sprawach podlegających rozpoznaniu w składzie 3 sędziów sąd orzeka na posiedzeniu niejawnym w składzie 1 sędziego, z wyjątkiem wydawania postanowienia, o którym mowa w art. 224 § 3 lub wyroku.

§ 3. Prezes sądu może zarządzić rozpoznanie sprawy w składzie 3 sędziów, jeżeli uzna to za wskazane ze względu na szczególną zawilgość lub precedensowy charakter sprawy”.

14c) w art. 387 wprowadza się następujące zmiany:

a) § 1 otrzymuje brzmienie: „§ 1. Sąd drugiej instancji uzasadnia z urzędu wyrok oraz postanowienie kończące postępowanie w sprawie”;

b) po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu: „§ 1¹. W sprawach, w których: 1) apelację oddalono, 2) zmieniono zaskarżony wyrok lub 3) skarga kasacyjna ani zażalenie do Sądu Najwyższego nie przysługują, pisemne uzasadnienie sporządza się tylko wówczas, gdy strona zgłosiła wniosek o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem”;

c) w § 2 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie: „W sprawach, o których mowa w § 1¹ pisemne uzasadnienie albo transkrypcję wygłoszonego uzasadnienia sporządza się w terminie 2 tygodni od dnia zgłoszenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem”.

14d) w art. 394^{1a} po § 1¹ dodaje się § 1² w brzmieniu: „§ 1². Sąd rozpoznaje zażalenie, o którym mowa w § 1 w składzie 3 sędziów”.

14e) w art. 394²:

w § 1¹:

– pkt 4¹ otrzymuje brzmienie: „4¹) wynagrodzenie biegłego mediatora i należności świadka”;

– po pkt 5 dodaje się pkt 5¹ w brzmieniu: „5¹) odmowa uzasadnienia orzeczenia oraz jego doręczenia”.

Po § 1² dodaje się § 1³ w brzmieniu: „§ 1³. Rozpoznaje się zażalenie, o którym mowa w § 1¹ w składzie 3 sędziów”.

14f) w art. 397 § 1 i § 1¹ otrzymują brzmienie: „§ 1. Sąd rozpoznaje zażalenie na posiedzeniu niejawnym w składzie jednego sędziego.

§ 1¹. Sąd drugiej instancji odrzuca zażalenie, jeżeli podlegało ono odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji, jak również zażalenie, którego braków strona nie usunęła w wyznaczonym terminie”.

Poprawkę nr 17 należy rozpatrywać łącznie z poprawkami nr 2 i 15.

Mam uprzejmą prośbę. Proszę resort o uzasadnienie tej poprawki.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Jak najbardziej. Krótkie uzasadnienie.

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Może uda mi się tym razem zabrać głos.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Dobrze, to oddaję głos.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Ale to jest pana poprawka.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak, ale...

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Dzień dobry państwu. Raz jeszcze Maciej Klonowski, zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego.

Szanowny panie przewodniczący, wysoka podkomisjo, szanowni państwo, te poprawki w ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości zasługują na uwzględnienie. Tak naprawdę mają na celu dostosowanie polskiego Kodeksu postępowania cywilnego, w tym standardów obowiązujących w sądzie drugiej instancji, do stanu prawnego, z którym mamy do czynienia już od ok. dwóch lat na gruncie specustaw covidowych. Rozpoznawanie spraw w drugiej instancji przez sądy jednoosobowe co do zasady sprawdziło się, przede wszystkim patrząc z perspektywy sprawności sądownictwa. Widać znaczącą poprawę w terminach rozpoznawania wyroków sądów drugiej instancji w tego typu składach. Oczywiście

mamy świadomość, że jednak w niektórych przypadkach rozpoznawanie sprawy przez skład trzysobowy może być dodatkową wartością.

Dlatego ten projekt przewiduje w projektowanym art. 367¹ przypadki, w których co do zasady skład sądu odwoławczego rozpoznającego apelację byłby trzysobowy. Każdorazowo istniałaby możliwość wyznaczenia składu trzech sędziów przez prezesa sądu, gdyby wymagała tego waga sprawy. Jednocześnie – być może antycypując pewne pytania – powiem, że jeśli chodzi o art. 367¹ § 1 pkt 1, świadomie posłużono się pojęciem „wartość przedmiotu sporu”, a nie pojęciem „wartość przedmiotu zaskarżenia”. W tym przypadku chodzi o to, że w przypadku przyjęcia wartości przedmiotu zaskarżenia, aczkolwiek wartość ta może być pewną wartością referencyjną w przypadku opłat sądowych, na tym gruncie rodziłoby to problemy. Zwłaszcza w sytuacji, kiedy strony w różnym zakresie – każda na jakąś kwotę – zaskarżyłyby orzeczenie. Powstawałoby pytanie, czy to kumulować czy nie, czy częściowo dodawać.

Wydaje mi się, że lepszym punktem odniesienia jest już odniesienie się do wartości przedmiotu sprawy w pierwszej instancji. Jest to miernik obiektywny, który bez większych trudności pozwoli ustalić generalnie, jaki jest skład sądu odwoławczego. Co więcej, tak naprawdę to jest rzeczywista waga sprawy. Przecież zdarzają się takie sytuacje, w których z uwagi na niepewność postępowania sąd odwoławczy może wyjść poza granice zaskarżenia, więc tego typu miernik wydaje się bardziej obiektywny i lepszy do uwzględnienia.

Jeśli chodzi o zmianę nr 14c, jest ona ukierunkowana na ułatwienie sądom odwoławczym sprawniejszego podejmowania czynności poprzez zdjęcie z nich niekiedy żmudnego obowiązku uzasadnienia orzeczeń z urzędu i zastąpienie ich w szerszym zakresie trybem wnioskowym.

Inne zmiany dotyczą tzw. zażaleń poziomych. Mają one na celu zharmonizowanie przepisów o zażaleniach poziomych rozpoznawanych przez sąd drugiej instancji w stosunku do rozstrzygnięć wydanych przez ten sąd po raz pierwszy z tymi regulami, które już obowiązują w odniesieniu do zażaleń poziomych na poziomie sądu pierwszej instancji. W tym zakresie jest to też uzasadnione. Razem z tym na poziomie art. 397 wprowadzona jest zasada, że każdorazowo sąd rozpoznaje zażalenia jednoosobowo. Chodzi tu przeważnie o kwestie spadkowe. Tak że to tyle, jeśli chodzi o główne motywy wprowadzanych rozwiązań.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję.

Przypomnę, że poprawka pozwala na rozpoznanie spraw cywilnych w pierwszej i drugiej instancji w składzie jednego sędziego. Proszę bardzo, pani poseł.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Muszę przyznać, że nie mogę się zgodzić z wywodami, że poprzez zmniejszanie składów orzekających mamy poprawiać sytuację w wymiarze sprawiedliwości. Chyba nie tędy droga. Po to wymyślono i stworzono instytucję składów wieloosobowych, żeby w instancji odwoławczej – bo o tej mówimy – większa grupa sędziów oceniała konkretny stan faktyczny.

Jako argument przytaczają państwo stronę formalną, a nie stronę merytoryczną, sprowadzającą się do szybszego tempa. Ten argument nie jest w żaden sposób przekonujący. Instancja odwoławcza ma dokonać oceny wydanego w sprawie orzeczenia. Skład wieloosobowy pozwala na wszechstronniejszą ocenę zebranego w sprawie materiału, chociażby poprzez rozmowy i dyskusje sędziów składających się w danym przypadku na skład orzekający. Nie można uzasadniać tego argumentem, że jest szybciej i dlatego wprowadza się skład jednoosobowy, bo to nie jest uzasadnienie merytoryczne.

Trzeba znaleźć rozwiązania, które z jednej strony pozwolą zachować pełnię praw strony do należytego rozpoznania sprawy, a z drugiej strony przyjąć takie rozwiązania, które przyspieszą postępowanie. Natomiast nie mogą państwo doprowadzić do takiej sytuacji, że żeby przyspieszyć, zrobią państwo skład jednoosobowy. Zresztą przyznał pan przed chwilą, że to rozwiązanie nie spotyka się z akceptacją. W ten sposób mamy więcej

składów. Ale to, że to nie jest oceniane pozytywnie od strony merytorycznej, jest państwu powszechnie znane, jeżeli chodzi o wymiar sprawiedliwości. To jedna kwestia.

Druga kwestia to wartość przedmiotu sporu, która przekracza 1 mln zł. Jeżeli to będzie 1 mln i 1 zł, to już będzie skład trzyosobowy, a jeżeli 1 mln zł, to nie będzie skład trzyosobowy. Proszę mi powiedzieć, jaka jest różnica pomiędzy wartością 1 mln zł a wartością 1 mln i 1 zł, jeśli obie sprawy mogą być sprawami równie trudnymi. To nie jest żaden argument. Przyjęcie pułapu, czyli pewnej wielkości, wcale nie oznacza prawidłowości rozstrzygnięcia w takim przypadku.

Po drugie, przynajmniej dla mnie, w ogóle nie zostało uzasadnione, dlaczego przyjmowana jest wartość przedmiotu sporu, skoro w instancji odwoławczej mamy określony zakres rozpoznania sprawy jako regułę zasadniczą. Nawet od tego ponosimy opłaty. Przyjęcie wartości przedmiotu sporu, która jako taka nie funkcjonuje w instancji odwoławczej, bo mamy wartość przedmiotu zaskarżenia, też nie wydaje się uzasadnione, ale to jest kwestia drugoplanowa. Pierwszoplanowa, podstawowa jest taka, jaka jest różnica między sprawą o wartości 1 mln zł a sprawą o wartości 1 mln i 1 zł. To żaden argument.

Poza tym czasami są sprawy, które nie są sprawami szczególnej wagi, ale ich zawilość może rzeczywiście powodować od strony materialnoprawnej trudności w ocenie, chociażby wobec treści przepisów, które nie zawsze są precyzyjne albo ze względu na skomplikowany materiał dowodowy, którego podstawą są np. opinie biegłych. Przyjmowanie rozwiązań prowadzących do orzeczenia w instancjach odwoławczych do składu jednoosobowego nie znajduje uzasadnienia w praktyce od strony merytorycznej. Niech państwo szukają właściwych rozwiązań, które pozwolą na przyspieszenie postępowania, ale nie kosztem strony, która wnosi sprawę do sądu. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy ministerstwo chce się odnieść do tego głosu?

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Tak, jeśli pan przewodniczący pozwoli.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Odnosząc się w odwróconej kolejności do zagadnień poruszonych przez panią poseł, która przecież też ma ogromne doświadczenie jako sędzia, proszę zwrócić uwagę, jaka jest różnica między sprawą, która ma dzisiaj wartość przedmiotu sporu 75 tys. zł, a sprawą o wartości 75 tys. i 1 zł czy od 1 lipca br. – 100 tys. zł i 100 tys. i 1 zł.

Otóż różnica jest taka, że jedną sprawę będzie rozpoznawał sąd rejonowy, a drugą sąd okręgowy. Tak samo arbitralnie ustawiony został próg 1 mln zł. Przyjmując pewne reguły gry, których podstawą jest wartość przedmiotu sporu czy zaskarżenia, zawsze musimy gdzieś wprowadzić punkt odniesienia. Tak samo w przypadku kasacji. Do pewnej kwoty sprawa nie jest kasacyjna. Jeśli przekroczy pewną kwotę chociaż o złotówkę, jest kasacyjna. To jest normalna rzecz, która od dziesięcioleci występuje na gruncie polskiej procedury cywilnej.

Jeżeli zaś chodzi o składy, to tak. Pragnę zwrócić uwagę, że prawo do sądu będące wartością konstytucyjną, będące wartością artykułowaną w europejskiej konwencji praw człowieka i wzorowanej na niej Karcie praw podstawowych, to jest prawo do rozpoznania sprawy przez niezawisły, bezstronny sąd, ale również prawo do rozpoznania tej sprawy bez zbędnej zwłoki.

Oczywiście można dyskutować – ale będzie to dyskusja akademicka i tak naprawdę niekończąca się – o tym, czy lepiej jest mieć wyrok szybko czy lepiej jest mieć wyrok dobry, chociaż pojęcie dobrego wyroku z perspektywy sprawy cywilnej generalnie może być odmiennie odbierane przez każdą ze stron. Natomiast prawo do uzyskania wyroku szybko jest jednak poważną wartością. Tak naprawdę w tym przypadku projektowane zmiany są w jakimś zakresie odzewem na potrzeby i oczekiwania samego środowiska sędziowskiego. Nie jest powiedziane, że trzech sędziów jest mądrzejszych niż jeden sędzia. Oczywiście, może się zda-

rzyć, że jakaś pogłębiona narada doprowadzi do zmiany pierwotnego podejścia referenta, ale znowu apeluję do pani jako do sędziego, którym też jestem.

To jest tak, że nie jest ważne, w jakim składzie orzekamy, ale to, czy faktycznie bardziej skomplikowaną sprawę i pewne występujące w niej problemy skonfrontujemy, omówimy z kolegami, nawet jeśli nie są członkami składu. To jest też kwestia, na którą pragnę zwrócić uwagę, że nie jest tak, że trzech sędziów zawsze jest mądrzejszych od jednego. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę, pani poseł.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Ostatnia argumentacja rozśmieszyła chyba nie tylko mnie. Z całym szacunkiem, ale nie można sprowadzać dyskusji sędziów składu orzekającego do dyskusji sędziów w gabinecie sędziowskim. Przepraszam, ale to jest chyba w ogóle jakaś pomyłka.

Nie wiem, skąd ma pan informację, że sędziowie chcą rozpoznawania spraw w instancji odwoławczej w składzie jednoosobowym i to ma być zjawisko powszechne, którego następstwem jest ta propozycja. Słyszę o odmiennych rozwiązaniach, które mówią o tym... Mówią to nie tylko sędziowie, ale także zainteresowane strony i pełnomocnicy. Skład na przykład trzyosobowy został ustanowiony w jakimś konkretnym celu. To nie było bez powodów i tylko po to, żeby ot tak zwiększyć skład instancji odwoławczej. To miało określony cel – właśnie dyskusję przy odwołaniu, ale dyskusję ściśle określoną przepisami, a nie dyskusję w gabinecie sędziowskim, na temat wydanego wyroku, bo mówimy o instancji odwoławczej, a nie o pierwszej instancji.

Chodzi o wymianę informacji o stanowiskach, żeby dopracować ostateczne rozwiązanie w sprawie. Taka jest intencja instancji odwoławczej i składów wieloosobowych. W związku z tym inaczej to wygląda w pierwszej instancji, w której orzekamy w składach jednoosobowych. Ale już kontrola tego orzeczenia, czyli ocena różnych spojrzeń na orzeczenie ma być elementem procedowania w drugiej instancji. Po drugie, przytoczyłam przykład 1 mln zł nie po to, żeby odnosić się do wartości przedmiotu sporu, tylko pokazać, że przyjmowanie... Zresztą pańskim wywoodem w zasadzie przyznał mi pan rację, bo kreowanie wartości przedmiotu sporu, jeżeli chodzi o skład sądu odwoławczego, jest niczym nieuzasadnione. Dlaczego? Dlatego, że sprawa o pół miliona może być również trudna, ale nie tak wyjątkowa, że wymagałaby decyzji prezesa.

Proszę sobie wyobrazić, ile decyzji prezes musiałby podjąć, czytając czasami wielotomowe akta. Nie jest tak, że mamy tylko jeden czy dwa tomy akt. Czasami to są akta wielotomowe. I co? Za każdym razem prezes sądu, który ma inne zadania, będzie je czytał, żeby stwierdzić, że ta sprawa faktycznie wymaga składu wieloosobowego? Przecież to przeczy idei – jak pan stwierdził – sprawności postępowania. Jeżeli prezes sądu otrzyma 5, 10 spraw, w których będą wnioski o zwiększenie składów, musi te wszystkie akta przeczytać, żeby podjąć właściwą decyzję, więc gdzie jest tutaj mowa o przyspieszeniu postępowania? Takie działania nie służą wymiarowi sprawiedliwości. Jeśli państwo chcą – powtórzę to raz jeszcze – poprawić sytuację wymiaru sprawiedliwości, to inną drogą, a nie kosztem obywatela.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję.

Zanim poproszę o odpowiedź, mamy zgłoszenie zdalne pana profesora, zastępcy kierownika Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji. Proszę bardzo.

Zastępca kierownika Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych Tomasz Scheffler:

Dzień dobry państwu, Tomasz Scheffler.

Troszeczkę zostałem sprowokowany przez pana Klonowskiego. Po pierwsze, chciałem zwrócić uwagę, że powołał się na pewną złą praktykę. To znaczy na to, że mamy do czynienia z sędzią referentem, który podejmuje decyzję i właściwie przyznaje, że pozostała część składu orzekającego nie uczestniczy w procedowaniu i podpisuje się pod czymś, w czym potencjalnie mogłaby nie uczestniczyć. Tak to zabrzmiało.

Jest to bardzo zła praktyka. Jeżeli ona występuje, to w takiej sytuacji nie powinna być w żadnym razie uzasadnieniem proponowanej zmiany. Oczywiście w gronie radców prawnych jesteśmy zwolennikami utrzymania składów trzyosobowych, ale to dobrze wybrzmiało w naszych opiniach, które zostały złożone w Komisji. Oczywiście prosimy o rozważenie, żeby nie przyjmować propozycji zmiany w zakresie szerokiego stosowania jednostkowych składów.

Przy okazji pojawiła się także inna rzecz. Bardzo prosiłbym o zwrócenie uwagi zarówno członków podkomisji, jak i ministerstwa na coś, co padło w tej wypowiedzi. Padło stwierdzenie, że sędziowie chcą. To rzeczywiście jest pewnego rodzaju bólczka naszych zmian ustawowych, że przede wszystkim zwraca się uwagę na to, co chciałoby uzyskać środowisko sędziowskie. Natomiast w znacznie mniejszym stopniu – żeby nie powiedzieć, że kompletnie marginalnie – zwraca się uwagę na to, co postulują środowiska profesjonalnych pełnomocników.

Biorąc pod uwagę to, że bez profesjonalnych pełnomocników nie będziemy mieć możliwości mówienia o sprawnie działającym wymiarze sprawiedliwości, może w kolejnych zmianach należałoby większą uwagę zwrócić na postulaty, sugestie i propozycje naszych środowisk. One nie są zupełnie wydumane – są wynikiem doświadczeń naszych członków z sal sądowych. Możliwe, że liczba sędziów pracujących w ministerstwie, którzy pracują w ministerstwie i mają wpływ na kształtowanie projektów, po prostu wydaje się troszeczkę za duża. Ale to jest dodatkowa uwaga polemiczna, która nasunęła mi się po tej wypowiedzi.

W tym przepisie jest jeszcze rzecz dotycząca sporządzania z urzędu uzasadnień wyroków w drugiej instancji. Jest propozycja, żeby nie było takich uzasadnień z urzędu w przypadku orzeczeń, które mają charakter oddalający apelację do rozpatrzenia w pierwszej instancji. Takie uzasadnienia miałyby być dopiero na wniosek. Trzeba powiedzieć, że to też może przedłużyć postępowanie z uwagi na to, że mamy ten wniosek i dopiero od tego momentu będziemy oczekiwali na uzasadnienie. Gdyby sąd drugiej instancji musiał z urzędu w takich przypadkach – bo przecież oddalenie apelacji jest jednak dosyć istotne, czy w ogóle zmiana treści orzeczenia w pierwszej instancji – sporządzać uzasadnienie, to można powiedzieć, że nie bardzo to by spowolniło postępowanie, a na pewno ułatwiłoby funkcjonowanie m.in. pełnomocników. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Proszę, pani poseł.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Dwie rzeczy.

Pierwsza jest taka, panie radco, że rzucić w przestrzeń powiedzenie, że sędziowie się za tym opowiadają, nie mając na to żadnych potwierdzeń, jest prosto. W związku z tym nie definiowałabym tego w ten sposób, że pełnomocnicy i strony nie, a sądy wypowiadają się na tak, bo tak nie jest. To jest jedna kwestia.

Natomiast co do drugiej kwestii, którą pan poruszył, czyli kwestii sporządzania uzasadnień, wydaje mi się, że to nie wydłuży postępowania. Znacznie dłużej trzeba pisać uzasadnienie pisemne. To trwa dłużej niż czas, w którym strona ma możliwość złożenia wniosku o uzasadnienie. Czasami sąd napisze uzasadnienie z urzędu, ale to nie wywołuje potem żadnych dalszych działań. W związku z tym wydaje się, że sporządzanie uzasadnień na wniosek nie wydłuży postępowania, a czasami zwolni sąd z obowiązku, którego w konkretnej sytuacji po prostu nie musi wykonywać, bo nie ma takiego obowiązku.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy ministerstwo chce się odnieść?

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Byłem parokrotnie wywołany. Chciałbym podziękować pani poseł za to, że przynajmniej co do przepisu znoszącego czy ograniczającego obowiązek sporządzania uzasadnień z urzędu jesteśmy zgodni.

Natomiast jeszcze, jeśli chodzi o kwestie składów. Jeśli chodzi o sposób ukształtowania polskiej konstytucji, aczkolwiek konstytucja mówi o prawie do dwuinstancyj-

ności – przynajmniej jest to niekwestionowane, jeśli chodzi właśnie o rozstrzygnięcia co do meritum... Jednocześnie konstytucja nie określa takiego czy innego modelu. Oczywiście zgadzam się całkowicie z tym, że obowiązujący w Polsce od kilkudziesięciu lat model postępowania odwoławczego jest modelem, w którym co do zasady sąd odwoławczy orzekał w składzie trzech sędziów. Natomiast jest to model, który tak naprawdę powstał w latach 30., a zaczerpnięty jest z czasów jeszcze wcześniejszych. Liczba rozpatrywanych wówczas spraw była inna. Podobnie jak inna była liczba spraw w latach 60., kiedy tworzono obecny Kodeks postępowania cywilnego.

Natomiast musimy dostosowywać się do aktualnych warunków. Dzisiaj problemem z perspektywy sądownictwa jest zapewnienie sprawnego, szybkiego działania, zwłaszcza że nasze zobowiązania międzynarodowe, jak i przepisy o odszkodowaniach za przewlekłość szczególnie wymuszają na nas stworzenie wszelkich instrumentów, które sprawne orzekanie ułatwią. Jeśli chodzi o jakość orzeczenia sądu drugiej instancji, akurat nieprzypadkowo mamy tak, że struktura sądownictwa powszechnego jest strukturą hierarchiczną. Żeby zostać na przykład sędzią sądu okręgowego, trzeba mieć większe doświadczenie zawodowe niż żeby zostać sędzią sądu rejonowego. Żeby zostać sędzią sądu apelacyjnego, trzeba mieć większe doświadczenie niż sędzią sądu okręgowego. Co do zasady sam staż pracy czy doświadczenie nierzadko daje przy badaniu orzeczeń sądu niższej instancji wystarczające gwarancje tego, aby ta kontrola była kontrolą skuteczną i prawidłową, spełniającą pewne obiektywne standardy.

Jeżeli chodzi o kwestie dotyczące przewlekłości, naprawdę uważam, że akurat tutaj odwołanie się do tego, że prezes będzie to sprawdzał i że to się będzie przewlekać, jest oczywiście oderwane od praktyki, ponieważ rzadko zdarza się tak, żeby prezes na siłę uszczęśliwiał sędziów poszerzonymi składami. Raczej dzieje się to wtedy, kiedy sam zainteresowany...

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Coś przerwało. Żeby nie tracić czasu, proszę, pani poseł.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Jeżeli prezes ma nie uszczęśliwiać sędziów większymi składami, to jaki jest sens tego przepisu? Chodzi o to, żeby go stosowano w praktyce. Ale żeby prezes mógł go zastosować, musi przeczytać akta. To oznacza dłuższy czas oczekiwania niż w przypadku wieloosobowego składu orzekającego wynikającego wprost z ustawy.

Jeszcze raz powtórzę. To, że trwają postępowania, w których podnosi się przewlekłość postępowań, że strony skarżą się na długotrwałość procesu, nie oznacza, że mamy podejmować działania, które nie służą prawidłowemu tokowi postępowania. Trzeba podejmować inne działania.

Na koniec jeszcze jedna kwestia. Mówił pan o tradycji. Proszę spojrzeć na inne państwa, które mają wieloletnią tradycję w orzecznictwie i bardzo często odwołują się do zapadłych wcześniej orzeczeń i do praktyk, które przez lata zostały wypracowane. Taki skład sądów odwoławczych obowiązuje u nas od dawna. Proszę zobaczyć, że przez długi czas nie były podnoszone żadne zarzuty merytoryczne. Dzisiaj też nie ma zarzutów merytorycznych w stosunku do takiego właśnie składu, bo on się sprawdził. Chodzi tylko o to, żeby przyspieszyć postępowanie. No, ale nie kosztem czegoś.

W związku z tym niech państwo szukają innych rozwiązań, które poprawią sprawność postępowania, a nie rozwiązań, które z jednej strony je przyspieszają, ale z drugiej strony wprowadzają rozwiązania, z którymi strony toczące proces w większości przypadków wcale się nie godzą, więc zgłaszam sprzeciw.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy jeszcze...

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

W związku z tym, że to jest – przepraszam, panie przewodniczący, że wchodzę w słowo – cała poprawka, to nie ma wydzielania części, tylko głosujemy nad całą poprawką, chociaż poszczególne argumenty nie wskazywałyby na taką konieczność. Skoro jest to jedna poprawka, to nie ma innego wyjścia jak głosowanie w całości.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Proszę bardzo, pani mecenas.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, chciałybyśmy się jeszcze odnieść do tego, co pan przewodniczący odczytał na końcu, czyli do tego, że poprawkę nr 17 należy rozpatrywać łącznie z poprawkami nr 2 i 15. To jest właśnie poprawka nr 2. Jeżeli miałyby być rozpatrywana i głosowana łącznie z poprawkami nr 15 i 17, pan przewodniczący również w tej chwili powinien je formalnie zgłosić.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Wypowiedź poza mikrofonem

Legislator Magdalena Klorek:

Nie. Poprawka nr 17 dotyczy prawa restrukturyzacyjnego, a poprawka nr 15 prawa upadłościowego. Jedna i druga jest w zestawie.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Przepraszam, mam jeszcze pytanie do Biura Legislacyjnego. Czy poprawki nr 2, 3, 4, 15, 17 i 25 nie powinny być głosowane łącznie? W poprawce nr 25 mamy bowiem przepis przejściowy do składów, że tak się wyrażę.

Legislator Magdalena Klorek:

Tak, na pewno z poprawką nr 25, ponieważ ona się odnosi do art. 1 do zmian nr 14a i 14f. Tak, poprawka nr 25 też łącznie.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Rozumiem, że teraz odczytam poprawki nr 15 i 17.

Legislator Monika Bies-Olak:

I poprawkę nr 25.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze.

Pani poseł, przeczytam po kolei i dojdziemy... Szanowni państwo, poprawka nr 15 – po art. 8 dodać art. 8a w brzmieniu: „Art. 8a. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, wprowadza się następujące zmiany: w art. 33 ust. 1a otrzymuje brzmienie: 1a. Zażalenie na postanowienie sądu rozpoznaje sąd w innym składzie, z wyjątkiem zażaleń na postanowienie kończące postępowanie w sprawach, których przedmiotem jest: 1) zatwierdzenie warunków sprzedaży, 2) zabezpieczenie majątku dłużnika, 3) wynagrodzenie i zwrot wydatków tymczasowych nadzorca sądowego, 4) wynagrodzenie i zwrot wydatków zarządcy przymusowego, które rozpoznaje sąd drugiej instancji w składzie 3 sędziów zawodowych.

2. W art. 222 ust. 1a otrzymuje brzmienie: 1a. Zażalenie na postanowienie sądu upadłościowego rozpoznaje sąd upadłościowy w innym składzie, z wyjątkiem zażaleń na postanowienie, o którym mowa w art. 163 ust. 4, art. 166 ust. 6, art. 172 ust. 1, art. 362 ust. 1, art. 365 ust. 3, art. 366 ust. 3, art. 368, art. 370a ust. 10, art. 370e ust. 1, art. 370d ust. 1–2, art. 370e ust. 1, art. 370f ust. 3, art. 371 ust. 3, art. 491¹ ust. 2, art. 491⁵ ust. 2, art. 491^{12a} ust. 8, art. 491¹⁴ ust. 7, art. 491¹⁹ ust. 1–3, art. 491²⁰ ust. 1, art. 491²¹ ust. 1 i art. 491²² ust. 1–2, które rozpoznaje sąd drugiej instancji w składzie 3 sędziów zawodowych.

3. W art. 393 w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: Zażalenie rozpoznaje sąd drugiej instancji w składzie 3 sędziów zawodowych.

4. W art. 401 w ust. 2 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie: Na postanowienie o odmowie wydania zezwolenia przysługuje zażalenie, które rozpoznaje sąd drugiej instancji w składzie 3 sędziów zawodowych”.

Teraz poprawka nr 17. Po art. 8b dodać art. 8c w brzmieniu: „W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne... otrzymuje brzmienie: Zażalenie na posta-

nowienie sądu restrukturyzacyjnego rozpatruje sąd restrukturyzacyjny w innym składzie, z wyjątkiem zażaleń na postanowienie, o których mowa w art. 30 ust. 5, art. 33 ust. 3, art. 45 ust. 2, art. 56 ust. 5, art. 59 ust. 8, art. 61 ust. 7, art. 133 ust. 2, art. 165 ust. 7, art. 172 ust. 1, art. 173 ust. 4 i 5, art. 176 ust. 4 i 5, art. 182 ust. 4, art. 226f, art. 236 ust. 1, art. 237 ust. 1, art. 239 ust. 2, art. 260 ust. 4, art. 286 ust. 1a, art. 327 ust. 1 i 2, art. 331 ust. 4 i art. 332 ust. 3, które rozpoznaje sąd drugiej instancji w składzie 3 sędziów zawodowych”.

Poprawka nr 25. Po art. 15 dodać art. 15a w brzmieniu: „Art. 15a. 1. W postępowaniach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 14a–14f, 15a–15d i 17, art. 8a i art. 8c niniejszej ustawy sąd rozpoznaje sprawy w składzie zgodnym z przepisami ustawy zmienianej w art. 1, w art. 8a i w art. 8c w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Jeżeli na podstawie przepisów dotychczasowych do rozpoznania sprawy wyznaczono skład 3 sędziów, dalsze jej prowadzenie przejmuje sędzia wyznaczony jako sprawozdawca. Czynności dokonane przez sąd w składzie zgodnym z przepisami dotychczasowymi pozostają w mocy. Sąd rozpoznaje sprawę w składzie zgodnym z przepisami dotychczasowymi, jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy doszło do zamknięcia rozprawy.

2. Przepisy art. 387 § 1–2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do orzeczeń wydanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy”.

Dziękuję.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Przepraszam. Mam takie pytanie. Co z poprawkami nr 3 i 4, które również dotyczą składów, ale z k.p.c.?

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, można je połączyć, aczkolwiek w naszej ocenie nie jest to konieczne. One rzeczywiście dotyczą tej samej materii, czyli składu.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Jak widzę, jest w nich ujęty przepis przejściowy. Są w nich ujęte te zmiany. Stąd moje pytanie.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czyli co? Można je połączyć?

Legislator Magdalena Klorek:

Można je połączyć, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Pani mecenas, czyli jeszcze byłyby tutaj poprawki nr 3 i 4.

Legislator Magdalena Klorek:

Poprawki nr 3 i 4.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze.

Poprawka nr 3. W art. 1 po pkt 15 dodać pkt 15a–15d w brzmieniu:

„15a) po art. 446 dodaje się art. 446¹ w brzmieniu: Sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w składzie jednego sędziego.

15b) w art. 451 dotychczasową treść oznacza się jako § 1, który otrzymuje brzmienie: § 1. Przepisy art. 444, art. 445, art. 445¹ i art. 446¹ stosuje się odpowiednio w sprawach o unieważnienie małżeństwa; po § 1 dodaje się § 2 w brzmieniu: § 2. Przepis art. 446¹ stosuje się w sprawach o ustalenie istnienia lub nieistnienia małżeństwa;

15c) uchyla się art. 505¹⁰;

15d) w art. 544 § 1 otrzymuje brzmienie: § 1. Sprawy o ubezwłasnowolnienie należą do właściwości sądów okręgowych”.

I poprawka nr 4. Proszę? Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

W związku z tym, że w tej poprawce proponuje pan uchylenie art. 505¹⁰, zwracamy uwagę, że w art. 505²⁷ jest odesłanie do tego uchylanego artykułu. Zatem należałoby dodać zmianę polegającą na skreśleniu w art. 505²⁷ wyrazów „art. 505¹⁰”. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę bardzo, ministerstwo.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Jak rozumiem, byłaby to zmiana wynikowa. Konieczna.

Legislator Magdalena Klorek:

Ona powinna być elementem poprawki. Powinna być elementem poprawki.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Jeszcze raz.

Legislator Magdalena Klorek:

Pan przewodniczący może ją w tej chwili tam dopisać.

Legislator Monika Bies-Olak:

Czy można?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę bardzo.

Legislator Monika Bies-Olak:

To jest konsekwencja legislacyjna. W związku z tym, że pan przewodniczący składa poprawkę, poprawka musi zawierać konsekwencje. Tak że my to zauważyliśmy. Ponieważ poprawki dostałyśmy na posiedzeniu, które zostało zamknięte, zauważyliśmy ten brak i teraz go zgłaszamy, bo to jest jedyny czas.

Jeżeli pan przewodniczący zechce uzupełnić tę poprawkę, po prostu po zmianie nr 15c zmiana nr 15d otrzymałaby brzmienie: „15d) w art. 505²⁷ skreśla się wyrazy art. 505¹⁰”. Zmiana, która w tej chwili jest zaproponowana jako zmiana nr 15d, miałaby oznaczenie 15e. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Przepraszam, ale to chyba jeszcze wpłynie na poprawkę nr 25, ponieważ tam też jest to zakresowo określone. Obecnie jest to od zmiany nr 15a do 15d. Czyli byłoby do 15e.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Tak, ale to jest konsekwencja przenumrowania.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Dobrze. Dziękuję. Chciałam usłyszeć wyjaśnienie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

To jeszcze poprawka nr 4.

W art. 1 pkt 16 kropkę zastąpić średnikiem i dodać pkt 17 w brzmieniu: „17) w art. 560 dodaje się § 3 w brzmieniu: § 3. Sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawy w składzie jednego sędziego”. Dziękuję.

Bardzo proszę, pani poseł.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Art. 560, jak wynika z uzasadnienia, dotyczy spraw o ubezwłasnowolnienie. To są naprawdę trudne sprawy. Na pewno są sędziowie, którzy w takich sprawach orzekali i doskonale wiedzą, jaka jest trudność i waga tych spraw oraz czego one wymagają od sędziego. Stąd orzekanie w składzie jednego sędziego znowu rodzi uzasadnione wą-

pliwości co do państwa pomysłu, żeby wprowadzić w takich sprawach składy jednoosobowe. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Chciałbym to uporządkować.

Rozumiem, że poprawki nr 2, 3, 4, 15, 17 i 25 powinny być głosowane łącznie. Proszę, pani mecenas.

Legislator Magdalena Kłorek:

Tak, panie przewodniczący. Zgadza się.

Natomiast chcemy też zgłosić uwagę generalną do tych poprawek. Przede wszystkim dotyczy ona ustaw, które nie były przedmiotem przedłożenia. Mianowicie chodzi o prawo restrukturyzacyjne i upadłościowe, czyli o przedmiot poprawek nr 15 i 17, ale również o zmiany proponowane w k.p.c. Te wszystkie zmiany mogą się spotkać z zarzutem wyjścia poza zakres projektu, ponieważ co do zasady zmiany w Kodeksie postępowania cywilnego miały służyć przeniesieniu regulacji dotyczących posiedzenia zdalnego z ustawy covidowej do kodeksu. Natomiast przedmiotem przedłożenia nie były zmiany w składach orzekających.

Jak powiedziałam, ten zarzut jest silniejszy w stosunku do prawa restrukturyzacyjnego i prawa upadłościowego, które w ogóle nie były przedmiotem nowelizacji. W związku z tym tutaj również może pojawić się zarzut naruszenia zasady trzech czytań projektu.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Proszę, pani poseł.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

W poprawce nr 17 powołują państwo art. 331 ust. 4 prawa restrukturyzacyjnego. Czytam, chyba że mam inny tekst: „na postanowienie zażalenie przysługuje wyłącznie dłużnikowi, osobie zobowiązanej do ponoszenia kosztów oraz przechowawcy”. Ust. 4 mówi o tym, komu przysługuje zażalenie.

Chyba że mam przed sobą inny tekst, ale sięgam do Lexa. Art. 331 dotyczy właśnie wskazania stron. Tego, komu przysługuje zażalenie, a nie kwestii merytorycznej. To jest jedna kwestia. Chciałabym, żeby to wyjaśniono. Druga kwestia. Zarzuty o niezachowaniu w wielu aspektach zasady trzech czytań, a więc zasady konstytucyjnej, podnosiłam już na posiedzeniu całej Komisji, czyli Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach, ale państwo te zarzuty mają za nic. Dokładają państwo jeszcze prawo restrukturyzacyjne, które dotyczy na przykład likwidacji majątku. Teraz proszę sobie wyobrazić, że ktoś to zaskarży co do reguły trzech czytań, że nie została wypełniona, a sędzia orzekł w sprawie likwidacji majątku, bo art. 332 ust. 3 dotyczy właśnie likwidacji majątku. Jak państwo sobie wyobrażają odpowiedzialność w takiej sytuacji?

To, że państwo to przegłosują, nie zmienia faktu, że zostanie naruszony porządek prawny, czyli konstytucji, a sędzia orzeknie o przepadku majątku. Tak? Bo art. 332 ust. 3 mówi o tym w procesie restrukturyzacyjnym. Jak państwo sobie wyobrażają, co się wówczas wydarzy? Proszę mi przedstawić proces, który nastąpi w momencie, kiedy strona to zakwestionuje. Co będzie dalej? Skończy się pozwem o odszkodowanie? Tak to się musi skończyć. Gdybym ja prowadziła działalność i sędzia jednoosobowo orzekłby o przepadku majątku, natychmiast podniosłabym zarzut niezgodności z konstytucją. Chcą państwo wprowadzać rozwiązania, to niech je państwo wprowadzają. Tylko takie, jak one powinny wyglądać. Jeżeli chcą państwo zmian prawa restrukturyzacyjnego, należy szybko złożyć projekt ustawy i przeprowadzić go przez Komisję Sprawiedliwości i Praw Człowieka, bo tam powinien trafić i właściwie go przeprocudować. Państwo idą nie na skróty, jak chciałam powiedzieć, ale idą państwo na ścianę, bo tą ścianą jest konstytucja. Odbijają się państwo od niej, ale pomimo tego mówią państwo, że wszystko jest w porządku.

Mówią to państwu nie tylko posłowie opozycji, ale także Biuro Legislacyjne, czyli ten podmiot, z którym państwo dyskutują o tym, co poprawić i jak to zmienić. Także z tamtej strony słyszą państwo, że to jest niezgodne z konstytucją. I co? Udają państwo, że wszystko jest w porządku, że tak trzeba, bo to poprawi sytuację? Jak chcą państwo

czymś nieprawidłowym poprawiać sytuację? Przecież to z założenia jest nieprawidłowe. Wcale nie robią państwo dobrze tym ludziom, którzy stoją na końcu kolejki, w sensie prawidłowych rozstrzygnięć, tylko chcą państwo, żeby przepisy zostały uchwalone w sposób niezgodny z konstytucją.

Siedzą państwo tutaj jako przedstawiciele ministerstwa i doskonale państwo o tym wiedzą. Tracą państwo czas na taką procedurę, kiedy już dawno temu mógł się znaleźć w Sejmie projekt – bo tryb poselski mają państwo opanowany – żeby to zmienić. Dziękuję.

Ale chciałabym prosić o wyjaśnienie do art. 331 ust. 4. Czy ja czytam niedobłą treść? Wydaje mi się, że tam – w art. 331 ust. 4 – jest o tym, komu przysługuje zażalenie.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

W tym brzmieniu już to obowiązuje w prawie restrukturyzacyjnym.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

W tym, które teraz chcą państwo zmieniać?

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Cała treść do momentu... Wszystkie wymienione tu artykuły są już obecnie w art. 200 ust. 1a.

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Panie przewodniczący, czy można prosić o głos?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Szanowny panie przewodniczący, wysoka podkomisjo, odniosę się do uwag zgłoszonych przez panią poseł Dolniak.

Jeśli chodzi o wytłumaczenie zmian w prawie restrukturyzacyjnym i w prawie upadłościowym, jak też o obawy pani poseł... Zakładam, że są one w jakiś sposób są faktycznie uwarunkowane tym, że te poprawki zostały zgłoszone stosunkowo niedawno. Posiedzenia Komisji odbywają się w krótkich odstępach, w związku z czym być może nie było możliwości merytorycznego zapoznania się z tymi poprawkami. Mianowicie chodzi o to, że kwestionowane...

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Ale ja nie mówię o stronie merytorycznej, tylko o formalnej.

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Już tłumaczę.

O ile zmiany w obrębie Kodeksu postępowania cywilnego co do zasady zmierzają do tego, żeby w części spraw sąd odwoławczy był składem jednoosobowym, o tyle w postępowaniu upadłościowym i restrukturyzacyjnym we wskazanych przepisach regułą jest dziś, że sprawy rozpoznaje skład trzech sędziów. Natomiast zmiany dostosowawcze, które są wprowadzane poprawkami zgłoszonymi przez pana posła Lorka, zmierzają do tego, żeby zostało tak, jak jest. Wobec tego merytorycznie uwagi, które zostały przed chwilą zgłoszone, są nieuprawnione, ponieważ zmieniamy to właśnie po to, żeby nic się nie zmieniło.

W związku z tym mam wrażenie, że włączenie w taki sposób prawa restrukturyzacyjnego i prawa upadłościowego do projektu nie spowoduje akurat żadnych zarzutów, jeśli chodzi o prawidłowość prac, bo de facto zachowujemy ich dotychczasowy kształt. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Jeszcze pani poseł.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Wypowiedź poza mikrofonem.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Przejdźmy do głosowania.

W związku ze zgłoszonym sprzeciwem, ale także po to, żeby sprawa była klarowna, zarządzam głosowanie nad poprawkami nr 2, 3, 4, 15, 17 i 25. Będziemy głosować łącznie. Możemy?

Kto z państwa posłów jest za przyjęciem poprawek nr 2, 3, 4, 15, 17 i 25? Kto jest za? Dziękuję. Kto jest przeciw? Dziękuję. Kto się wstrzymał? Czy możemy podać wyniki? Dziękuję. Zamykam głosowanie.

Proszę o podanie wyników. Za – 2 posłów. Poprawki nr 2, 3, 4, 15, 17 i 25 zostały przyjęte.

Zatem przechodzimy do zmiany nr 15. Proszę, pani mecenas.

Legislator Magdalena Klorek:

Bez uwag, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Nie widzę sprzeciwu. Poprawka była tu już procedowana.

Zmiana nr 16. Proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

Szanowni państwo, proponujemy zastąpić spójnik „oraz” spójnikiem „ani”. Jest to uwaga redakcyjna.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Jak najbardziej.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy jest sprzeciw do zmiany nr 16? Nie ma.

Przechodzimy do art. 2. Zmiana nr 1.

Legislator Monika Bies-Olak:

Można?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak, proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

Szanowni państwo, prosimy o zastąpienie w lit. a w pkt 1 i 3 wyrazów „z zastrzeżeniem” wyrazami „z wyjątkiem” bądź „z uwzględnieniem”. Zgodnie z Dobrymi praktykami legislacyjnymi nie używamy wyrazów „z zastrzeżeniem”, jako niejednoznacznych. Prosimy o wskazanie, które z wymienionych wyrazów – czy „z uwzględnieniem” czy „z wyjątkiem” – byłyby właściwe w pkt 1, a które byłyby właściwe w pkt 3? W lit. a to jest jedyne pytanie i uwaga do zmiany nr 1.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Proszę ministerstwo.

Dyrektor Departamentu Legislacyjnego Ustroju Sądów Ministerstwa Sprawiedliwości Honorata Łopianowska:

Honorata Łopianowska. Oczywiście, tak. Wydaje się, że wyrazy „z wyjątkiem” będą bardziej odpowiednie w obu przepisach.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Biuro Legislacyjne? Dziękuję. Czy jest sprzeciw do zmiany nr 1? Nie widzę.

Przechodzimy do zmiany nr 2. Proszę, biuro. Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Proponujemy, aby w § 7 zastosować liczbę pojedynczą oraz treść ujednolicającą z § 1. Zatem przeczytam treść od spójnika albo: „albo ubliżenia innemu organowi państwowemu lub osobom biorącym udział w sprawie”. To jest ujednolicenie z § 1.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Tak, oczywiście.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy do zmiany nr 2 są jeszcze uwagi? Inne głosy? Sprzeciw? Nie. Dziękuję.
Przechodzimy do zmiany nr 3.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, w lit. b konieczne jest skreślenie powtórnego oznaczenia paragrafu przed cyfrą „4”. Proponujemy również skreślenie w dalszej części tego zdania wyrazu „to” przed wyrazami „nie jest możliwe”. Mielibyśmy „chyba że wysłuchanie nie jest możliwe albo ukarany...”, dalej jak w tekście. To jest uwaga ujednocząca z pkt 2 w § 5.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę, ministerstwo.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Tak. Oczywiście. Zgoda na taką zmianę.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy są jeszcze inne uwagi? Czy jest sprzeciw? Nie widzę.
Przechodzimy do zmiany nr 4.

Legislator Magdalena Klorek:

Do zmiany nr 4 mamy pytanie. Czy nowelizacji nie wymaga również art. 53b? Czy tak jak w przedmiotowej zmianie, nie należy dodać również prezesa i wiceprezesów Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję, pani mecenas.
Proszę, resort.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Tutaj niekoniecznie, dlatego że art. 53b ustawy obecnie obowiązującej mówi o czymś innym, a mianowicie o tym, że sąd może weryfikować także za pośrednictwem systemu teleinformatycznego status prokuratora, asesora prokuratorskiego oraz pełnomocników zawodowych, takich jak aplikanci, radcy prawni, adwokaci, prawnicy zagraniczni i radcy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Propozycja, żeby dodać tutaj prezesa i wiceprezesów prokuraturii jest o tyle niepotrzebna, że w katalogu pełnomocników zawodowych prezes i wiceprezesi są... Oczywiście oni też mogą wykonywać funkcje pełnomocników, natomiast z automatu nie są zasilani do tego systemu. To są osoby, które pełnią funkcje kierownicze w prokuraturii, chociaż w roli pełnomocnika też mogą występować. Naturą tego prezesa i wiceprezesów nie jest znajdowanie się w tym systemie teleinformatycznym, w którym można zweryfikować status, a w tym przypadku prezes albo wiceprezesi prokuraturii spełniają tę funkcję. Tu chodzi o to, żeby zweryfikować prokuratorów, takich czynnych, standardowych uczestników postępowań sądowych za pośrednictwem systemu, więc wydaje się to zbędne i nie najważniejsze.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

To musi być klarowne – w prawo albo w lewo.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

W lewo, tzn. na nie.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę bardzo, Biuro Legislacyjne.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, przyjmujemy te wyjaśnienia. Gdyby odpowiedź była inna, to i tak wymagałoby to poprawki, tak że dziękujemy.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy do zmiany nr 4 są jeszcze uwagi? Czy jest sprzeciw?
Przechodzimy do zmiany nr 5. Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Szanowni państwo, pytanie do art. 52a ust. 1. Czy tutaj nie powinniśmy odnosić się do pośrednictwa środków porozumiewania się na odległość tak, jak w art. 49 § 3, w którym jest mowa o tym, że przepisy stosuje się także, gdy czynu określonego dopuszczono się w piśmie złożonym w sądzie lub za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość? Przy czym w treści art. 52a mamy ustępy, a powinny być paragrafy, ponieważ znajdujemy się w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych, która posługuje się paragrafami.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę, ministerstwo.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Co do paragrafów to oczywiście.

Natomiast co do środków porozumiewania się na odległość, ponieważ to byłaby poniekąd korekta ujednolicająca, więc także zdecydowanie tak.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Biuro Legislacyjne.

Legislator Monika Bies-Olak:

W takim razie tak to wprowadzimy.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czy są inne uwagi do zmiany nr 5? Proszę, pani poseł.

Posel Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Wypowiedź poza mikrofonem.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Mam prośbę o odpowiedź. Tylko zanim pani odpowie, mam uprzejmą prośbę do pani poseł o włączenie mikrofonu.

Posel Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Czy było słycać moje pytanie?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Było słycać, ale boję się o protokół. Proszę? Nie nagrało się. To jeszcze raz, ale sekundę. Pani jest za szybka. Jeszcze raz proszę o włączenie mikrofonu.

Posel Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Już o tym pamiętam.

W art. 52a w § 2, a nie w ust. 2, napisano, że osoba uczestnicząca w posiedzeniu, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązana podać na żądanie przewodniczącego składu sądu informację o miejscu, w którym przebywa, oraz o towarzyszących jej osobach. W związku z tym mam pytanie. Skoro jest obowiązek, czy to oznacza, że w przypadku odmowy wykonania tej czynności będzie to upoważniało do zastosowania kary porządkowej? Czy to będzie formuła zastosowania kary porządkowej czy nie ma na to przewidzianego środka?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę o odpowiedź.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Nie, to nie będzie kategoria kary porządkowej. Raczej chodzi o to, żeby w tych postępowaniach, w których wspomniana rozprawa czy posiedzenie zdalne wymagają zapewnienia pewnego składu czy pewnej poufności, sąd miał możliwość sprawdzenia, czy miejsce, w którym osoba jest, a także osoby, w których towarzystwie dana osoba przebywa, pozwalają jej na uczestniczenie w posiedzeniu czy rozprawie zdalnej. Jest to jednak sposób realizowany za pomocą telewizorka, monitorka i urządzeń technicznych. Ten element zewnętrzny, kiedy osoba uczestniczy w posiedzeniu zdalnym, też ma znaczenie, ale to nie jest kategoria kary porządkowej.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę, pani poseł.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Skoro to ma być obowiązek, bo wprowadzają państwo obowiązek podania na żądanie przewodniczącego informacji o miejscu, w którym przebywa, oraz o towarzyszących jej osobach, to jaki będzie skutek niewykonania tego obowiązku? Co jeżeli osoba uczestnicząca w posiedzeniu po prostu na to wezwanie sądu zupełnie nie zareaguje? Co jeżeli sąd nie będzie miał możliwości oceny, czy miejsce, w którym znajduje się osoba uczestnicząca w posiedzeniu, spełnia wymogi zachowania powagi sądu, jakie osoby tam przebywają i czy one też gwarantują powagę sądu? Jeżeli obowiązek nie jest obwarowany żadnymi skutkami, nie jest obowiązkiem. W zasadzie wystarczyłoby, gdyby państwo napisali, że osoba na prośbę sądu może podać, bo taki będzie tego efekt.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Ten przepis ma znaczenie porządkowe. Oczywiście jeżeli to będzie miejsce skrajnie urągające powadze samo w sobie... Nie przychodzi mi na myśl żaden przykład, który mieściłby się w cenzurze. Koledzy podpowiadają, że to może być plac budowy, ale można się zastanawiać, czy to jest to miejsce, które urąga powadze, spokojowi i porządkowi.

Natomiast pewnie można znaleźć bardziej rażące przykłady, ale pewnie już gdzieś poza cenzurą. W takim przypadku można rzeczywiście zastosować kary porządkowe. Natomiast dla porządku, po to żeby sąd wiedział, na ile kontekst uczestnictwa w rozprawie zdalnej pozwala na zgłębianie tego, czy to jest miejsce, w którym wspomnianą rozprawę zdalną można z tym uczestnikiem przeprowadzić czy nie... Raczej chodzi o aspekt informacyjny aniżeli o wyegzekwowanie jakiegoś konkretnego miejsca do uczestnictwa w rozprawie.

Powtórzę: jeśli to miejsce będzie skrajnie niestosowne, i to w taki sposób, który będzie uwidoczny, to oczywiście będzie można to rozważać przez pryzmat naruszenia powagi, spokoju lub porządku czynności, chociaż raczej w kategorii powagi. Ale miejsce też trzeba uwzględniać odpowiednio do samego faktu, że jest to rozprawa zdalna, że w tle nie zawsze będzie to widać i niekoniecznie to miejsce musi być jakoś wyeksponowane. Bez egzekucji, to znaczy bez skutku samego w sobie i do oceny sądu. Chodzi o to, żeby sąd wiedział, w jakim kontekście czy w jaki sposób ta osoba uczestniczy w posiedzeniu w rozprawie zdalnej.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę, pani poseł.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Wydawałoby się, że to mało istotny przepis, że wśród zapisów o składach osobowych i sporządzaniu uzasadnień na wniosek czy z urzędu jest to mało istotny przepis. Ale ten przepis pokazuje, jak państwo tworzą te przepisy.

Jaki jest cel informacyjny dla sądu? Sąd orzeka, a za nim, z tyłu na ścianie, jest orzeł. W związku z tym powaga sądu musi być zachowana także wtedy, kiedy proces odbywa się zdalnie. Jeżeli osoba uczestnicząca w posiedzeniu sądu ma obowiązek podania informacji, to po to, żeby sąd w konsekwencji podjął decyzję, że rozprawa nie może się toczyć z udziałem tej osoby w takim czy innym miejscu lub w towarzystwie takich czy innych osób, które siedzą na sąsiednich stołkach. Natomiast jeżeli się tego nie dowie, nie będzie mógł podjąć w tym zakresie decyzji.

Proszę państwa, ten zapis pokazuje, jak tworzą państwo przepisy. Jeżeli tworzą państwo obowiązek, muszą państwo stworzyć konsekwencje. Jeżeli ich państwo nie tworzą, to proszę nie tworzyć fikcji prawnej. Już pomijam kwestie prawne dotyczące tego, jaki ma być cel informacyjny. Czy sąd ma zapytać: czy osoba uczestnicząca w posiedzeniu siedzi w towarzystwie kogoś czy nie, bo chciałbym to wiedzieć informacyjnie?

Proszę państwa, przecież to nie jest argument. Jeżeli tworzymy obowiązek, to w jakimś celu. Dla zachowania powagi sądu, bo o to w tym przepisie chodzi. Nie dla zachowania powagi sędziego, tylko sądu, który orzeka w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej z godłem zawieszonym na ścianie sali rozpraw. Dziękuję.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

To ja jeszcze ad vocem powiem, że po to, żeby sąd mógł zbadać, w jakich okolicznościach osoba się znajduje.

Siedząc z boku, wymieniliśmy różne stanowiska. Koledzy mówią, że stacja paliw nie i plac budowy też nie. Jestem sobie w stanie wyobrazić nawet plac budowy, jeżeli mamy do czynienia z przesłuchaniem inżyniera, kierownika budowy, który nie jest w jakimś „piaskowisku”, ale w przyzwoitym miejscu i udziela sądowi informacji o aspektach procesu budowlanego czy o tym, w przedmiocie czego ma się wypowiadać.

Po pierwsze, przepis mówi, że na żądanie przewodniczącego. To żądanie będzie artykułowane wtedy, kiedy będzie wątpliwość. Sąd już będzie widział, że miejsce, z którego dana osoba się wypowiada, jest godne tego, żeby zapytać, gdzie osoba jest, w jakim kontekście i w jakim otoczeniu. Czyli jakiś bar czy klub będzie nieakceptowalny. Natomiast miejsca zewnętrzne... To nie zawsze musi być biuro, o nie zawsze musi być jakiś urząd. Każdorazowo będzie to podlegało ocenie.

Oczywiście plaża może być dla sądu powodem do wniosku, że narusza to powagę sądu. Natomiast co do placu budowy, który jest miejscem pracy wspomnianego inżyniera, czy jakiegoś biura budowy, jest to do zastanowienia się. Pewnie każdorazowo każda sytuacja będzie inaczej wyglądała. Chodzi o to, żeby osoba uczestnicząca w zdalnym posiedzeniu podjęła tam, gdzie jest, starania rozsądne i adekwatne do tej sytuacji. Żeby sąd, kiedy widzi, że okoliczności czy otoczenie, które widać na wspomnianym monitorze, budzą wątpliwości, mógł zadać to pytanie, pozgłębiać tę kwestię i w razie potrzeby rozważyć kategorię naruszenia powagi, ale nie samą w sobie. To samo w sobie jeszcze nie generuje jakiegoś negatywnego skutku dla uczestnika tego postępowania.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę, pani poseł.

Posel Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

W zasadzie nie chciałam wprowadzić tematu oceniania, czy na stacji paliw czy na budowie to jest miejsce, w którym zachowana jest powaga sądu, tylko chciałam państwu pokazać, jak tworzą państwo przepisy. Jeśli tworzą państwo obowiązek, to musi być skutek wynikający z niespełnienia tego obowiązku. Poza tym, proszę wybaczyć, ale dywagacje, czy stacja benzynowa lub plac budowy są miejscami, w których jest zachowana powaga sądu, chyba w ogóle nie powinny być zgłaszane w tej sytuacji.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Dobrze.

Czy jest sprzeciw do zmiany nr 5? Nie widzę. Jest? Przepraszam, pani poseł, ale trzeba włączyć mikrofon.

Posel Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Tak. Zgłaszam sprzeciw.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. W związku z powyższym zarządzam głosowanie. Proszę.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, jeżeli intencją pani poseł jest skreślenie tej zmiany, a tak to rozumiemy, to proszę o wniesienie na piśmie poprawki o skreślenie zmiany nr 5.

Posel Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Mam pytanie, ponieważ nie jestem członkiem podkomisji. Czy będziemy mogli zrobić to również na posiedzeniu Komisji?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak.

Posel Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

No i właśnie tak.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czyli?

Posel Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Dzisiaj sygnalizuję, a potem będziemy dalej podejmować działania. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zatem sprzeciwu nie ma. Przechodzimy do zmiany nr 6.

Legislator Magdalena Klorek:

Bez uwag ze strony biura.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję.

Przechodzimy do zmiany nr 7.

Legislator Magdalena Klorek:

Też bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Zmiana nr 8. Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

W zmianie nr 8 – jak już sygnalizowaliśmy przy zmianie nr 1 – dodawany artykuł powinien mieć oznaczenie 53e, ale na to podkomisja już wyraziła zgodę.

W § 1 po wyrazie „prokuratorowi” powinien być przecinek, a spójnik „i” powinien zostać skreślony, ponieważ ostatnim elementem wyliczenia są wyrazy „organ emerytalny”, przed którymi spójnik „i” już jest.

W § 2 proponujemy zmianę szyku wyrazów. To jest delegacja do wydania rozporządzenia określająca warunki techniczne korzystania z portalu informacyjnego i jego funkcjonowania oraz tryb zakładania. W ocenie językoznawców przepis będzie bardziej czytelny przy tej redakcji.

W związku z § 2 mamy pytanie. Czy w tej delegacji do wydania rozporządzenia minister nie powinien brać pod uwagę także wykonywania zawodu przez radców Prokuratorii Generalnej bądź Prokuratorii Generalnej jako organu, jako podmiotu, a także prokuratorów, którzy są wymienieni w § 1? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę, ministerstwo.

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Jeśli można.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Tak naprawdę to rozwiązanie jest intencjonalne.

Jeśli chodzi o rozporządzenie wydawane na podstawie wspomnianego przepisu, czyli o akt powszechnie obowiązujący, będzie ono dotyczyło osób wykonujących określony wolny zawód.

Natomiast w przypadku Prokuratorii Generalnej i jednostek prokuratury zakładamy, że w tym przypadku te jednostki organizacyjne mają (*niezrozumiale*) instytucjonalne. Po drugie, z uwagi na to, że są to jednostki finansów publicznych, możliwość doprecyzowania pewnych kwestii istnieje na poziomie wewnętrznych regulaminów, tak jak np. zasady doręczenia przez portal już dzisiaj reguluje instrukcja kancelaryjna sądów powszechnych. Rozszerzenie tej delegacji wydaje nam się zbędne.

Legislator Magdalena Klorek:

A pozostałe zmiany redakcyjne? Propozycje?

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Jak najbardziej. Zgadzą się na nie.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy do zmiany nr 8 są jeszcze uwagi? Czy jest sprzeciw? Nie widzę.
Przechodzimy do zmiany... Już. Proszę, pani poseł.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Panie przewodniczący, wiem, że już przeszliśmy przez zmianę nr 6, ale zajrzałam do niej jeszcze, ponieważ dotyczy kwestii utrzymywania przez ministra sprawiedliwości systemów informatycznych, bycia ich administratorem i faktu, że minister sprawiedliwości jako administrator nie ma dostępu do akt postępowania. Czy skreślenie oznacza, że uregulowano to w innych przepisach czy to przestało być potrzebne w tym rozwiązaniu? Musi być inny odpowiednik w tej sytuacji.

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Pkt 12.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Proszę?

Zastępca dyrektora departamentu MS Maciej Klonowski:

Pani poseł, w pkt 12 są odpowiednie zmiany odpowiadające temu.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Dobrze. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy są jeszcze uwagi do zmiany nr 8? Czy jest sprzeciw? Nie widzę.
Przechodzimy do zmiany nr 9. Proszę, pani mecenas.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, do lit. a mamy pytanie dotyczące zmiany, która nastąpiła w tym przepisie. W wersji obowiązującej mamy „budynek sądu”, natomiast zmiana polega na zastąpieniu liczby pojedynczej liczbą mnogą. Zastanawiamy się, czy to jest rzeczywiście konieczne? Czy interpretacja tego przepisu nie była taka, że jeżeli w budynku sądu, to każdego sądu, a więc wszystkich sądów.

To samo pytanie dotyczy § 2. Natomiast w § 1, jeśli ta zmiana miałaby być przyjmowana, proponujemy też następującą redakcję: „Do budynków sądów nie wolno wносить broni, amunicji, materiałów wybuchowych ani innych środków niebezpiecznych”. To jest propozycja językowa językoznawców.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę ministerstwo.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Co do zasady tak, można się zgodzić z tą uwagą. Natomiast to brzmienie przepisu w liczbie mnogiej jest następstwem dzisiejszego brzmienia art. 54, który w § 1 mówi o budynkach sądowych. Też mówi to w liczbie mnogiej, tylko mówi o niezrozumiałej kategorii budynków sądowych. Teraz jest zmiana na „budynki sądów”. To jest raczej pochodną tradycji dotyczącej dzisiejszego brzmienia ustawy. Ale „budynek sądu” także jest dobrze, bo chodzi o to, że zawsze do każdego budynku sądu nie wnosimy broni, amunicji, materiałów wybuchowych i wielu innych rzeczy niebezpiecznych. Tak że OK, tu się zgadzamy.

Legislator Magdalena Klorek:

Jak rozumiem, zostaje wersja z druku ze zgodą na zmiany dotyczące spójników, czy tak? Czyli będzie: „broni, amunicji, materiałów wybuchowych ani innych środków niebezpiecznych”. Czy te zmiany są przez państwa akceptowane?

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Tak.

Legislator Magdalena Klorek:

Dobrze.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, to była tylko lit. a.

Natomiast w lit. b w pkt 2 i 3 jest również propozycja o charakterze językowym. Pkt 2 miałby mieć brzmienie „odmowy zezwolenia na wejście do budynku sądu osobie odmawiającej”. W pkt 3 to samo „do budynku sądu osobie posiadającej”.

Pytanie dotyczące pkt 4: Czy oddanie do depozytu przedmiotów i urządzeń, które mogą stanowić zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, nie będzie też stanowić potencjalnego zagrożenia dla osób, które tam przebywają?

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Co do zmian redakcyjnych w pkt 2 i 3 w § 3 w lit. b – oczywiście tak. „Osobie posiadającej” i „osobie posiadającej” – oczywiście tak.

Co do upatrywania zagrożenia w tym, że pracownik ochrony fizycznej ma prawo żądać usunięcia innych przedmiotów i urządzeń, to oczywiście to są różne przedmioty i one mogą stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia. Natomiast to jest żądanie skierowane do posiadacza tych przedmiotów. Przy czym trzeba pamiętać, że dalej jest przepis, który mówi o tym, że pracownik ochrony może też podjąć inne działania stosowne do tego, co jest tym przedmiotem niebezpiecznym. Oczywiście, że to może grozić, natomiast innego rozwiązania nie ma. Tutaj mamy do czynienia z żądaniem usunięcia przedmiotów i urządzeń, które mogą stanowić zagrożenie. Będzie to żądanie i usunięcie stosowne do tego, co będzie przedmiotem niebezpiecznym, czy to będzie słoik z kwasem czy nasączone kwasami lub jakimiś substancjami ubranie, czy inny przedmiot niebezpieczny, stosownie do tego, czego będzie dotyczyła próba wniesienia do sądu.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę, pani mecenas.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, oczywiście przyjmujemy te wyjaśnienia. Natomiast jest jeszcze jedno pytanie.

We wprowadzeniu do wyliczenia w § 3 mamy liczbę pojedynczą: „Przy wykonywaniu zadań ochrony osób i mienia w budynkach sądu”. Jednego sądu. Natomiast wcześniejsze zmiany polegają na zastosowaniu liczby mnogiej, czyli wyrazów „w budynkach sądów”. Czy tutaj też to nie powinno być w liczbie mnogiej, tj. „Przy wykonywaniu zadań ochrony osób i mienia w budynkach sądów”?

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Tak, powinna być liczba pojedyncza – „w budynku sądu”.

Legislator Magdalena Klorek:

„W budynku sądu”, czyli inaczej niż w poprzedzających paragrafach, w których mamy „w budynkach sądów”, tak?

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Tak, ale tutaj już mamy konkretyzację – „pracownik ochrony wpisany”. Czyli tu już mamy konkretyzację sytuacji. Mowa o pracowniku ochrony, który jest w danym budynku. Zatem wydaje się, że leksykalnie może tu być „w budynku sądu”, bo jeden pracownik raczej nie będzie w dwóch budynkach naraz.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Szanowni państwo, nasza kolejna uwaga jest związana z § 6 i kolejnymi. W tych paragrafach zamiennie występują pojęcia „dokonuje”, „wykonuje” i „realizuje”. Proponujemy ujednoczenie, jeżeli państwo wyrażą zgodę. Wyraz „realizacja” proponujemy zamienić na „wykonywanie”, tj.: „Pracownik ochrony w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa”.

Podobna uwaga dotyczy § 6.

W § 10 mamy dwa razy „dokonywanie”. Proponujemy sformułowanie „wykonywanie czynności” w zdaniu pierwszym i drugim.

Podobnie w § 11 nie z „dokonania”, a z „wykonania czynności”. Prosimy o upoważnienie nas do dokonania takiego ujednoczenia.

W § 9 proponujemy po odesłaniu do § 8 doprecyzować, że ma prawo do żądania, dalej jak w tekście.

W § 11 w trzecim wersie jest mowa o osobie poddanej przeglądaniu zawartości bagażu lub odzieży. Przeglądanie dotyczy i bagażu, i odzieży, więc drugi raz użyty wyraz „przeoglądaniu” jest zbędny.

Rozumiemy, że podobnie jak przy Kodeksie postępowania cywilnego istnieje trudność we wskazaniu odrębnych przepisów, na które państwo się powołują. Jednak naszym obowiązkiem jest wskazanie, że w ten sposób przepis jest niedookreślony.

Uwaga językowa: w § 11 powinno być „w trybie w nich przewidzianym”, a nie „przewidzianych”. Wydaje nam się, że w pkt 1 nie chodzi o „danych”, tylko o „dane osoby poddanej przeglądaniu zawartości bagażu”. W ostatnim wersie pkt 1 jest mowa o dokumencie stwierdzającym tożsamość osoby. Wskazujemy, że w § 16 jest mowa o dokumencie umożliwiającym ustalenie tożsamości. Proponujemy ujednoczenie i prosimy o wskazanie, czy to powinien być dokument stwierdzający tożsamość czy dokument umożliwiający ustalenie tożsamości.

W pkt 6 analogicznie jak wcześniej proponujemy skreślenie drugiego wyrazu „przeoglądaniu”. O jakich prawach tej osoby jest mowa w pkt 6? Wydaje nam się, że chodzi tylko o jedno prawo – prawo do złożenia skargi.

W pkt 7 proponujemy wyrazy „osoby poddanej czynnościom przeglądania zawartości bagażu lub przeglądaniu” zastąpić wyrazami „przeoglądaniu bagażu”, tak by pkt 7 brzmiał: „podpis osoby dokonującej czynności oraz osoby poddanej przeglądaniu zawartości bagażu lub odzieży albo wzmiankę o odmowie złożenia podpisu”.

Do § 12 mam pytanie. Czy skarga ma dotyczyć działalności sądu czy konkretnie pracownika ochrony, czyli firmy, która na terenie sądu sprawuje określone czynności, których skarga ma dotyczyć?

Pytanie do § 13. Czy w notatce służbowej nie należy odnotować danych osoby, przy której znaleziono przedmioty mogące stwarzać niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia lub mienia?

Pytanie o dane z pkt 3. To są dane pracownika ochrony. One są już wskazane wcześniej w § 13, więc odsyłanie wydaje się bezprzedmiotowe i powinno zostać ograniczone do wyrazów „o których mowa w § 11 pkt 5”.

Mamy też uwagi do § 16, ale może poprosiłybyśmy o odpowiedź, żebyśmy się nie zgubili, bo pytań jest dużo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Proszę bardzo. Zatrzymaliśmy się na § 16. Proszę o odpowiedź na wszystko do § 16.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Do propozycji natury językowej w § 9, że „pracownik ochrony ma prawo do żądania zdjęcia przez osobę warstw odzieży” – oczywiście tak. Co do wszystkich wyrażen, kiedy mówimy o dokonywaniu czynności, rzeczywiście jest zgoda na „wykonywanie czynności”, szczególnie że w § 10 mamy dwa razy dokonywanie, a raz wykonywanie, więc też nie ma tu konsekwencji.

Jest również zgoda w § 1 na wykreślenie przeglądania odzieży, kiedy czasownik „przeoglądanie” mamy przypisany do zawartości bagażu i do odzieży. Podobnie w tym samym § 11 jest zgoda na korektę językową „na podstawie odrębnych przepisów w trybie w nich przewidzianym”. Oczywiście, że tak.

W §11 pkt 1 w drugim wersie jest zapis „miejsce jej dokonania i dane osoby poddanej przeglądaniu zawartości”, dotyczący tego, co będzie ujęte w protokole. Oczywiście „dane” to jest prawidłowe sformułowanie.

Trudniej jest w § 11 pkt 1 z wyborem określenia „dokument stwierdzający tożsamość osoby” albo „dokument umożliwiający ustalenie tożsamości osoby i zajmowanego stanowiska lub funkcji”.

W § 11 i w końcowej części § 16 jest mowa o trochę innych kwestiach. W § 11 mówimy o tym, co jest wpisywane do protokołu. Jest tu mowa o pewnych danych identyfikujących osobę, która pozwoliła sobie na wniesienie różnych rzeczy do sądu. Mówimy, że jest to data urodzenia, seria i numer dowodu osobistego lub inny dokument stwierdzający tożsamość osoby, czyli tylko ten dokument identyfikacyjny. Natomiast jeśli chodzi o końcową część § 16, jest w niej katalog podmiotów, które mogą wchodzić do sądu, mówiąc w skrócie, „na legitymację”. Osoby te mają uproszczoną kontrolę. Nie poddają się bardziej pogłębionej kontroli bagażu lub osoby. Katalog osób jest wymieniony w 13 punktach.

„Po uprzednim okazaniu legitymacji służbowej lub dokumentu umożliwiającego ustalenie tożsamości i zajmowanego stanowiska” – tu jest mowa o innym dokumencie. W związku z tym w zakresie zestawienia brzmienia § 11 i końcowej części § 16 proponuję pozostawić tę wersję, która dziś jest w projekcie.

Powtórzę, w pierwszym przepisie, w § 11, jest mowa o dokumencie służącym do stwierdzenia tożsamości. Natomiast w drugim dokumencie, który z jednej strony też pozwala ustalić tożsamość, ale jest to bardziej dokument, który upoważnia tę osobę do wchodzenia bez głębszej kontroli. Chodzi tu o ustalenie tożsamości, zajmowanego stanowiska i funkcji. Mamy tutaj konsekwentnie posłów, osoby z immunitetami, sędziów i adwokatów. Czyli bardziej dotyczy to legitymacji czy dokumentów określających funkcję niż dokumentu dotyczącego tożsamości.

Była jedna uwaga, która dotyczyła protokołu. Było pytanie dotyczące pouczenia o prawach – w liczbie mnogiej – które będą wymieniane w protokole. Teraz uchylę trochę więcej z tego projektu. Do projektu ustawy dołączony jest projekt rozporządzenia ministra sprawiedliwości w sprawie dokumentowania czynności przeglądania zawartości bagażu lub odzieży osób wchodzących do budynków sądów. Ten projekt rozporządzenia jest opracowany przy założeniu, że delegacja do jego wydania nie ulegnie istotnej zmianie. Tam są określone wzory protokołu i notatki.

Jeśli chodzi o protokół, jest on dość obszerny, czterostronicowy. Zawiera w końcowej części pouczenie osoby poddanej przeglądaniu bagażu lub odzieży o jej prawach. W tym wzorze są wymienione dwa prawa: „Zostałem (zostałam) pouczony (pouczona) o przyśługującym mi: 1) prawie do złożenia skargi na działalność sądu wnoszonej do prezesa sądu właściwego ze względu na miejsce dokonania czynności przeglądania”. Ten element pouczenia odpowiada nam na jedną z wątpliwości dotyczącą tego, do kogo skarga jest kierowana – do prezesa, do dyrektora czy do sądu. Jest tu mowa o prawie do złożenia skargi na działalność sądu wnoszonej do prezesa, który ów sąd reprezentuje.

Drugie z tych praw to jest prawo do żądania sporządzenia protokołu z dokonanej czynności przeglądania bagażu lub przeglądania odzieży. Jest tutaj wskazanie art. 54 § 11 zmieniających czy dodawanych przepisów. Zatem już w założeniu projektu są dwa takie prawa i tak projekt protokołu został zbudowany. Wymienia dwa prawa.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę bardzo.

Legislator Magdalena Kłerek:

Pani sędzio, jeszcze § 13. Tam jest propozycja skreślenia pkt 3.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Co do § 13 to oczywiście, że tak. Jest zgoda na skreślenie.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zatem możemy przejść do § 16.

Legislator Monika Bies-Olak:

Szanowni państwo, mamy wątpliwość, czy osoby zwolnione od obowiązku przeglądania bagażu i odzieży wymienione w § 16 mają być zwolnione z tego obowiązku również

wówczas, gdy będą wchodziły do budynków sądu bez związku z pełnieniem czynności sądowych.

Zauważmy, że np. w pkt 11, kiedy mówimy o kuratorach sądowych, rzecznikach patentowych, biegłych sądowych i doradcach restrukturyzacyjnych – oni taki przywilej będą mieli tylko w trakcie pełnienia czynności służbowych. Czyli pozostałe osoby wymienione w punktach... Przepraszam, jeszcze w pkt 12 są wymienieni funkcjonariusze z analogicznym zastrzeżeniem, że tylko w trakcie pełnienia czynności służbowych. Natomiast z brzmienia pkt 1–10 i pkt 13 wynika, że pozostałe osoby w każdych okolicznościach nie będą musiały przechodzić kontroli. To jest pierwsze pytanie. Czy to rozróżnienie jest zasadne, jeżeli bierzemy pod uwagę bezpieczeństwo?

Drugie pytanie jest związane z tym, w jaki sposób – w przypadku osób wymienionych w pkt 11 i 12 – służby ochrony będą sprawdzały, czy te osoby wchodzi do budynku sądu w celu wypełnienia czynności służbowych.

Propozycja zmiany umiejscowienia spójnika „oraz” w pkt 8. Proponujemy takie brzmienie: „osób korzystających z immunitetu parlamentarnego, sędziowskiego lub prokuratorskiego, ławników danego sądu oraz referendarzy sądowych”. Uzasadniamy to w ten sposób, że spójnik powinien być przed ostatnim elementem wyliczenia.

To są wszystkie nasze uwagi i pytania do § 16. Do § 17 uwag nie mamy.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę bardzo, pani dyrektor.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Zacznę od końca, czyli od najprostszego. Co do wykreślenia czy zmiany słowa „oraz” w pkt 8 w § 16 – jest zgoda.

Co do dwóch pytań dotyczących klucza doboru podmiotów, które na mocy § 16 mogą wchodzić bez zastosowania przepisów § 3 i § 13, czyli bez kontroli i bez przeglądania zawartości bagażu i odzieży – bez szerszej kontroli – rzeczywiście w pkt 1–10 wymienionych jest kilka kategorii podmiotów. To są osoby pełniące najwyższe funkcje. To jest prezydent, posłowie, rzecznik praw obywatelskich, rzecznik praw dziecka i rzecznik finansowy. To jest także prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Do tego miejsca to są osoby, które pełnią funkcje publiczne. Rzecznicy stoją na straży praw i wolności w określonym, przypisanym im ustawami zakresie. Stąd tego ograniczenia, że tylko czynności w danym sądzie są powodem, który skłonił daną osobę do wizyty w sądzie, nie stosuje się. Podobnie jest z osobami, które mają immunitety parlamentarne i sędziowskie. Dalej są także przedstawiciele wszelkich zawodów prawniczych. W tym przypadku są to osoby, których zasadniczą częścią czynności służbowych – może niekoniecznie wykonywanych w samym sądzie – czy zawodowych jest praca na styku z sądem. Stawiają się do sądu regularnie.

Oczywiście jest tu mowa o adwokatach, komornikach, radcach prawnych, o wszystkich pełnomocnikach, radcach i referendarzach prokuratury. Dlaczego podmioty z pkt 11 i 12 zostały ograniczone tylko do pełnienia czynności służbowych w danym sądzie? W pkt 11 mamy do czynienia z kuratorami, rzecznikami patentowymi, biegłymi sądowymi i doradcami restrukturyzacyjnymi, a zatem z podmiotami, których czynności wykonywane w sądzie są czynnościami o charakterze epizodycznym i niestałym. To są czynności wykonywane ubocznie w ramach tej działalności. Najlepiej będzie to widać na przykładzie biegłego sądowego, który przychodzi do sądu i jako pomocnik sądu ma wytłumaczyć sądowi i stronom kwestie techniczne czy specjalistyczne. Zwykle bycie biegłym sądowym nie jest jego stałą, podstawową aktywnością zawodową. To samo dotyczy pozostałych grup zawodowych z pkt 11.

W pkt 12 mamy wszelkie grupy funkcjonariuszy. Widać tutaj bogaty katalog funkcjonariuszy. To się wiąże z ich funkcjami oskarżyciela w rozmaitych postępowaniach, stosownie do ustaw, które tym funkcjonariuszom nadają uprawnienia. Ponieważ funkcje związane z wizytą w sądzie i pełnieniem funkcji oskarżyciela nie są dla wspomnianych grup funkcjonariuszy właściwą i jedyną aktywnością. Stąd wejście do sądu bez wzmoczonej czy standardowej kontroli jest ograniczone do wykonywania czynności służbowych.

W pytaniu padło już pół odpowiedzi na to pytanie. Mianowicie dlaczego w pkt 11 i 12 jest katalog osób, które mogą wejść w trakcie pełnienia czynności, jeżeli weźmiemy pod uwagę, że chodzi o bezpieczeństwo w sądzie? Cały katalog z § 16 jest złożony z osób, które pełnią funkcje publiczne czy funkcje zawodowe. Są to zawody zaufania publicznego, są to funkcjonariusze, którzy z natury dla sądu i dla innych uczestników znajdujących się w sądzie nie stwarzają zagrożenia. Pytanie o to, jak to zweryfikować. Odpowiedź na to jest w końcowej części przepisu: „po uprzednim okazaniu legitymacji służbowej lub dokumentu umożliwiającego ustalenie tożsamości, zajmowanego stanowiska lub pełnionej funkcji”. Funkcjonariusze mają swoje legitymacje opatrzone elementem metalowym, tzw. „blachą”.

Przedstawiciele zawodów zaufania publicznego wyposażeni są w legitymacje adwokackie, radcowskie i wszelkie inne, które im taki tytuł nadają. Biegli sądowi składają przyrzeczenie wobec prezesa, z wyjątkiem tych, którzy są powołani ad hoc. Zatem te wszystkie osoby posiadają dokument, który legitymuje je jako reprezentanta danego zawodu czy osobę zajmującą dane stanowisko. Trzecią warstwą jest również to, że każda z tych osób w czasie pełnienia czynności służbowych, jeśli przychodzi w trakcie czynności służbowych, posiada stosowne zawiadomienie, stosowne wezwanie do sądu.

Nie sposób również pominąć przepisu, który znajduje się w ustawie o ustroju sądów powszechnych, odnoszącego się do wszelkich pełnomocników zawodowych. O nim już dzisiaj była mowa. Te osoby są zasilone w systemie teleinformatycznym. Tam są dane o osobach będących adwokatami, radcami, notariuszami czy radcami prokuratury. To jest ten przepis, który omawialiśmy przy postulacie dopisania prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej i jego wiceprezesów.

Zatem z jednej strony mamy system teleinformatyczny, który zawiera dane tych osób, a z drugiej każda z tych osób ma odpowiednią legitymację. Mają je posłowie, adwokaci, funkcjonariusze i inne grupy. Po trzecie, zbadanie, czy ta osoba przyszła w swoich własnych sprawach, w celu dokonania kontroli poselskiej (bo przecież posłowie i w takim celu mogą przybyć do sądu), czy w związku z pełnieniem czynności służbowych, zawsze może być zweryfikowane wezwaniem lub zawiadomieniem z sądu. Wydaje się, że to nie powinno budzić ani problemów w praktyce, ani wątpliwości. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Proszę, pani poseł.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Strasnie dużo tych wyłączeń. Nie do końca mnie to przekonuje. Mam pytanie do pkt 12.

Funkcjonariusze wskazanych tam służb nie podlegają kontroli w trakcie pełnienia czynności służbowych. Czyli przychodzą do sądu w związku z wykonywaniem określonych czynności służbowych – państwo w pkt 13 mówią, że po uprzednim okazaniu legitymacji służbowej lub dokumentu umożliwiającego ustalenie tożsamości i zajmowanego stanowiska lub pełnionej funkcji. Ale to, że ktoś ma legitymację policjanta czy strażnika Straży Granicznej, funkcjonariusza Służby Ochrony Państwa itd., wcale nie oznacza, że przychodzi do sądu w trakcie pełnienia czynności służbowych. Ten ktoś może przyjść jako publiczność na sprawę. Wystarczy, że okaże legitymację i to będzie go zwalniało z poddania się kontroli. To nie wydaje się uzasadnione. Wydaje się, że raczej sformułowanie „w trakcie pełnienia czynności służbowej” nie pozostaje w zgodności z tym fragmentem, który przeczytałam jako ostatni w tym paragrafie.

Oczywiście powinien być zapis o przepisach § 3–12, bo § 13 ma być wykreślony.

Jest jeszcze jedna kwestia, o którą chciałam zapytać, bo już wcześniej padły pytania ze strony Biura Legislacyjnego, więc nie będę ich powtarzać. W pkt 8 jest mowa o osobach korzystających z immunitetu. Chciałam zapytać o ławników danego sądu. Proszę mi powiedzieć, czym różni się instytucja ławnika, funkcja ławnika sądu od ławnika tego czy innego sądu? Czy nie chodzi o osobę pełniącą określoną funkcję, a nie o osobę z konkretnego sądu? Wydaje się, że określenie „z danego sądu” powoduje, że ławnik z innego sądu będzie podlegał kontroli, chociaż okaże legitymację ławnika, a ławnik z danego sądu nie. Czy to nie jest różnicowanie funkcji tylko z tego powodu, że dany ławnik pracuje w danym sądzie, a nie w innym sądzie? Mam wrażenie, że te wyłączenia czynimy

raczej z racji pełnionych funkcji, a nie tego, czy ktoś pracuje w policji w Warszawie czy w Piotrkowie Trybunalskim. To nie ma znaczenia, gdzie pracuje policjant. Istotne jest, że jest policjantem i przychodzi w trakcie pełnienia czynności służbowych.

Natomiast w przypadku ławników to, czy jest ławnikiem w Warszawie czy w Piotrkowie Trybunalskim, nie powinno mieć znaczenia. Liczy się sam fakt pełnionej funkcji czy zajmowanego stanowiska, bo tak wyróżniamy osoby tutaj wyłączone. Już powiedziałam na początku, że do zakresu tego wyłączenia mam wątpliwości. Czy aż tak duży zakres wyłączeń jest niezbędny? W tej sprawie będziemy jeszcze zajmować stanowisko na posiedzeniu Komisji, ale co do ławników już dzisiaj chciałabym usłyszeć odpowiedź. O legitymowaniu się legitymacją służbową w trakcie pełnienia czynności służbowych też, ponieważ wydaje mi się, że to raczej powinno być okazanie dokumentu – legitymacji. Po drugie, wykazanie, że przychodzi się w konkretnej sprawie, czyli pełni się jakąś funkcję w danej sprawie. Ma być pełniona jakaś rola. W związku z tą rolą w procesie jest się zwolnionym od kontroli. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę, ministerstwo.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Jeśli chodzi o okazanie legitymacji służbowej lub dokumentu umożliwiającego ustalenie tożsamości, to chodzi o ustalenie, czy ta osoba – adwokat, funkcjonariusze czy kuratorzy... I ten katalog...

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Przecież są kuratorzy zawodowi. Pracują tak samo jak inni, w sądzie. Muszą się legitymować czynnościami służbowymi, chociaż pracują w tym sądzie i są zawodowymi kuratorami.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Od tych podmiotów wymaga się okazania legitymacji służbowej, a w zakresie grup podmiotów z pkt 11 i 12 przybycia do sądu w związku z pełnionymi czynnościami służbowymi. Rzeczywiście, te osoby mogą wykonywać swoje czynności w sądzie, jak również prowadzić swoją inną aktywność. Stąd jest to ograniczenie, że ograniczona kontrola jest związana tylko z prowadzeniem czynności służbowych.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Ale jak sprawdzający sprawdzi, czy to jest związane ze sprawą, czyli z wykonywaniem czynności służbowych, skoro osoba ma tylko okazać legitymację?

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Sprawdzi w ten sposób, że osoba posiada wezwanie lub zawiadomienie.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

To nie jest napisane w tym projekcie. Tu jest właśnie wewnętrzna sprzeczność tego zapisu.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Nie chodzi o to, żeby legitymować bardzo szczegółowo z takim domniemaniem, że osoba przyszła nadużyć swego uprawnienia, tylko z założeniem, że funkcjonariusze, biegli sądowi czy doradcy restrukturyzacyjni, przybywają i nie poddają się kontroli dlatego, że przybywają służbowo, żeby dokonać czynności w danym sądzie. Wyjaśnieniem tego jest też trochę wspomniany ławnik tego sądu, bowiem chodzi o to, że jakby z natury ławnik danego sądu przybywa do sądu w związku z tym, że jest w nim ławnikiem. Przychodzi w celu wykonywania...

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

To tak nie działa. To chyba nie jest w związku z pełnionymi czynnościami służbowymi. Ławnik danego sądu w ogóle nie musi się niczym legitymować – tylko funkcją, którą pełni, nie czynnościami służbowymi.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Pani poseł, mikrofon. Mikrofon. Nie o to chodzi. To się nie nagra.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Pani sędzio, to tak nie działa, bo ławnik to funkcja, którą pełni. Stąd nie ma w ogóle żadnych ograniczeń w związku z czynnościami służbowymi, o których teraz pani mówi, jeżeli ktoś jest ławnikiem w danym sądzie. Nie patrzymy, w którym jest sądzie. Jest ławnikiem, dlatego ma korzystać ze zwolnienia z tej kontroli. Kuratorzy sądowi też pracują w tym sądzie, a za każdym razem będą musieli wykazywać, że pełnią czynności służbowe? Przecież oni przychodzą do pracy.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Będę stanowczo się upierać, że to muszą być ławnicy danego sądu, bo tzw. „wejście na legitymację” – mówiąc w skrócie – nie jest przywilejem danym pewnej kategorii osób. Chodzi o osoby, które przybywają do sądu w związku z czynnościami służbowymi w tym sądzie. Tak samo funkcjonariusze, którzy przychodzą w trakcie pełnienia czynności służbowych. Niezależnie od tego, gdzie pełnią służbę – to może być inna miejscowość czy w ogóle inny obszar.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

To trzeba było ich umieścić w innym punkcie, a nie w punkcie, który zwalnia ich od kontroli z racji funkcji pełnionej w danym sądzie.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Ale on i tak musi się wykazać dokumentem umożliwiającym ustalenie tożsamości i funkcji. Zatem ławnik sądu, powiedzmy, warszawskiego...

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Nie musi.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Musi, bo ostatni punkt dotyczy wszystkich. Tam jest myślnik.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Tak, OK. W porządku.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Czyli nasz ławnik z danego sądu będzie okazywał dokument wskazujący na funkcję ławnika w tym sądzie. Na tej podstawie będzie mógł wejść do swojego sądu, w którym jest ławnikiem. Natomiast do innego sądu będzie wchodził jako osoba postronna, cywilna.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Jeżeli przyjdzie ławnik z sąsiedniego miasta, będzie musiał poddać się tej kontroli.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Tak.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Czym się różnią ci ławnicy w ramach pełnionej funkcji?

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Czym się różnią od kogo?

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Czym się różnią między sobą?

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Tym, że...

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Mówimy o funkcji ławnika.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

W pierwszym przypadku mówimy o ławniku danego sądu. On wchodzi tutaj po to, żeby wykonać czynności. A zatem jest...

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Właśnie o tym mówię, pani sędzio.

Dlatego powinien być ujęty wśród osób w trakcie pełnienia czynności służbowych. On powinien być w tej kategorii, skoro państwo statuuje ławnika zwolnionego z kontroli jako ławnika danego sądu. Czyli przychodzi, legitymuje się, że jest ławnikiem i że dzisiaj ma posiedzenie sądu w składzie ławniczym. Wtedy nie podlega kontroli. Jeżeli przychodzi jako ławnik – w ogóle jako ławnik danego sądu – to czy też będzie zwolniony? To jakie jest porównanie do ławnika z innego sądu? Wtedy biorą państwo pod uwagę funkcję ławnika, a nie to, że jest ławnikiem danego sądu, bo na przykład jako ławnik przyjdzie posłuchać rozprawy.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Nie, bo jako ławnik danego sądu przyjdzie poniekąd do swojego miejsca pracy, szeroko rozumiejąc pracę, czyli przyjdzie do siebie.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

To przepraszam. Kuratorzy sądowi – w trakcie pełnienia czynności służbowych. Nie jest pani konsekwentna.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

W jednym przypadku mamy kuratora sądowego w trakcie pełnienia czynności, a w drugim ławnika danego sądu. Zatem jest to trochę podkreślenie czy wyeksponowanie jego funkcji orzecznika.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Przepraszam, a kurator sądowy? To nie jest ważna osoba w sądzie? Ona tam przychodzi do pracy.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Jest ważna.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Kurator zawodowy przychodzi tam codziennie pracować, bo jest kuratorem zawodowym.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

A ławnik jest sędzią. Proszę zwrócić uwagę, że on jest w pkt 8 razem z osobami...

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Pokazuję państwa niekonsekwencję w zapisie, który państwo przyjmują.

Kuratorowi zawodowemu – pracownikowi – każą państwo się legitymować. Może przyjść tylko w związku z czynnościami służbowymi, które ma codziennie. Codziennie ma tam czynności służbowe. A ławnikowi dają państwo możliwość tylko z danego sądu. Jeśli podkreślają państwo, że on jest sędzią, to tak samo powinien być ławnikiem w każdym przypadku, bo w każdym przypadku jest sędzią społecznym. To oznacza, że nie może być zapisu „ławnik danego sądu”, skoro tak ujmują państwo i uzasadniają w tej chwili funkcję ławnika, że to jest sędzia społeczny. Skoro to jest sędzia społeczny, to każdy ławnik jest sędzią społecznym, nie tylko ławnik z danego sądu.

Pokazuję niekonsekwencję zapisu, nie odnosząc się kwestii, czy to zwolnienie powinno im przysługiwać czy nie, bo to jest inny aspekt. Odnoszę się do zapisów, które nie są wobec siebie konsekwentne. Skoro mówimy o ławnikach jako o sędziach społecznych, to jest to też ich ranga, bo wchodzi w skład sądu orzekającego w danej sprawie.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Chodziło właśnie o to, żeby wyeksponować rolę ławników na równo między osobami, które korzystają z immunitetów parlamentarnego, sędziowskiego, prokuratorskiego. Ławnicy są przed referendarzami. Stąd dla podkreślenia wagi ławników...

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Ja nie o tym mówię, pani sędzio. Ja nie eliminuję ławnika jako takiego, mówię tylko o drugim członie – „danego sądu”. Jeżeli będzie ławnikiem, czyli sędzią społecznym

innego sądu, to za przeproszeniem pakują go państwo do tej grupy, która będzie kontroli podlegać, pomimo tego że jest sędzią społecznym, tylko z innego sądu.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Trudno się zgodzić, żeby ławnicy za sam fakt bycia ławnikiem w jednym sądzie byli zwolnieni z kontroli w całokształcie swoich wizyt w różnych budynkach sądów, nie tylko w swoim sądzie.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Zaległa cisza, bo co na to powiedzieć?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Mam prośbę, szanowne panie. Czy do zmiany nr 9 są jeszcze uwagi? Czy jest sprzeciw? Tak? Proszę, pani mecenas.

Legislator Magdalena Klorek:

Chciałam powiedzieć, że nie ma już innych uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Rozumiem. Mam taką propozycję. Wpłynęła do mnie prośba o przerwę. Zresztą już mamy godzinę 16.00. Myślę, że pół godziny przerwy przysłuży się wszystkim. Zarządzam przerwę do godz. 16...

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Panie przewodniczący, proszę mi pozwolić na...Dobrze?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze.

Poseł Barbara Dolniak (KO) – spoza składu podkomisji:

Wprawdzie mój wniosek o zamknięcie posiedzenia podkomisji i przekazanie sprawy do decyzji całej Komisji Nadzwyczajnej został przegłosowany negatywnie, ale pan jako przewodniczący powinien czuwać nad prawidłowością przebiegu posiedzenia. Pomimo przegłosowania tego, w związku z pana obowiązkiem czuwania nad prawidłowością przebiegu postępowania, w art. 3 zaczynamy Kodeks postępowania karnego...

W związku z tym mam pytanie i proszę, żeby Biuro Legislacyjne odpowiedziało na moje wątpliwości. Czy podkomisja do spraw nowelizacji prawa cywilnego ma w zakresie swojego działania wynikające z przepisów umocowanie do rozpatrywania zmian dotyczących postępowania karnego, czyli Kodeksu karnego czy nie? Jak w takiej sytuacji należałoby prawidłowo postąpić, skoro projekt ustawy zawiera różne rozwiązania, a każda z podkomisji ma określony, przewidziany przepisami, zakres merytoryczny rozpoznawanych spraw?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, wysoka podkomisjo, regulamin Sejmu nie odpowiada wprost na to pytanie. W rozdziale 4 regulaminu Sejmu dotyczącym postępowania z projektami kodeksów jest tylko mowa o tym, że komisja nadzwyczajna może tworzyć podkomisje stałe do szczegółowego rozpatrzenia projektu oraz zespoły robocze, także w ramach podkomisji.

Natomiast z samej nazwy i zakresu spraw przekazanych podkomisji stałej do spraw nowelizacji prawa cywilnego wydaje się, że poza zakresem jej działania pozostają sprawy, które powinny podlegać podkomisji do spraw nowelizacji prawa karnego. Powstaje pytanie, co w sytuacji, kiedy w jednym projekcie mamy takie i takie przepisy. Niezależnie od tego, jakie zdanie mają państwo na ten temat, o tym, do jakiej podkomisji skierować projekt, w każdym przypadku decyduje Komisja. Być może do żadnej z podkomisji stałych, ale np. do podkomisji nadzwyczajnej, która zajęłaby się tylko tym projektem, czyli projektem z druku nr 3216. Wtedy nie byłaby to żadna ze stałych podkomisji Komisji Nadzwyczajnej. Podkomisja nie może zmienić swojej właściwości, którą ustaliła Komisja, kierując projekt do rozpatrzenia.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Zarządzam przerwę do godz. 16:20.

[Po przerwie]

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Szanowni państwo, myślę, że już jesteśmy w komplecie. Mamy poślizg. Panie legislatorce, czy możemy zaczynać? Tak, jest kiwnięcie głową. Dobrze.

Czy do zmiany nr 10?

Legislator Magdalena Kłorek:

Panie przewodniczący, do zmiany nr 10 mamy uwagi. Natomiast przed nią zostały zgłoszone propozycje poprawek. To są poprawki nr 5 i 6.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze.

Legislator Magdalena Kłorek:

Poprawka nr 6 łącznie z poprawką nr 26.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Szanowni państwo, przejdę do poprawki nr 5. W art. 2 po pkt 9 dodać pkt 9a w brzmieniu: „w art. 149 w § 1 uchyla się pkt 4, po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu: Wymagania określone w § 1 pkt 5 nie dotyczą tego, kto przed mianowaniem przez okres co najmniej 5 lat był zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego w pełnym wymiarze czasu pracy. W przypadku zatrudnienia w niepełnym wymiarze pracy okres ten ulega proporcjonalnemu wydłużeniu”.

Uzasadnienie. Celem poprawki jest taka modyfikacja katalogu przesłanek wymienionych w 149 § 1 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, od spełnienia których zależy możliwość zatrudnienia na stanowisku referendarza sądowego, która umożliwi osobom zatrudnionym w sądownictwie powszechnym na stanowiskach asystentów sędziów atrakcyjną perspektywę awansu zawodowego.

Poprawka nr 6.

Legislator Magdalena Kłorek:

Panie przewodniczący, najpierw może być przyjęta poprawka nr 5, bo poprawka nr 6 nie łączy się z poprawką nr 5. Natomiast poprawka nr 6 łączy się z poprawką nr 26.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Skoro tak, to zostanmy przy poprawce nr 5, którą odczytałem. Czy są uwagi do poprawki nr 5?

Legislator Magdalena Kłorek:

Panie przewodniczący, nie mamy uwag do tej poprawki.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy są jakiegokolwiek uwagi ze strony osób pracujących zdalnie? Nie mamy zgłoszeń. Zatem przechodzę do poprawek nr 6 i 26.

Poprawka nr 6 jest do rozpatrzenia łącznie z poprawką nr 26. W art. 2 po pkt 9a dodać pkt 9b w brzmieniu: w art. 150 § 1 otrzymuje brzmienie: „§ 1. Na stanowisko starszego referendarza sądowego może być mianowany referendarz, który zajmował stanowisko referendarza sądowego przez co najmniej dziesięć lat, nie był karany za przewinienia dyscyplinarne i uzyskał przez ostatnie pięć lat pozytywne okresowe oceny”.

Celem poprawki jest umożliwienie referendarzom sądowym mianowania na stanowisko starszego referendarza sądowego.

Poprawka nr 26. Po art. 16 dodać art. 16a w brzmieniu: „Do postępowań dotyczących mianowania referendarza sądowego na stanowisko starszego referendarza sądowego wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 2 pkt 9b niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym”.

Uzasadnienie. Celem poprawki jest regulacja okresu przejściowego dla postępowań o mianowanie referendarza sądowego na stanowisko starszego referendarza sądowego, które zostały wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Dziękuję.

Proszę bardzo, pani mecenas.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, tutaj mamy tylko jedną propozycję. Proponujemy zapisać liczbę „10” i „5” cyframi, czyli tak, jak było w poprzedniej poprawce.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę, ministerstwo.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Zdecydowanie tak. W całej ustawie wymagane okresy doświadczenia są pisane cyframi, więc także tutaj byłoby to pożądane.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję.

Zatem przechodzimy do zmiany nr 11. Proszę bardzo.

Legislator Magdalena Klorek:

Jeszcze do zmiany nr 10, pani przewodniczący. Poprawki zostaną wprowadzone do tekstu jako zmiany nr 9a i 9b. Natomiast w zmianie nr 10 mamy propozycję doprecyzowania w zdaniu drugim listy. To powinna być lista biegłych sądowych. Czyli: „W przypadku skreślenia biegłego z listy biegłych sądowych przez właściwego sądu okręgowego występuje do ministra sprawiedliwości o usunięcie konta w portalu informacyjnym”, a nie „w systemie informacyjnym”. Naszym zdaniem jest to uwaga ujednolicająca ze zdaniem pierwszym i z art. 53de.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę ministerstwo.

Główny specjalista w Departamencie Legislacyjnym Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości Katarzyna Kopczyńska:

Katarzyna Kopczyńska, główna specjalistka w Departamencie Legislacyjnym Prawa Cywilnego.

Wyrażamy zgodę.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję.

Czy są jeszcze? Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Panie przewodniczący, do zmiany nr 10 nie, natomiast sygnalizujemy, że w związku z przedłożeniem zmianie powinien ulec tytuł działu 4a poprzez zastąpienie wyrazów „sądów powszechnych” wyrazami „sądownictwa powszechnego”, ponieważ w pkt 1 lit. b, w pkt 12, w art. 175da § 1 i 6–8, w pkt 13 i w art. 16 jest mowa o informatyzacji sądownictwa, a nie sądów.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę ministerstwo. Kto odpowie?

Dyrektor Departamentu Informatyzacji i Rejestrów Sądowych Ministerstwa Sprawiedliwości Zbigniew Wiśniewski:

Dziękuję bardzo. Zbigniew Wiśniewski, dyrektor Departamentu Informatyzacji i Rejestrów Sądowych.

Akceptujemy tę propozycję Biura Legislacyjnego. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Zmiana nr 11.

Legislator Magdalena Klorek:

Bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 12.

Legislator Magdalena Kłorek:

Tutaj jest jedna uwaga redakcyjna.

W art. 175da w § 1 na końcu zdania proponujemy posłużyć się wyrazem „zapewnieniu”, a nie... Przepraszam, „zapewnieniu” czy „zapewnianiu”? „Zapewnieniu”, przepraszam. Będzie: „zapewnieniu możliwości wymiany informacji”, czyli tak jak wcześniej, gdy jest mowa o zabezpieczeniu i koordynowaniu.

Legislator Monika Bies-Olak:

Jeżeli można.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

W § 3: „minister sprawiedliwości jest administratorem sądowych systemów teleinformatycznych”. Proponujemy takie brzmienie, bo w § 2 stworzono definicję nawiasową. Jeżeli tworzy się taką definicję, to po to, żeby jej używać w dalszej części projektu.

Analogicznie w § 4 proponujemy „sądowych systemów teleinformatycznych” zamiast „systemów, o których mowa w § 2”. Identyczną zmianę proponujemy w § 5 i 6. W § 7 w pierwszym wersie proponujemy redakcję: „minister sprawiedliwości może powierzyć w drodze zarządzenia”. To jest zmiana szyku wyrazów.

Jest pytanie do § 7. Czy chodzi o sądowy system teleinformatyczny czy o jego poszczególne elementy? Jeżeli chodzi o system jako całość, po wyrazie „działania” dodać wyraz „sądowego”. Do § 9 pkt 1 też mamy pytanie o ten system teleinformatyczny, żeby stosować definicję sądowych systemów teleinformatycznych. To samo do części wspólnej w § 9. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę, ministerstwo.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Na wszystko zgoda. Na wszystkie propozycje pań legislatorek.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czy do zmiany nr 12 są jeszcze uwagi? Przyjęliśmy.

Przechodzimy do § 9. Mam pytanie do Biura Legislacyjnego. Najpierw paragraf, a potem zmiany czy cały paragraf?

Legislator Monika Bies-Olak:

Wypowiedź poza mikrofonem.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Nie, nie. Ja już jestem dalej. Jeszcze raz. Rozumiem, że do zmiany nr 12 już nie było uwag.

Legislator Monika Bies-Olak:

Nie było.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czyli przyjęliśmy. Przechodzimy do § 9.

Legislator Magdalena Kłorek:

A nie do zmiany nr 13, panie przewodniczący?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Racja, OK. Zmiana nr 13.

Legislator Magdalena Kłorek:

Do zmiany nr 13 mamy uwagę, ale to już zostało przyjęte wcześniej jako 10a. Jeżeli chodzi o zmianę nr 14, nie mamy uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Zmiana nr 14.

Legislator Magdalena Klorek:

Bez uwag, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Art. 3.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, do pkt 1 jest poprawka. Poprawka nr 7.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Art. 3 pkt 1.

W art. 34 § 3 otrzymuje brzmienie: „Jeżeli łączne rozpoznanie spraw, o których mowa w § 2, jest istotnie utrudnione z uwagi na przyczyny określone w art. 22 § 1 lub inne ważne powody, można wyłączyć i odrębnie rozpoznać sprawy poszczególnych osób lub o poszczególne czyny, chyba że przeszkoda nie ma charakteru długotrwałego lub kontynuowanie postępowania nie narusza prawa do obrony oskarżonego, którego odpowiedzialności karnej przeszkoda dotyczy”;

b) dodaje się § 4–6 w brzmieniu: „§ 4. Sprawa wyłączona po otwarciu przewodu sądowego podlega rozpoznaniu przez sąd, który dokonał wszczęcia, chyba że nie jest on właściwy rzeczowo.

§ 5. Jeżeli sprawa wyłączona po otwarciu przewodu sądowego podlega rozpoznaniu przez sąd, który dokonał wyłączenia, można prowadzić ją w dalszym ciągu w tym samym składzie, chyba że wskutek wyłączenia zaistniała okoliczność określona w art. 41 § 1.

§ 6. Na postanowienie o wyłączeniu sprawy do odrębnego rozpoznania wydawane po otwarciu przewodu sądowego przysługuje zażalenie prokuratorowi oraz stronie, której sprawę do odrębnego rozpoznania wyłączono”.

Uzasadnienie. Poprawka koryguje projektowane rozwiązania w zakresie łączenia spraw do wspólnego rozpoznania oraz wyłączenia spraw do odrębnego rozpoznania, tak aby zapewnić sprawny i dynamiczny przebieg postępowania przy równoczesnym zabezpieczeniu gwarancji procesowych jego uczestników. Dziękuję.

Czy są uwagi Biura Legislacyjnego do poprawki nr 7?

Legislator Monika Bies-Olak:

Bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Dziękuję.

Czy do art. 34 są jeszcze jakieś uwagi? Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Panie przewodniczący, pana poprawka konsumowała cały pkt 1. Zatem powinniśmy teraz rozpatrzeć pkt 2. Nie mamy uwag do pkt 2.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Czy do pkt 2?

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, biuro nie ma uwag do pkt 2.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Czy do pkt 3?

Legislator Magdalena Klorek:

Do pkt 3, tak? Jest drobna korekta legislacyjna.

W połowie zdania, przed wyliczeniem art. 48 i art. 425 § 3, w zdaniu drugim i następnym, powinniśmy dodać wyrazy „odpowiednio przepisy art. 48”.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę, ministerstwo.

Naczelnik wydziału w Departamencie Legislacyjnym Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości Jakub Kalbarczyk:

Dzień dobry. Jakub Kalbarczyk.

Akceptujemy uwagę Biura Legislacyjnego. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Do pkt 3.

Legislator Magdalena Klorek:

To był pkt 3.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Pkt 4.

Legislator Magdalena Klorek:

Do pkt 4 nie mamy uwag, panie przewodniczący.

Legislator Monika Bies-Olak:

Do pkt 4 nie mamy uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Do pkt 5? Proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

Mamy pytanie do § 2a. Do tej pory odebranie przesyłki przez osobę upoważnioną miało związek z zaadresowaniem jej do osoby, której stan zdrowia uniemożliwił lub w znacznym stopniu utrudniał osobiste odebranie pisma w placówce pocztowej. W tej chwili w propozycji z pkt 5 odebranie przesyłki przez osobę upoważnioną nie będzie miało związku ze stanem zdrowia osoby upoważnionej. W związku z tym nasze pytanie, dlaczego nie uchylono § 2b i § 2c?

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, jeśli można.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Legislator Magdalena Klorek:

Korekta, ponieważ jest poprawka do tego artykułu. To uchycenie w pkt 5 już zostało dokonane, tak że ewentualnie aktualne pozostają uwagi do § 2. To jest poprawka nr 8.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję, pani mecenas.

Poprawka nr 8. Pkt 5 nadać brzmienie: art. 133 § 2a otrzymuje brzmienie: „Pismo pozostawione w placówce pocztowej w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe może zostać odebrane także przez osobę upoważnioną na podstawie pełnomocnictwa pocztowego do odbioru przesyłek pocztowych w rozumieniu ustawy”.

Uchyła się § 2b i § 2c.

Pkt 6 nadać brzmienie: po art. 133 dodaje się art. 130a w brzmieniu: „§ 1. Sąd dokonuje doręczeń pism procesowych lub innych pism prokuratorowi, obrońcy i pełnomocnikowi będącemu adwokatem lub radcą prawnym i Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej przez umieszczenie ich treści w portalu informacyjnym, o którym mowa w art. 53e § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, oraz w sposób umożliwiający uzyskanie przez nadawcę i odbiorcę dokumentu potwierdzającego doręczenie.

§ 2. Sąd może doręczyć pismo procesowe lub inne pismo w sposób określony w § 1, jeżeli dysponuje nim w postaci elektronicznej. Nie dotyczy to pism, które podlegają doręczeniu wraz z odpisami pism procesowych stron lub innymi dokumentami nie pochodzącymi od sądu.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 1, pismo uznaje się za doręczone w czasie wskazanym w dokumencie potwierdzającym potwierdzenie. W przypadku braku dokumentu potwierdzającego doręczenie pisma doręczenie to uznaje się za skuteczne po upły-

wie 14 dni od dnia umieszczenia treści tego pisma w portalu informacyjnym w sposób określony w § 1.

§ 4. Przewodniczący zarządza odstąpienie od doręczenia pisma przez umieszczenie jego treści w portalu informacyjnym, jeżeli dokonanie doręczenia jest niemożliwe ze względu na charakter tego pisma, w szczególności jeżeli zachodzi potrzeba wydania stronie uwierzytelnionego odpisu orzeczenia.

§ 5. Minister sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określa w drodze rozporządzenia tryb i sposób dokonania doręczeń pism w postaci elektronicznej w postępowaniu karnym, mając na względzie zapewnienie skuteczności doręczeń tych pism oraz ochronę praw osób, którym te pisma są doręczane”.

Uzasadnienie. Poprawka zasadniczo koryguje projektowane rozwiązania pod względem językowym. Doprecyzowuje brzmienie projektowanych przepisów ujętych w art. 130a Kodeksu postępowania karnego. Eliminuje nadmiarowe pojęcie wyłączenia oraz dookreśla, że dokument potwierdzający doręczenie powinien być możliwy do wygenerowania nie tylko przez odbiorcę, ale również przez nadawcę. Czy są uwagi do przedstawionej poprawki? Proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

Panie przewodniczący, prosimy o rozważenie, czy na wzór § 2 i kolejnych nie zrezygnować w § 1 z wyrazu „dokonuje”, tak aby treść pierwszego wersu brzmiała: „Sąd doręcza pisma procesowe lub inne pisma”, a dalej jak w tekście.

Jeżeli wyraziłby pan zgodę na taką korektę, proszę również o rozważanie w § 5, w delegacji do wydania rozporządzenia, aby minister określał w drodze rozporządzenia tryb i sposób doręczania pism, a dalej jak w treści. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję.

Dyrektor Biura Prezydialnego Prokuratury Krajowej Tomasz Szafrąński:

Panie przewodniczący, czy można?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak, proszę.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

Tomasz Szafrąński, Prokuratura Krajowa.

Wnosimy o nieuwzględnienie tych postulatów. Nie widzę jakiegokolwiek istotnej wartości w zmianie sformułowania zgodnie z tym, co proponuje pani mecenas. Forma, iż sąd dokonuje doręczeń w takiej postaci – a zwrócimy uwagę, że to jest nowatorska forma doręczenia, kiedy tak naprawdę pismo w sposób fizyczny nie trafia do odbiorcy – lepiej odpowiada istocie tej informatycznej nowości, którą chcemy inkorporować do Kodeksu postępowania karnego. Dlatego ta formuła jest jak najbardziej poprawna. Jest także zgodna z zasadami języka polskiego.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Szanowni państwo, my tylko podnosimy pewną niejednorodność w § 1. Proszę spojrzeć na sformułowanie z § 2. Jeżeli bylibyśmy konsekwentni, a pan prokurator miałby rację, to powinien postulować, żeby w § 2 sąd dokonywał doręczenia pisma procesowego lub innego pisma. Zwracamy uwagę tylko i wyłącznie na niejednorodność językową.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

Pani mecenas, jeżeli już, to chyba nie „wykonywał”, tylko powinno być „dokonywał”. Tak powinno być w § 2. Natomiast proszę mi wierzyć, że w naszym jednoznacznym odbiorze dokonanie doręczenia i doręczenie jest logicznie dokładnie tym samym określeniem, które bez wątplenia będzie bardzo precyzyjnie odczytywane przez adresatów

normy, więc nie widzimy potrzeby, żeby dokonywać zmiany tego sformułowania, jak rozumiem, ze względu na jakąś intuicję językową pani mecenas.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czy do poprawki do zmiany nr 5 są jeszcze jakieś uwagi? Dziękuję.
Przechodzimy do zmiany nr 6.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, zmiana nr 6 otrzymuje brzmienie z poprawki. Właśnie z poprawki nr 8 lit. b. Nie ma do tego innych uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Rozumiem. Dziękuję. Czy do zmiany nr 7?

Legislator Magdalena Klorek:

Tak. Tu jest propozycja ujednoczenia. W lit. b w § 1c „warunki techniczne przeprowadzenia czynności”, czyli tak jak w § 1a w zdaniu pierwszym i w § 1d. W § 1d w drugim zdaniu jest też propozycja ujednoczenia poprzez dodanie sformułowania „warunki techniczne przeprowadzenia czynności przesłuchania świadka zapewnia organ prowadzący postępowanie”.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę, ministerstwo.

Naczelnik wydziału w MS Jakub Kalbarczyk:

Dziękuję. Jakub Kalbarczyk, Ministerstwo Sprawiedliwości.
Jest zgoda na te uwagi Biura Legislacyjnego. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy jeszcze do zmiany nr 7?
Przechodzimy do zmiany nr 8.

Legislator Magdalena Klorek:

Tutaj jest poprawka, panie przewodniczący. Poprawka nr 9.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Zmiana nr 8, poprawka nr 9. W art. 3 pkt 8 nadać brzmienie: w art. 287 dodaje się § 5 w brzmieniu: „§ 5. Przepisów § 1 i 2 nie stosuje się do sędziów i prokuratorów w zakresie odnoszącym się do ich obowiązków służbowych”.

Uzasadnienie. Poprawka doprecyzowuje zakres regulacji dodawanego przepisu, wskazując na jego zastosowanie zarówno w sytuacji wykonywania, jak i niewykonywania obowiązków służbowych.

Czy są uwagi Biura Legislacyjnego?

Legislator Magdalena Klorek:

Nie ma, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę. Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Panie przewodniczący, w tym pakiecie poprawek jest poprawka, która ma nr 29. Składa się z lit a i b, a lit. a dotyczy dodania pkt 7a, więc powinna być rozpatrzona przed poprawką do pkt 8. W zestawieniu jest to poprawka nr 29.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Bardzo dziękuję, pani mecenas, za zwrócenie uwagi.

Poprawka nr 29. Po pkt 7 dodać pkt 7a w brzmieniu: w art. 249 po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu: „Jeżeli przesłuchanie podejrzanego przez sąd albo prokuratora nie jest możliwe ze względu na okoliczności wskazane w art. 313 § 1 i 1a, określonego w § 3 wymogu przesłuchania oskarżonego nie stosuje się. Do udziału w postępowaniu w przedmiocie tymczasowego aresztowania wyznacza się obrońcę z urzędu, chyba że oskarżony

ma obrońcę. Niestawiennictwo obrońcy należycie zawiadomionego o terminie nie tamuje rozpoznania sprawy”.

Po pkt 8a dodać pkt 8b w brzmieniu: w art. 313: § 1 otrzymuje brzmienie: „§ 1. Jeżeli dane istniejące w chwili wszczęcia śledztwa lub zebrane w jego toku uzasadniają dostatecznie podejrzenie, że czyn popełnia określona osoba, wydaje się postanowienie o przedstawieniu zarzutów. Ogłasza się je niezwłocznie podejrzanemu i przesłuchuje się go, chyba że ogłoszenie postanowienia lub przesłuchanie podejrzanego nie jest możliwe z powodu jego ukrywania lub nieobecności w kraju”.

Po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu: „§ 1a. Od ogłoszenia postanowienia i przesłuchania podejrzanego, o których mowa w § 1, można odstąpić, jeżeli nie jest możliwe ich przeprowadzenie ze względu na stan zdrowia podejrzanego albo stan nietrzeźwości lub odurzenia, w jakim znajduje się podejrzanym, a zachodzi potrzeba niezwłocznego zastosowania środka zapobiegawczego. W takim przypadku należy ogłosić postanowienie o przedstawieniu zarzutów i przesłuchać podejrzanego w terminie 7 dni od ustania okoliczności uniemożliwiających wykonanie tych czynności”.

Poprawka ma na celu wyeliminowanie problemów proceduralnych powstających w sytuacjach, kiedy zachodzi potrzeba niezwłocznego zastosowania środka zapobiegawczego.

Czy są uwagi do przedstawionej poprawki? Czy zmianę nr 8 możemy przyjąć wraz z poprawkami?

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, to są zmiany nr 8a i 7a. Natomiast zmiana nr 8 to jest poprawka nr 9, której podkomisja jeszcze nie przyjęła. Pan przewodniczący już ją przedstawił.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak.

Legislator Magdalena Klorek:

Do poprawki nr 29 biuro nie ma uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy do zmiany nr 9 są uwagi?

Legislator Magdalena Klorek:

Nie. Poprawka nr 9 do zmiany nr 8 w art. 3. Nie wybrzmiało też, czy jest przyjęta czy nie.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Poprawka nr 9. W art. 3 pkt 8 nadać brzmienie: w art. 287 dodaje się § 5 w brzmieniu: „§ 5. Przepisów § 1 i 2 nie stosuje się do sędziów i prokuratorów w zakresie odnoszącym się do ich obowiązków służbowych”.

Uzasadnienie. Poprawka doprecyzowuje zakres regulacji dodawanego przepisu, wskazując na jego zastosowanie zarówno w sytuacji wykonywania, jak i niewykonywania obowiązków służbowych. Czy biuro ma uwagi do poprawki nr 9? Proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

Jest pytanie.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

Czy nie powinno tu chodzić o zakres pełnienia przez nich obowiązków służbowych? Przepis brzmiałby: „Przepisów § 1 i 2 nie stosuje się do sędziów i prokuratorów w zakresie pełnienia przez nich obowiązków służbowych”. Wskazujemy tutaj na ujednoczenie z art. 168a, z art. 647 § 1 pkt 1 lit. c i pkt 3 w zakresie art. 247 § 7 i art. 671 § 2.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Bardzo proszę.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

Szanowni państwo, zróżnicowanie określeń jest dużo dalej idące, niż wynika z sugestii odnoszącej się do argumentu, który podniosła pani mecenas.

Proszę zwrócić uwagę, że ustawy ustrojowe – mam na myśli na przykład prawo o prokuraturze, prawo o ustroju sądów powszechnych czy prawo o ustroju sądów wojskowych – a także kodeksy posługują się co najmniej trzema albo czterema co do zamierzenia równoznacznymi pojęciowo określeniami. Jest to na przykład pełnienie czynności służbowych. Tak mówią na przykład przepisy dotyczące delegowania sędziów i prokuratorów. Są to przepisy, w których jest mowa o wykonywaniu obowiązków służbowych. Jest mowa o pełnieniu obowiązków służbowych. W końcu pewne intuicje wynikają chociażby z treści przepisów penalizujących tzw. przestępstwa urzędnicze w art. 233 § 1. Tam z kolei mówimy o niedopełnieniu obowiązków służbowych i o przekraczaniu uprawnień.

Czasami jest mowa o czynnościach, a czasem jest mowa o obowiązkach. Oczywiście jest, obowiązki są tak naprawdę rozumiane w tych przepisach jako realizowanie uprawnień w sytuacji, kiedy nastąpiła aktualizacja potrzeby realizacji tego uprawnienia. W konsekwencji sprawa nie jest tak prosta, jak pani mecenas podniosła. W naszej ocenie formuła jest jak najbardziej poprawna. Przede wszystkim ten przepis ma wskazywać w sposób abstrakcyjny, że chodzi o całą sferę imperium sędziego i prokuratora, związaną z wykonywaniem przez niego działalności zawodowej niezależnie od tego, czy będzie ona polegała na działaniu aktywnym czy na działaniu pasywnym, na czynieniu czy na zaniechaniu. W takiej sytuacji dopełnianie określeniem „pełnienie obowiązków służbowych” jest absolutnie zbędne.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę, biuro.

Legislator Monika Bies-Olak:

Bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Przechodzimy do zmiany nr 9.

Legislator Magdalena Kłorek:

Panie przewodniczący, ta zmiana konsumuje pkt 8. To jest poprawka nr 9. Natomiast jest też poprawka nr 10, która polega na dodaniu pkt 8a po pkt 8. W tej chwili powinna być rozpatrywana.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czyli jeszcze. Dobrze, dziękuję, pani mecenas.

W art. 3 po pkt 8 dodać pkt 8a w brzmieniu: art. 294 § 1 otrzymuje brzmienie: „Zabezpieczenie upada, gdy – niezależnie od tego, jakie orzeczenie było nim objęte – nie zostanie prawomocnie orzeczone którekolwiek z orzeczeń wskazanych w art. 291 § 1 i 3, a powództwo o zabezpieczenie roszczenia nie zostanie wytoczone przed upływem 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia”.

Uzasadnienie. Poprawka służy uspoźnieniu regulacji Kodeksu postępowania karnego z objętymi projektem przepisami Kodeksu karnego wykonawczego, normującymi wykonywanie orzeczeń o charakterze majątkowym, zabezpieczonego w sprawie mienia, eliminując ewentualne wątpliwości dotyczące stosowania przepisu dotyczącego upadku zabezpieczenia majątkowego i wykonywania zabezpieczenia mienia tych spośród ujętych w wyroku orzeczeń, które nie zostały ujęte w treści wydanego uprzednio co do tego mienia postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym. Czy są uwagi do poprawki?

Legislator Monika Bies-Olak:

Do poprawki nr 10 nie mamy uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Zmiana nr 9.

Legislator Magdalena Kłorek:

Zmiana nr 9 bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Zmiana nr 10.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, tutaj mamy lit. a i b. Do lit. a nie mam uwag, natomiast do lit. b pan przewodniczący ma poprawkę nr 11.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję.

W art. 3 w pkt 10 lit. b nadać brzmienie: § 5 otrzymuje brzmienie: „Strony, obrońcy i pełnomocnicy mogą wziąć udział w posiedzeniach wymienionych w § 1, § 3 pkt 1, 2 i 6 oraz w § 3b, z tym że udział prokuratora i obrońcy w posiedzeniu w przedmiocie orzeczenia środka zabezpieczającego określonego w art. 93a § 1 pkt 4 Kodeksu karnego jest obowiązkowy. Pokrzywdzony ma prawo wziąć udział w posiedzeniach wymienionych w § 3 pkt 1 i 2 oraz § 3b.

Zawiadamiając pokrzywdzonego o posiedzeniu, poucza się go o możliwości zakończenia postępowania bez przeprowadzenia rozprawy oraz wcześniejszego złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 54 § 1. Do prokuratora niebędącego stroną postępowania, biorącego udział w posiedzeniu wyznaczonym na podstawie § 3b, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące jego udziału w postępowaniu w charakterze uczestnika, o którym mowa w art. 55 § 5”.

Uzasadnienie. Poprawka dookreśla status prokuratora w sytuacji jego udziału w posiedzeniu wyznaczonym na podstawie art. 339 § 3b Kodeksu postępowania karnego, nakazując stosować do niego w takich przypadkach odpowiednio przepisy o jego udziale w postępowaniu w charakterze uczestnika.

Czy są uwagi do poprawki nr 11? Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Drobna korekta redakcyjna. Wymieniając paragrafy, wystarczy przed pierwszym dodać przyimek „w” – „w § 1, § 3 pkt 1, 2 i 6 oraz § 3b”. Czyli dwa razy skreślamy literki, które są zbędne.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Bardzo proszę.

Naczelnik wydziału w MS Jakub Kalbarczyk:

Jakub Kalbarczyk, Ministerstwo Sprawiedliwości.

Zgoda na tę uwagę redakcyjną.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy do zmiany nr 10 mamy jeszcze uwagi?

Legislator Monika Bies-Olak:

Nie.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Przechodzimy do zmiany nr 11.

Legislator Magdalena Klorek:

Bez uwag ze strony biura.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Przechodzimy do zmiany nr 12.

Legislator Magdalena Klorek:

Tutaj jest poprawka nr 12.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Poprawka nr 12.

W art. 3 pkt 12 nadać brzmienie: w art. 390 dodaje się § 4 i 5 w brzmieniu: „§ 4. W sprawie o zagrożeniu karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 8 lat, umyślne przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu, przeciwko wolności lub przestępstwo z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej, gdy należy się obawiać, że obecność oskarżonego mogłaby oddziaływać krępująco na pokrzywdzonego, zwłaszcza gdy uzasadnia to dotychczasowe zachowanie oskarżonego w toku postępowania,

na wniosek pokrzywdzonego przewodniczący zarządza, aby na czas jego przesłuchania oskarżony opuścił salę sądową, chyba że przemawia przeciwko temu względna konieczność dopełnienia prawidłowych ustaleń faktycznych. O ile nie stoją temu na przeszkodzie względy techniczne lub organizacyjne, nakazując oskarżonemu opuszczenie sali sądowej, przewodniczący umożliwia mu udział w rozprawie przy użyciu urządzeń, o których mowa w § 3. W takim przypadku w miejscu przebywania oskarżonego jest obecny referendarz sądowy, asystent sędziego lub urzędnik sądowy.

§ 5. Jeżeli oskarżony, któremu nakazano opuszczenie sali sądowej na czas przesłuchania pokrzywdzonego, nie bierze udziału w rozprawie w sposób, o którym mowa w § 4, przepis art. 375 § 2 stosuje się odpowiednio”.

Uzasadnienie. Poprawka przewiduje wprowadzenie modyfikacji projektowanego art. 390 § 4 Kodeksu postępowania karnego poprzez ograniczenie określonego w nim trybu przesłuchania pokrzywdzonego do spraw o przestępstwa wymienione w jego treści w kategoriach, które są zagrożone górną granicą kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 8 lat. Dziękuję.

Czy są uwagi do poprawki?

Legislator Magdalena Klorek:

Bez uwag, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy do zmiany nr 12 są uwagi?

Legislator Magdalena Klorek:

To była zmiana nr 12.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 13.

Legislator Magdalena Klorek:

Do zmiany nr 13 nie mamy uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 14.

Legislator Magdalena Klorek:

Również bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 15. Tu będzie poprawka.

Legislator Magdalena Klorek:

Tak.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Poprawka nr 13.

W art. 3 pkt 15, w dodawanym art. 404c § 6 pkt 6 nadać brzmienie: „wydanie wyroku częściowego uniemożliwiłoby pokrzywdzonemu realizację jego uprawnień”.

Uzasadnienie. Poprawka eliminuje zbędne dookreślenie, zawężając zakres negatywnej przesłanki do wydania wyroku częściowego, które mogłoby skutkować wątpliwościami co do kwalifikowania przysługującego pokrzywdzonemu uprawnienia jako procesowego lub uprawnienia o innym charakterze. Czy są uwagi biura do poprawki nr 13?

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, do poprawki nie, natomiast do innych artykułów zawartych w tej zmianie tak.

W art. 404c w § 1, przed wyliczeniem art. 108, 109 i 111, proponujemy dodać wyrazy „przepisy”. Czyli „stosuje się odpowiednio przepisy art. 108, art. 109 i art. 111”. W kolejnym paragrafie, tj. w § 2, w ostatnim zdaniu powinniśmy mówić o przepisie – „przepis art. 405 stosuje się odpowiednio” – bo to jest jedna jednostka redakcyjna.

W § 5 we... Przepraszam. To jest zdanie: „Do postępowania po zamknięciu przewodu sądowego, o którym mowa w § 3, przepis art. 406 oraz przepisy rozdziału 47 stosuje się

odpowiednio”. Jest pytanie do wprowadzenia do wyliczenia w § 6. Czy tam nie powinniśmy mieć odesłania do § 1–5? W wersji z przedłożenia to są § 1–4.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

Co do pierwszej kwestii, żeby dodać wyraz „przepisy” w § 1 art. 304b – jak rozumiem...

Legislator Magdalena Klorek:

Art. 404c.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

Art. 404c § 1, na końcu, jak najbardziej.

Co do drugiej kwestii, którą pani mecenas podniosła, żeby w ostatnim zdaniu § 2 zastąpić wyraz „przepisy” w liczbie mnogiej tym samym wyrazem w liczbie pojedynczej, pozwolę sobie nie zgodzić się z panią mecenas, i to zdecydowanie.

Przepisem jest najmniejsza jednostka redakcyjna tekstu prawnego. W przypadku ustawy jest to co do zasady ustęp lub paragraf, jeżeli jest to ustawa ustrojowa czy rangi prawa regulującego daną dziedzinę. Przyznam, że do tej pory konsekwentnie takie stanowisko było podtrzymywane przez całe lata, również przez Rządowe Centrum Legislacji. Nie zmienia to faktu, że prawdą jest, że w wielu miejscach w obowiązujących kodeksach i innych ustawach są przypadki, że następuje odwołanie się do artykułu zawierającego więcej niż treść niewyodrębnioną, tylko właśnie wyodrębnione jednostki redakcyjne. Niekiedy jest to nawet kilka ustępów. Pomimo tego jest to określane jako przepis. W mojej ocenie jest to po prostu rażący błąd.

Przypomnę, że art. 405, do którego się odwołujemy, ma cztery jednostki redakcyjne, czyli zawiera cztery przepisy. W artykule są cztery przepisy. Każdy jest oznaczony jako odrębny paragraf. W związku z tym, gdybyśmy zamienili to na liczbę mnogą, w mojej ocenie popełnilibyśmy błąd z punktu widzenia prawoznawstwa. Dlatego wnoszę o nieuwzględnianie tej zmiany, tego postulatu.

Jeszcze ostatnia kwestia. Czy nie powinno być odwołania w § 4? Już odpowiadam.

Legislator Magdalena Klorek:

Przepraszam, jeszcze w § 5 jest identyczna propozycja, ale domyślam się, że tutaj też się państwo nie zgadzają. Jest tam mowa o przepisie art. 406. Pytanie dotyczyło wprowadzenia do wyliczenia w § 6.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

Moment, moment.

Legislator Magdalena Klorek:

W § 5 mamy następującą treść: „Do postępowania po zamknięciu przewodu sądowego, o którym mowa w § 3 art. 406”. Proponujemy dodać wyraz „przepis” przed „art. 406”, ponieważ to nie jest wyliczenie.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

Przepisy. Prosimy o wyraz „przepisy”, ponieważ w art. 406 są dwa paragrafy. Natomiast jeżeli wyraz „przepis” miałby być w liczbie pojedynczej, to prosimy o jego nieuwzględnienie, bo podkreślam jeszcze raz, że tam są dwa przepisy, a jeden artykuł. Artykuł nie jest przepisem sam z siebie. Jest nim tylko wtedy, kiedy nie zawiera wyodrębnionej jednostki redakcyjnej.

Co do ostatniej kwestii, a mianowicie do tego, czy odwołanie w § 6 nie powinno obejmować również § 5, to momencie, niech popatrzę. Oczywiście nie. To byłoby nielogiczne. Proszę zwrócić uwagę, że § 6 określa negatywne przesłanki możliwości zastosowania nowej instytucji, którą przewiduje projekt, a mianowicie instytucji wyroku częściowego poprzedzonego tzw. naradą wstępną.

Jeżeli w tym przepisie są określone negatywne przesłanki, to w takiej sytuacji powinniśmy odwołać się przy wyznaczeniu ich zakresu do tych przepisów, które określają z kolei warunki skierowania sprawy przez przewodniczącego na naradę wstępną,

a następnie procedowanie w kierunku zakresowego zamknięcia przewodu sądowego i wydania wyroku częściowego. Oczywiście jeżeli w wyniku narady wstępnej taka decyzja będzie podjęta. Może być tak, że po naradzie wstępnej sędziowie stwierdzą, że nie zachodzą przesłanki do wydania wyroku wstępnego. Gdybyśmy obejmowali również § 5, byłaby to de facto regulacja nielogiczna.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, przyjmujemy to do wiadomości. Oczywiście naniesiemy tylko tę zmianę w art. 404c § 1, na którą jest zgoda, jak również poprawkę, bo w tej sprawie nie było sprzeciwu.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy do zmiany nr 16?

Legislator Magdalena Klorek:

Do zmiany nr 16 mamy propozycję językową: „sąd nienależycie obsadzony lub którykolwiek z jego członków nie był obecny na całej rozprawie, z wyjątkiem wypadków, gdy wynika to...”. To jest propozycja językoznawców: „z wyjątkiem”, a nie „za wyjątkiem”.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak. Jest zgoda. Zmiana nr 17.

Legislator Magdalena Klorek:

Do zmiany nr 17 nie mamy uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Po art. 4 jest poprawka.

Legislator Magdalena Klorek:

Po art. 4 jest poprawka, tak.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

W art. 4 w pkt 2, w dodawanym art. 11a § 2 nadać brzmienie: „Ściągnięcia dokonuje się w kolejności oraz w sposób, które obowiązują w przypadku prowadzenia egzekucji, chyba że środki te w całości podlegają przepadkowi albo zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu uprawnionemu podmiotowi jako korzyść majątkowa, jaką sprawca osiągnął z popełnionego przestępstwa albo jej równowartość”.

Uzasadnienie. Poprawka eliminuje nadmiarowe i budzące wątpliwości wobec niejednorodności jego rozumienia na gruncie prawa cywilnego i karnego sformułowania „uwzględniając tytuł zabezpieczenia”. Dziękuję.

Czy są uwagi do poprawki nr 14? Proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

Mamy pytanie. Czy nasza intuicja językowa jest prawidłowa? Zgodnie z zasadami języka polskiego przed drugim „albo” stawiamy przecinek. Zatem jest pytanie, czy po wyrazach „z popełnionego przestępstwa” nie powinien być dodany przecinek przed wyrazami „albo jej równowartość”?

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

Szanowni państwo, przyznam, że nie podzielamy tego podejścia. Wyraz „albo” jest typowym funktorem alternatywy rozłącznej. Separuje dwa zdania w sensie logicznym równorzędne. Żadne z tych zdań nie jest podporządkowane w stosunku do drugiego. W pewien sposób „albo” jest odpowiednikiem funktora koniunkcji wyrażonego spójnikiem „i”.

Jeżeli jest to funktor, który separuje dwa równorzędne zdania, to nie ma powodu, żeby w sposób charakterystyczny dla podporządkowania szyku zdania przez wtrącenie z określeniem w drugim sformułowaniu wyrażać tym przecinkiem pewną podległość jednej treści w stosunku do drugiej. W naszej ocenie poza bardzo wyjątkowymi wypadkami, kiedy pomimo posłużenia się wyrazem „albo” jedno ze zdań separowanych tym funktorem ma w sposób oczywisty charakter podporządkowany, na przykład wtrącony

– w takich wypadkach należy wyjątkowo odstąpić od zasady, że ten funkktor nie powinien być poprzedzany przecinkiem. Po nim nie powinien być umieszczany przecinek, więc wnosimy o nieuwzględnienie wniosku o umieszczenie przecinka w tym miejscu.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy jeszcze do zmiany nr 17?

Legislator Monika Bies-Olak:

Przepraszam, panie przewodniczący. W tej chwili jesteśmy... Rozumiem, że przyjęliśmy poprawkę do pkt 2, do treści § 2.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak. Art. 4 pkt 2.

Legislator Monika Bies-Olak:

Natomiast mamy jeszcze uwagi redakcyjne do art. 11c, do § 2. W naszej ocenie powinno być „w przypadku, o którym mowa w § 1”. W trzecim wersie powinien zostać dodany wyraz „podmiotu”. Chodzi o: „na rzecz innego uprawnionego podmiotu niż pokrzywdzony”. To wszystkie uwagi.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

Jest zgoda.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Rozumiem, że do zmian nr 3, 2, 4, 5, 6, 7... Czy po kolei?

Legislator Monika Bies-Olak:

Nie mamy uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Nie mają państwo uwag. Dobrze.
Art. 5.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, jeszcze w zmianie nr 8 też powinna nastąpić zmiana wyrazów „w wypadku” na „w przypadku, o którym mowa”.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 8. Jest zgoda.

Legislator Magdalena Klorek:

Dobrze.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

Kiedyś bardzo chętnie bym się spotkał...

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czy ma pan włączony mikrofon?

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

Tak. Pozwolę sobie na taką dygresję, że kiedyś chętnie spotkałbym się z paniami mecnas, żeby wypracować zasady separujące użycie pojęć „przypadek” i „wypadek” w przepisach normatywnych, a w szczególności proceduralnych.

Jak państwo wiedzą, jest pewna niejednorodność. Intuicyjnie czuję, że przypadek powinien być tam, kiedy treść jest oznaczona do jakiejś „konkretyzacyjnej” normy wynikającej z przepisu, natomiast wypadek ma charakter bardziej abstrakcyjny, ale przyznam, że ta uwaga ma chyba podstawę bardziej w jakimś wrażeniu, że to będzie lepsze sformułowanie. Jak najbardziej jest zgoda, żeby tak to zostało zamienione, jeżeli to ma lepiej brzmieć.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Dziękuję. Art. 5.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, mamy jeszcze zmianę nr 9. Jest tu propozycja zmiany polecenia nowelizacyjnego w lit. b, ponieważ de facto nowelizacji ulega tylko część wspólna.

Nie, przepraszam. Koleżanka podpowiada mi, że to jest już nieaktualne. Nie mamy uwag do zmiany nr 9.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Art. 5.

Legislator Magdalena Klorek:

Oczywiście w art. 5 korekcie musi ulec odesłanie do ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych. To jest art. 53e.

Mamy pytanie dotyczące ust. 2. Czy nie będzie wątpliwości, który z dziekanów okręgowych rad działających na terenie Rzeczypospolitej Polskiej miałby występować do ministra sprawiedliwości? Czy to jest oczywiste? Czy to może być każdy dziekan? Czy to musi być dziekan z tego okręgu, w którym dany adwokat jest wpisany na listę adwokacką?

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

W takim razie pozwolę sobie udzielić odpowiedzi na to pytanie.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Bardzo proszę.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Chodzi o radę, w której skreślono adwokata. Proszę spojrzeć na art. 37 ustawy – Prawo o adwokaturze. Tam – w ust. 2 – jest praktycznie identyczne brzmienie. Jest to na tym wzorowane.

Legislator Magdalena Klorek:

Tak, my to zauważyliśmy. Natomiast pomimo wszystko zastanawialiśmy się, czy nie będzie wątpliwości. Rozumiem, że per analogiam nie będzie.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Dokładnie. Taka jest też nasza intencja. Tak uważamy.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, innych uwag nie ma.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Art. 6.

Legislator Magdalena Klorek:

Tutaj miałyśmy identyczne wątpliwości. Rozumiemy, że w ust. 2 również nie będziemy dokonywać doprecyzowania co do dziekana. Natomiast w art. 22¹¹ korekcie musi też ulec art. 53 z art. 53da na art. 53e.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Tak. Jeżeli chodzi o korektę dotyczącą art. 53e, to jak najbardziej. Natomiast, jak pani mecenas powiedziała, analogiczne uregulowanie jest w ustawie o radcach prawnych w art. 22¹⁰ ust. 2.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czy możemy przejść do art. 7?

Legislator Monika Bies-Olak:

Panie przewodniczący, do art. 6 nie ma już żadnych uwag.

Natomiast mamy pytanie do art. 7. Biorąc pod uwagę analogiczne przepisy art. 5 i 6, ten sam organ występuje zarówno o wykreślenie adresu do doręczeń elektronicznych, jak i o usunięcie konta w portalu informacyjnym. Nasze pytanie polega na tym, żeby dowiedzieć się, dlaczego w przypadku rzeczników patentowych nie jest stosowana ta reguła. Dlaczego prezes Urzędu Patentowego, a nie Krajowa Rada Rzeczników Patentowych, jak

jest przy wykreśleniu adresu do doręczeń elektronicznych, będzie miał tę prerogatywę?
Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę, ministerstwo.

Główny specjalista w MS Katarzyna Kopczyńska:

W pierwotnym brzmieniu zakładaliśmy, że tym podmiotem będzie Krajowa Rada Rzeczników Patentowych, ale na skutek uwag Polskiej Izby Rzeczników Patentowych została dokonana zmiana na prezesa Urzędu Patentowego.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Tak, ponieważ mamy art. 25 ustawy o rzecznikach patentowych, w którym w ust. 1 wyraźnie wskazano, że decyzje o wpisie, odmowie wpisu itd. wydaje prezes Urzędu Patentowego, stąd właśnie taka redakcja.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję.

Pani mecenas, mikrofon.

Legislator Monika Bies-Olak:

Przepraszam. Więcej uwag nie mamy. Oczywiście konsekwentnie we wszystkich miejscach zmieniamy art. 53da na art. 53e.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Tak, jak najbardziej. Oczywiście, zgoda.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Zatem przechodzimy do art. 8. Proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

Prosimy o wykreślenie art. 8 z uwagi na to, że art. 66 w identycznym brzmieniu, jak zaproponowano, wejdzie w życie na mocy ustawy z dnia 22 grudnia 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, i to w tym samym terminie, tj. 1 października 2029 r. Nasz artykuł końcowy przewiduje wejście w życie art. 8 z dniem 1 października 2029 r., więc zawartość tego artykułu nie znajduje uzasadnienia.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tu są dwie poprawki. Poprawki nr 8a i 8b.

Legislator Magdalena Klorek:

Rozumiemy, że jest zgoda na skreślenie art. 8?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Nie ma zgody. Proponuję, żeby może rozstrzygnąć to na posiedzeniu Komisji.

Legislator Magdalena Klorek:

Dobrze. Zamieścimy to jeszcze w sprawozdaniu podkomisji.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak, bardzo bym prosił. Moi drodzy państwo, to jest podkomisja, a nie Komisja. Na posiedzeniu Komisji też będzie czytanie po kolei każdego zapisu. Wtedy bardzo łatwo i szybko, mając pewność siebie, można udzielić odpowiedzi.

Trzeba włączyć mikrofon.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Ustalenia moje i pani Katarzyny Kopczyńskiej nie obejmowały akurat tej kwestii.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Rozumiem, ale...

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Zapewne jest na to zgoda, aczkolwiek prawo postępowania przed sądami administracyjnymi nie leży w gestii mojego departamentu.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Rozumiem, pani dyrektor.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Nie chcę się wypowiadać.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zostawmy tę sprawę. Będzie na to właściwy moment na posiedzeniu Komisji.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Dokładnie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czy mogę przejść do poprawek?

Legislator Magdalena Klorek:

Poprawka nr 15.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Po art. 8 dodać art. 8a w brzmieniu...

Legislator Monika Bies-Olak:

Panie przewodniczący, poprawka nr 15 została przyjęta razem z poprawkami nr 2, 17 i 25.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję.

Legislator Monika Bies-Olak:

Teraz poprawka dotycząca kosztów sądowych.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy do art. 9 mamy... Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Panie przewodniczący, jeszcze nie została rozpatrzona poprawka nr 16, dotycząca dodania do przedłożenia ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze, już przechodzimy do poprawki nr 16.

Poprawka nr 16. Po art. 8a dodać art. 8b w brzmieniu: w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 13e dodaje się art. 13f w brzmieniu: „W sprawach o uznanie za bezskuteczną czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli przy wartości przedmiotu sporu lub wartości przedmiotu zaskarżenia wynoszącej ponad 20 tys. zł pobiera się opłatę stałą w wysokości 1 tys. zł, jeżeli roszczenie wierzyciela wobec dłużnika zostało stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu (orzeczeniem sądu polubownego), którego wykonalność została stwierdzona przez sąd ugodą zawartą przed sądem lub sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd”;

2) w art. 19 ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) wniosku o zawezwanie do próby ugodowej w sprawach o prawa majątkowe, nie mniej jednak niż 100 zł”;

3) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu: „1. Opłatę stałą w kwocie 120 zł pobiera się od wniosku o zawezwanie do próby ugodowej w sprawach o prawa majątkowe, gdy wartość przedmiotu sporu nie przekracza 20 tys. zł.

2. Opłatę stałą w kwocie 300 zł pobiera się od wniosku o zawezwanie do próby ugodowej w sprawach o prawa majątkowe, gdy wartość przedmiotu sporu przekracza 20 tys. zł”;

4) art. 25b otrzymuje brzmienie: „1. Opłatę stałą w kwocie 100 zł pobiera się od wniosku o doręczenie wyroku albo postanowienia co do istoty sprawy z uzasadnieniem, zgłoszonego w terminie tygodnia od dnia ogłoszenia albo doręczenia tego orzeczenia.

2. Opłatę stałą w kwocie 30 zł pobiera się od wniosku o doręczenie postanowienia innego niż wskazane w ust. 1 lub zarządzenia z uzasadnieniem zgłoszonego w terminie tygodnia od dnia ogłoszenia albo doręczenia tego orzeczenia albo zarządzenia.

3. W przypadku wniesienia środka zaskarżenia opłatę uiszczoną od wniosku o doręczenie orzeczenia albo zarządzenia z uzasadnieniem zalicza się na poczet opłaty od środka zaskarżenia. Ewentualna nadwyżka nie podlega zwrotowi”;

5) w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „W sprawach z zakresu prawa pracy od pracodawcy pobiera się opłatę podstawową za wyłączenie od apelacji zażalenia, skargi kasacyjnej, skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Jednakże sprawa, w której wartość sporu przewyższa kwotę 50 tys. zł, od wartości przedmiotu sporu ponad tę kwotę od pracownika i pracodawcy pobiera się opłatę stosunkową od apelacji na zasadach przewidzianych w art. 13”;

6) art. 79:

a) w ust. 1 pkt 2 lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu: „wniosku o zawezwanie do próby ugodowej, jeżeli w postępowaniu z tego wniosku zawarto ugodę, chyba że sąd uznał ugodę za niedopuszczalną”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „Opłata, o której mowa w art. 25b, zaliczona na poczet opłaty od środka zaskarżenia nie podlega zwrotowi, chyba że uwzględniono ten środek zaskarżenia z powodu oczywistego naruszenia prawa, a naruszenie to stwierdził sąd odwoławczy lub Sąd Najwyższy”;

7) po art. 91 dodaje się art. 91a w brzmieniu: „1. Kuratorowi ustanowionemu dla strony w danej sprawie przysługuje wynagrodzenie i zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych do dokonania czynności. Przepis art. 85 stosuje się odpowiednio.

2. Wynagrodzenie kuratora będącego podatnikiem obowiązany do rozliczenia podatku od towarów i usług podwyższa się kwotą podatku od towarów i usług określoną zgodnie ze stawką tego podatku obowiązującą w dniu orzekania o tym wynagrodzeniu”;

8) w art. 92 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Wynagrodzenie za zwrot kosztów podróży, wydatków, utraconego zarobku lub dochodu przyznaje się na wniosek świadka lub osoby towarzyszącej świadkowi, o której mowa w art. 88, biegłego, kuratora ustanowionego dla strony w danej sprawie lub tłumacza, a także strony lub osoby trzeciej uprawnionej do otrzymania należności”;

9) w art. 95 dodaje się pkt 5 w brzmieniu: „nie pobiera się opłaty od wniosku o doręczenie orzeczenia lub zarządzenia wraz z uzasadnieniem, jeżeli strona na mocy ustępów poprzedzających nie ma obowiązku uiszczenia opłaty od środka zaskarżenia”;

10) w art. 102 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „Wniosek o zwolnienie z kosztów podlega rozpoznaniu w terminie 7 dni od dnia złożenia albo uzupełnienia jego braków formalnych”.

Uzasadnienie. Ważne społeczne racje przemawiają za spłaszczeniem opłaty stosunkowej w tych sprawach, w których wierzyciel wnosi o uznanie za bezskuteczną czynność prawną dłużnika dokonaną za pokrzywdzeniem wierzyciela, jeżeli roszczenie wierzyciela wobec dłużnika zostało już stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu. Dziękuję.

Czy są uwagi do poprawki? Proszę.

Legislator Magdalena Klorek:

Tak, panie przewodniczący.

Pierwsza jest zasadnicza tak, jak już wcześniej zgłaszana do ustawy – Prawo restrukturyzacyjne i ustawy – Prawo upadłościowe, a także do zmian dodawanych w k.p.c. dotyczących właściwości składu osobowego sądu. Tutaj również podnosimy to, że ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie była przedmiotem pierwszego czytania. W związku z tym te zmiany – abstrahując od tego, czy są korzystne czy nie, czy są uzasadnione czy nie – wykraczają poza zakres projektu. W związku z tym możliwe jest podnoszenie zarzutu o obejściu zasady trzech czytań projektu.

Jeżeli chodzi o uwagi szczegółowe, do zmiany nr 1 proponujemy następującą korektę. W zmianie nr 1 w art. 13 f pod koniec zdania mamy wyrazy „ugodą zawartą przed sądem lub sądem polubownym”. W naszej ocenie zachodzi tutaj alternatywa rozłączna, więc właściwy byłby spójnik „albo”. Proponujemy zastąpienie wyrazu „lub” wyrazem „albo”.

Kolejna uwaga dotyczy ust. 3 w zmianie nr 4. Tam po wyrazach „środka zaskarżenia”, a przed wyrazami „opłatę uiszczoną” znalazł się przecinek. On nie jest uzasadniony językowo. Nie ma go również w obowiązującej ustawie matce, więc proponujemy

skreślenie tego przecinka. Ostatnia uwaga dotyczy zmiany nr 10 w tej poprawce. Jest tam mowa o wniosku o zwolnienie od kosztów. Ten wniosek to jest wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych. Taka nazwa pojawia się w ust. 1–4 z jednym wyjątkiem w pierwszej części zdania w ust. 4. W naszej ocenie powinniśmy posługiwać się pełną nazwą, czyli powinno być: „wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych podlega rozpoznaniu”. Proponujemy uzupełnienie poprawki o ten wyraz.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę, ministerstwo.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Jeżeli chodzi o uwagę dotyczącą art. 13 f, jak najbardziej zgoda. Zamieniamy na „albo”. W zakresie art. 25b ust. 3 i przecinka. Oczywiście tutaj również jest zgoda. Rozumiem, że trzecia uwaga dotyczyła art. 102. Uzupełnienie zdania o wyrazy „kosztów sądowych” – tak, jak najbardziej – „kosztów sądowych”.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę, biuro.

Legislator Monika Bies-Olak:

Do poprawki nie mamy więcej uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Przechodzimy do art. 9.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Mam takie pytanie, ponieważ do tego przepisu są też przepisy przejściowe. Czy...

Legislator Magdalena Klorek:

Tak. Już właśnie ich szukamy. Sekundę. Już mówię.

Panie przewodniczący, poprawka nr 27 jest związana z ustawą o kosztach sądowych, więc powinna być głosowana łącznie. Prosimy, żeby pan przewodniczący ją zgłosił.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Już, pani mecenas. Na pewno? Spokojnie.

Legislator Magdalena Klorek:

Sprawdzimy, czy ona nie była przyjęta. Sekundę.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Poprawka nr 27 dotyczy tylko kosztów, więc chyba...

Legislator Magdalena Klorek:

Nie, panie przewodniczący. Trzeba to zrobić łącznie z poprawką nr 27, która do tej pory nie jest przyjęta.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze.

Po art. 18 dodać art. 18a: „1. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy zmienianej w art. 8b w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się wyłącznie w stosunku do pism i wniosków podlegających opłacie wnoszonych po dniu wejścia w życie ustawy oraz wydatków powstałych po dniu wejścia w życie ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisy zmieniane w art. 8b pkt 9–10 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do wniosków złożonych po dniu wejścia w życie ustawy.

3. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przepis art. 79 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy zmienianej w art. 8b w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się w razie wydania postanowienia o umorzeniu postępowania na skutek ugody zawartej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przepis art. 79 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 8b w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do orzeczeń wydanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy”.

Uzasadnienie. W odniesieniu do zmian wprowadzonych w ustawie o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przyjęto rozwiązanie intertemporalne, że nowe przepisy będą stosowane jedynie w odniesieniu do pism i orzeczeń wywołujących skutki po dniu wejścia w życie ustawy. Jest to zgodne z zasadą nieretroaktywności przepisów wywołujących skutki fiskalne. Czy są uwagi do wniesionej poprawki?

Legislator Magdalena Klorek:

Nie mamy uwag, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Art. 9.

Legislator Magdalena Klorek:

Do zmiany nr 1 nie mamy uwag. Do zmiany nr 2 jest poprawka nr 30.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Poprawka nr 30.

W art. 9 pkt 2, w art. 13 w dodawanym § 3a pkt 1 nadać brzmienie: „wykonywanie czynności i uprawnień przewidzianych dla prokuratora generalnego w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, w ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, w ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, w ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, w ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz o Służbie Wywiadu Wojskowego, w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych, w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej oraz w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa”.

Uzasadnienie. Poprawka ma na celu wyeliminowanie błędnego odesłania w projektowanym art. 13 § 3a pkt 1 ustawy – Prawo o prokuraturze, do ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu jako aktu normatywnego wyznaczającego czynności i zadania prokuratora generalnego z uwagi na okoliczność, że ustawa ta w swojej treści nie określa działań przewidzianych dla prokuratora generalnego.

Dziękuję. Czy są uwagi?

Legislator Magdalena Klorek:

Nie, panie przewodniczący. Natomiast, czy moglibyśmy jeszcze na chwilę wrócić do poprawki nr 27? Tam nie było sprzeciwu, natomiast jest jeszcze jedna rzecz, na którą w tej chwili zwróciliśmy uwagę. W art. 18a w ust. 2 mamy odesłanie do przepisów zmienianych w art. 8b pkt 9 i 10. Między pkt 9 a pkt 10 nie ma innych punktów, więc powinniśmy tam mieć sformułowanie „pkt 9 i 10”.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak. Jest zgoda.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, jeszcze jedna uwaga. Zaraz za tymi punktami mamy wyrazy „w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”. Nie ma innego brzmienia, ponieważ te przepisy są dodawane dopiero tą nowelizacją. Zostaną dodane, w związku z tym można je skreślić, a w konsekwencji też w § 3 i 4, dokładnie tak samo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Też jest zgoda.

Legislator Magdalena Klorek:

Dziękujemy bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czyli zmianę nr 2... Proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

Jeżeli pan już wyraża zgody, to jeszcze prosimy o taką redakcję w § 1: „wnoszonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy” oraz „do wydatków powstałych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy”.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Pani mecenas, jest zgoda.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Tak, jak najbardziej. Zgoda, z tym że ustęp, nie paragraf.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czyli art. 9. Czy mamy jeszcze uwagi do art. 9? Czy zmianami? Zmiana nr 1, 2, 3? Jak panie sobie życzą?

Legislator Magdalena Klorek:

Zmianami.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Zmiana nr 1?
Zmiana nr 2 już była.
Zmiana nr 3.

Legislator Magdalena Klorek:

Zmiana nr 3. Przed wyrazami „art. 9 § 2” należy dodać wyraz „przepisu”. Byłoby wtedy „przepisu art. 9 § 2 nie stosuje się”.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak. Jest zgoda. Zmiana nr 4?

Legislator Magdalena Klorek:

Zmiana nr 4 bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 5?

Legislator Magdalena Klorek:

Zmiana nr 5 bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 6?

Legislator Magdalena Klorek:

W zmianie nr 6 mamy rozwiązanie niespotykane na gruncie ustawowym. Wnioskodawca postanowił wskazać adres budynku – siedziby Prokuratury Krajowej. W naszej ocenie należałoby te wyrazy skreślić. W naszej ocenie możliwe byłoby ewentualne brzmienie: „siedziba Prokuratury Krajowej mieści się w Warszawie”. Natomiast nie widzimy ani potrzeby, ani uzasadnienia, ani innego takiego przypadku w przepisach rangi ustawowej, żeby wskazywać konkretny adres siedziby jakiegos organu.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę bardzo.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrński:

Widzimy zatem te potrzeby, a także nawet nie precedensy, ale inne występujące wypadki, kiedy siedziba nie jest rozumiana jako miejscowość bądź inna bardziej abstrakcyjna lokalizacja, tylko właśnie jako konkretny adres, pod którym działa instytucja, do której odnosi się taka regulacja.

Proszę zwrócić uwagę, że w samym prawie o prokuraturze są przepisy, które mówią o siedzibie jako miejscowości, w której na przykład działa jednostka organizacyjna prokuratury. To jest na przykład art. 109, który dotyczy delegowania prokuratora. Są też

takie przepisy jak na przykład art. 180 § 2, który dotyczy zarządzania konkursu na stanowisko asystenta prokuratora. Ten przepis posługuje się pojęciem siedziby w sposób zupełnie odmienny.

Przeczytam, jak brzmi ten przepis: „Prokurator informuje o konkursie przez zamieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie prokuratury albo we właściwym ze względu na siedzibę prokuratury urzędzie pracy” itd. Nie ulega wątpliwości, że chodzi tutaj o lokalizację budynku, w którym można to ogłoszenie o naborze na to stanowisko umiejscowić.

Prawdą jest, że rzeczywiście samo pojęcie „siedziby” występuje w systemie prawnym w kilku znaczeniach, ale tego rodzaju wieloznaczności nie są precedensem. W tym wypadku bardzo ważnym unormowaniem, które od lat funkcjonuje i posługuje się pojęciem „siedziba” w sposób tożsamy jak w projektowanym unormowaniu, jest regulacja zawarta w regulaminie Sądu Najwyższego, a więc w akcie prawnym prawa powszechnie obowiązującego wydanym przez prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 4 ustawy o Sądzie Najwyższym.

Przeczytam, jak brzmi § 70 tego regulaminu: „Siedzibą Sądu Najwyższego jest budynek położony w Warszawie przy placu Krasińskich nr 2/4/6”. Czyli nie ma mowy o tym, że siedzibą Sądu Najwyższego jest Warszawa, tylko właśnie budynek tam położony. Właśnie tego rodzaju technika jest zaproponowana w projektowanym unormowaniu. A teraz, jakie są powody? Powody są zupełnie oczywiste.

Mianowicie Prokuratura Krajowa, choć jest najwyższym szczeblem prokuratury powszechnej, jednakowoż jest w pewien sposób zdecentralizowana. Posiada rozbudowaną strukturę wydziałów zamiejscowych Departamentu do Spraw Przemocności Zorganizowanej i Korupcji. Tych wydziałów jest 11. Oczywiście z natury rzeczy one są ulokowane poza Warszawą. Na bazie m.in. tej kwestii dochodziło niejednokrotnie – zwłaszcza w odbiorze społecznym, w odbiorze osób, które nie posługują się na co dzień językiem prawniczym – do pewnych nieporozumień z określeniem odnoszącym się do siedziby centrali, która jest położona w Warszawie na Mokotowie, jak też do poszczególnych wydziałów zamiejscowych. Mogło to polegać na tym, że w odbiorze niektórych osób realizacja czynności, na przykład stawienie się w wydziale zamiejscowym, była równoznaczna z realizacją określonego obowiązku w siedzibie Prokuratury Krajowej. Wskazuję to dla przykładu.

Dlatego podkreślenie, że siedzibą Prokuratury Krajowej w tym rozumieniu jest budynek umiejscowiony w Warszawie ma istotne znaczenie informacyjne, zwłaszcza z punktu widzenia dostępu obywateli do informacji. Jak mówię, znajduje to tak wspinała potwierdzenie jak prezydencki akt wykonawczy opracowany przez prawników o najwyższych kompetencjach i chyba przez nikogo niekwestionowany.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Zwracaliśmy uwagę na to, iż w akcie rangi ustawowej, a nie w regulaminie, nie ma takich uregulowań.

Naszym zadaniem jest stanie na straży spójności przepisów prawa. Tylko w ramach wykonywania swoich obowiązków pozwoliłyśmy sobie na zamieszczenie i wygłoszenie tej uwagi, ponieważ – jak państwo wiedzą – ustawę zmienia się nieco dłużej aniżeli regulamin, abstrahując już od tego, że regulamin Sądu Najwyższego jest wydawany przez pana prezydenta. W naszej ocenie dajemy państwu pod rozwagę ten zapis, dlatego że będzie on w ustawie. W razie zmiany siedziby trzeba będzie nowelizować ustawę, a proces legislacyjny – zgodnie z terminami przewidzianymi w konstytucji chociażby dla Senatu i prezydenta – trwa. W związku z tym ponawiamy prośbę, żeby państwo rozważyli naszą sugestię. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrński:

Z punktu widzenia mocy obowiązującej ustawa nie jest prawem bardziej obowiązującym niż rozporządzenie wydane na podstawie upoważnienia ustawowego, które realizuje jego wytyczne. W obu wypadkach jest to prawo powszechnie obowiązujące. Są wyłącznie różne tryby jego uchwalenia.

Natomiast jestem zaskoczony drugim argumentem pani mecenas, że w ustawie nie ma takiego precedensu, bo przed chwilą go podałem. Proszę zobaczyć na art. 180 § 2. Siedziba rozumiana jako konkretny budynek konkretnej prokuratury, w której jest inicjowany nabór na stanowisko asystenta prokuratora. Jeszcze raz podkreślam, że w samym prawie o prokuraturze występuje rozumienie siedziby jako konkretnej lokalizacji adresowej budynku, w którym wykonują zadania prokuratorzy określonej jednostki organizacyjnej prokuratury. Jest to norma rangi ustawowej.

Z tego, co pamiętam, na przykład o siedzibach miejskich ośrodków pomocy społecznej czy powiatowych ośrodków pomocy społecznej mówią również stosowne ustawy odnoszące się do zakresu problematyki, której dotyczą tamte akty prawne. Dlatego, szanowni państwo, szanowna podkomisjo, po raz kolejny z przyczyn, o których mówiłem, prosimy o nieuwzględnienie tego postulatu. Jest to rozwiązanie spotykane. Jest to rozwiązanie występujące w ustawach. Jest to rozwiązanie, które jest nam potrzebne z przyczyn, które wskazałem.

I czwarta kwestia. Prokuratura Krajowa na razie nie zamierza zmieniać swojej siedziby. Gdyby taka potrzeba zaistniała, na pewno będziemy z odpowiednim wyprzedzeniem inicjować proces legislacyjny, prosząc izbę wyższą oraz pozostałych uczestników procesu o przyjęcie stosownej zmiany.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Czy jeszcze do zmiany nr 6?

Legislator Magdalena Klorek:

Nie, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 7.

Legislator Magdalena Klorek:

Bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 8.

Legislator Magdalena Klorek:

W zmianie nr 8 mamy w § 2 wyrazy „z zastrzeżeniem”. Jak już wielokrotnie było tu podkreślane przy okazji tego projektu, „Dobre praktyki legislacyjne” zalecają posługiwanie się pojęciem jednoznacznym, czyli wyrazami „z uwzględnieniem” albo „z wyjątkiem”. Prosimy o rozważenie zmiany wyrazów „z zastrzeżeniem” na jedno z tych określeń.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrński:

Szanowni państwo, jeśli można...

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrński:

Przyznam, że nie do końca podzielamy to podejście, które pani mecenas była łaskawa teraz wyrazić.

Poprzednio odnosząc się do pewnej zmiany prawa o ustroju sądów powszechnych, z tego, co pamiętam, dyrektor Łopianowska wyraziła akceptację dla takiego poglądu, żeby zastąpić sformułowanie „z zastrzeżeniem” sformułowaniem „z wyjątkiem”. Tam była specyficzna sytuacja, bo było odniesienie się z wyjątkiem określonych punktów w ramach większej jednostki redakcyjnej.

Proszę zwrócić uwagę, że gdyby chcieli państwo zastąpić wyrazy „z zastrzeżeniem” wyrazami „z wyjątkiem pkt 2”, to tak naprawdę jest to niepoprawne pod względem

semantycznym, bo w pkt 2 musielibyśmy ponowić określenie „w sprawach prowadzonych”. Nadzór służbowy w pkt 1 powierza prokuratorowi krajowemu w sprawach prowadzonych w Prokuraturze Krajowej z wyjątkiem pkt 2. Co oznacza, że z wyjątkiem pkt 2? Pkt 2 jest dopełniony zdaniem wstępnym, które mówi o nadzorze służbowym w sprawach prowadzonych przez wydziały zamiejscowe. W ten sposób wpadamy w pewien galimatias semantyczny.

Natomiast sformułowanie „z zastrzeżeniem pkt 2” występuje w wielu aktach normatywnych. W jaki sposób jest każdorazowo jest odczytywane? Jeżeli unormowanie posługuje się określeniem „z zastrzeżeniem”, odsyłającym do innego zapisu normatywnego, oznacza to, że przepis, do którego następuje odesłanie, zawęża stosowanie dyspozycji przepisu, w którym takie zastrzeżenie zostało wyrażone. To jest dokładnie ta sytuacja. W Prokuraturze Krajowej generalnie prokurator krajowy sprawuje nadzór służbowy, ale w zakresie spraw prowadzonych przez Departament do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji nadzór sprawuje upoważniony do tego zastępca prokuratora generalnego.

Reasumując, panie przewodniczący, szanowni państwo, nie jest to sprawa największej wagi. Naszym zdaniem obecna formuła jest lepsza. Natomiast jeżeli panie mecenas podtrzymywałyby celowość takiej zamiany, proszę jednakowoż zaproponować przebudowę tego przepisu. Moim zdaniem „z wyjątkiem” nie wystarczy. Tak? Musielibyśmy napisać, że z wyjątkiem spraw określonych itd. W jakiś sposób tak to doprecyzować. Jest to rozwiązanie możliwe, ale wydaje mi się, że niekoniecznie niezbędne.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, zastanowimy się nad przeformułowaniem tego punktu do etapu pracy w Komisji. Dobrze? Jeśli można.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Zmiana nr 9.

Legislator Magdalena Klorek:

Tutaj mamy inną propozycję redakcyjną, a w zasadzie redakcyjno-legislacyjną.

W pkt 1 i 2 mamy powtarzające się wyrazy „prokuratorem nadrzędnym jest”. Proponujemy przenieść je do wprowadzenia do wyliczenia w ten sposób, żeby § 2 brzmiał: „W sprawach czynności prowadzonych przez prokuratora prokuratorem nadrzędnym jest: w Prokuraturze Krajowej – pierwszy zastępca prokuratora generalnego, prokurator krajowy, w Głównej Komisji – prokurator generalny”.

Pytanie, czy jest na to zgoda? W naszej ocenie sens przepisu pozostaje zachowany, natomiast zapis jest poprawny legislacyjnie.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

Panie przewodniczący, prosimy o nieuwzględnienie tej zmiany. Nie widzimy, na czym polega tutaj usunięcie jakiegokolwiek wadliwości tego przepisu. On jest funkcjonalnie jednoznaczny. Zdanie jest sformułowane zgodnie z zasadami polskiej składni. Moim zdaniem to właśnie formuła proponowana przez panią mecenas mogłaby doprowadzić do pewnych wątpliwości.

Pani wskazuje jeszcze, że formuła, którą przyjęto w projekcie, nawiązuje bezpośrednio do ujęcia zawartego w obowiązującym art. 33 § 2, który rozpoczyna się od sformułowania „w sprawach czynności prowadzonych przez prokuratora w Prokuraturze Krajowej”, więc prosimy o...

Proszę bardzo. Pani prokurator Władzińska, jeśli można.

Prokurator w Biurze Prezydialnym Prokuratury Krajowej Agnieszka Władzińska:

Agnieszka Władzińska, Prokuratura Krajowa.

Ta poprawka zmienia sens przepisu, dlatego że w chwili obecnej przepis dotyczy prokuratorów w Prokuraturze Krajowej, czyli pewnej grupy prokuratorów. W państwa wersji przepis dotyczy każdego prokuratora i to jest bardzo istotna różnica.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, jeżeli jest sprzeciw wnioskodawcy, to nie będziemy się dłużej przy tej wersji upierać. Proponujemy przyjąć taki przepis, jaki jest w brzmieniu z przedłożenia.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Przechodzimy do zmiany nr 10.

Legislator Magdalena Klorek:

Zmiana nr 10 jest bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Zmiana nr 11?

Legislator Magdalena Klorek:

Zmiana nr 11 bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 12?

Legislator Magdalena Klorek:

Również bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 13?

Legislator Magdalena Klorek:

Również bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 14?

Legislator Magdalena Klorek:

Również bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 15?

Legislator Magdalena Klorek:

Również bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 16?

Legislator Magdalena Klorek:

Również bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 17?

Legislator Magdalena Klorek:

Również bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 18?

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, mamy uwagę językoznawców do rozważenia przez wnioskodawców, czy wyrazów „w potrójnej liczbie” nie należałoby zastąpić wyrazami „w liczbie trzech przedstawia prokurator”. Jest pytanie. Potrójna liczba czego? Do rozważenia brzmienie: „których kandydatury w liczbie 3 przedstawia prokurator krajowy”.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

Proszę państwa, nie może być takiej zmiany, dlatego że zmieniłby się sens tego zdania.

Proszę zwrócić uwagę, że w jego treści jest mowa nie tylko o przedstawieniu kandydatów na stanowisko głównego rzecznika dyscyplinarnego prokuratora generalnego, ale także zastępców rzecznika dyscyplinarnego, którzy działają przy prokuraturach regionalnych. W związku z tym ich liczba jest większa. Na każde z tych stanowisk – zarówno na stanowisko rzecznika dyscyplinarnego przy Prokuraturze Generalnej, jak i jego zastępców zlokalizowanych w regionach – według projektowanej regulacji musi być przedstawiona grupa 3 prokuratorów na każde stanowisko, czyli musi być potrójna każdorazowo. Gdybyśmy zapisali „w liczbie 3” powstałoby wrażenie, że do tych wszystkich kategorii trzeba zgłosić 3 kandydatury, które nawet nie obsadziłyby wszystkich stanowisk, bo jest ich więcej.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Już dziękuję.

Legislator Magdalena Klorek:

Jest to jasne, panie przewodniczący. Wycofujemy się z tej uwagi.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 19?

Legislator Magdalena Klorek:

Zmiana nr 19 bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zmiana nr 20?

Legislator Magdalena Klorek:

Poprawka nr 18.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

W art. 9 w pkt 20:

1) lit. a nadać brzmienie: „W zakresie danych osobowych przetwarzanych przez powszechne jednostki organizacyjne prokuratury w ramach realizacji zadań określonych w art. 2 obowiązki uprawnienia i zadania organu nadzorczego przewidziane w art. 5 ust. 1 pkt 1 i pkt 5–8, art. 6, art. 7, art. 8 ust. 1 i 2, art. 10, art. 11, art. 35 ust. 6, art. 36 ust. 6 i art. 50 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o przetwarzaniu danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości są wykonywane przez organy nadzoru, o których mowa w § 1, zaś obowiązki, uprawnienia i zadania przewidziane w art. 38 ust. 1 i ust. 3–5, art. 44 ust. 1 i 8, art. 45 ust. 5 oraz art. 47 ust. 1 pkt 6 tej ustawy przez organ nadzoru, o którym mowa w § 1 pkt 3. Zamiast decyzji administracyjnej, o której mowa w art. 8 ust. 2 ustawy powołanej w zdaniu pierwszym, organ nadzoru, o którym mowa w § 1, wydaje polecenie służbowe”;

2) lit. c nadać brzmienie: w § 3 dodaje się pkt 8 w brzmieniu: „8) zwrócenia się bezpośrednio do inspektora ochrony danych o sprawdzenie stosowania przepisów z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości przez administratora, którego wyznaczył ze wskazaniem adresu i terminu tego sprawdzenia”.

Uzasadnienie. Poprawka ma na celu skorygowanie brzmienia art. 20 pkt 9 lit. a i lit. c projektu, w których wprowadzane są zmiany w art. 191a ustawy – Prawo o prokuraturze. Dziękuję.

Czy są uwagi do poprawki nr 18?

Legislator Magdalena Klorek:

Tak, panie przewodniczący. W drugiej zmianie w tej poprawce polecenie nowelizacyjne w lit. c powinno brzmieć: „w § 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się...”. Przepraszam, „w § 3 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:”.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak. Jest zgoda.

Czy możemy przejść do art. 10?

Legislator Monika Bies-Olak:

Jeszcze lit. b.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak. Ma pani rację. Czy są uwagi do lit. b? Proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

Panie przewodniczący, do zapisu legislacyjnego w odrębnym tiret powinno być wprowadzenie do wyliczenia o zaproponowanej treści, a w odrębnym, że pkt 1 otrzymuje brzmienie. W trzecim tiret w pkt 4 proponujemy skreślić myślnik przed wyrazami „nakazują administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu”, a po wyrazie „przetwarzającemu” dodać wyrazy „dane osobowe, bo o to chodzi w tym przepisie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę. Jest zgoda.

Czy możemy przejść do art. 10?

Legislator Magdalena Klorek:

Tak, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Art. 10.

Legislator Magdalena Klorek:

W zmianie nr 1 konieczna jest korekta odesłania. Powinno być odesłanie do art. 53e § 1 ustawy o ustroju sądów powszechnych.

Jest pytanie dotyczące uchylenia przepisów w zmianach nr 2 i 3, czyli w ust. 4 w art. 50 i w ust. 4 w art. 51. Jakie jest ratio legis uchylenia tych przepisów? W ustawie o radcach prawnych, ustawie – Prawo o adwokaturze i ustawie o rzecznikach patentowych zostały przepisy o obowiązku posiadania adresu do doręczeń i wykreśleniu adresu do doręczeń w określonych w przepisach przypadkach.

Główny specjalista w MS Katarzyna Kopczyńska:

Zmiana tych przepisów nastąpiła na skutek uwzględnienia uwag prezesa Prokuraturii Generalnej.

Legislator Magdalena Klorek:

Czy mogłaby pani mówić głośniej do mikrofonu?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Głośniej.

Główny specjalista w MS Katarzyna Kopczyńska:

Zmiana nastąpiła na skutek uwzględnienia uwag prezesa Prokuraturii Generalnej. Jeżeli chodzi o tę zmianę legislacyjną, to jak najbardziej jest zgoda.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czy możemy przejść do art. 11?

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, teraz poprawka nr 19 – koszty komornicze. Poprawka polega na dodaniu art. 10a.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Jest. Poprawka nr 19. Po art. 10 dodać art. 10a w brzmieniu: „W ustawie z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: Przepisu tego nie stosuje się, jeżeli wysokość należności jest równa lub niższa od kosztów wezwania;

2) w art. 9 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli wysokość niewykorzystanej zaliczki z danego tytułu lub podlegającej częściowemu zwrotowi nie przekracza 60 zł, a zachodzą podstawy do przyjęcia, że w sprawie powstają dalsze wydatki;

3) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: Opłatę egzekucyjną za egzekucję świadczeń pieniężnych komornik ściąga wraz z egzekwowanym świadczeniem proporcjonalnie do wartości wyegzekwowanego świadczenia. Ściągnięcie opłaty nie wymaga wydania postanowienia. W każdym postępowaniu komornik ustala wysokość opłat ściągniętych i należnych w postanowieniu o umorzeniu postępowania albo w postanowieniu o zakończeniu postępowania w inny sposób;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: Na wniosek strony komornik wydaje postanowienie w przedmiocie ustalenia wysokości opłat egzekucyjnych dotąd od niej ściągniętych jako należnych w sprawie;

4) w art. 31:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: W razie wykonania zabezpieczenia roszczenia pieniężnego lub europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunek bankowy komornik pobiera od wnioskodawcy opłatę stosunkową w wysokości 10% wartości mienia objętego zabezpieczeniem. Opłata ta podlega zmniejszeniu o wysokość opłaty pobranej na podstawie ust. 1. Jeżeli ustalenie wartości mienia objętego zabezpieczeniem wymaga opinii biegłego, komornik wzywa uprawnionego do uiszczenia zaliczki na związane z tym wydatki. W razie nieuiszczenia zaliczki termin umorzenia postępowania, o którym mowa w art. 824 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, wynosi miesiąc;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: W razie umorzenia postępowania o wykonywaniu zabezpieczenia roszczenia pieniężnego lub europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunek bankowy na wniosek uprawnionego albo na podstawie art. 824 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego uprawnionego obciąża opłata stosunkowa w wysokości 5% wartości świadczenia, które miało podlegać zabezpieczeniu. Jeżeli jednak uprawniony wykaze, że przyczyna umorzenia postępowania wiąże się ze spełnieniem świadczenia przez obowiązane, uprawnionego obciąża opłata w wysokości 2% świadczenia, które miało podlegać zabezpieczeniu”.

Uzasadnienie. W art. 7 proponuje się dodanie zdania drugiego, które eliminuje konieczność uzależnienia podjęcia czynności przez komornika od uzyskania niewielkich kwot, których wysokość nie przekracza kosztów wezwania. W takiej sytuacji dochodziłoby bowiem do generowania zbędnych i niecelowych wydatków. Dziękuję.

Czy są uwagi biura do przedstawionej poprawki? Proszę.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, jedna, zasadnicza. Ustawa o kosztach komorniczych nie była przedmiotem projektu. W związku z tym nie była przedmiotem pierwszego czytania. Może pojawić się zarzut wyjścia poza zakres projektu i ominięcia zasady trzech czytań.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Przechodzimy do art. 11.

Legislator Magdalena Klorek:

Rozumiemy, że poprawka nr 19 jest przyjęta. Tak?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak. Poprawka jest przyjęta.

Poprawka nr 20.

1) po art. 10a dodać art. 10b w brzmieniu: w ustawie z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych wprowadza się następujące zmiany: w art. 50 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu: „3. Odwołany lub przeniesiony komornik albo komornik, którego powołanie wygasło na mocy prawa, i jego następcy prawni ponoszą odpowiedzialność majątkową za koszty związane z przekazaniem do przechowywania, zniszczenia lub archiwizacji akt spraw, w których postępowanie zostało zakończone przed zwolnieniem stanowiska komornika w zakresie, w jakim postawione przez komornika środki są niewystarczające na ten cel.

4. Osoby, o których mowa w ust. 3, ponoszą także osobistą odpowiedzialność majątkową z tytułu zwrotu kosztów komorniczych nienależnie ściągniętych lub pobranych przed dniem zwolnienia stanowiska komornika, w przypadku gdy obowiązek ich zwrotu

powstał po tej dacie. Przepis ten stosuje się odpowiednio do konieczności wypłat stronie odszkodowania za szkodę wyrządzoną przed dniem zwolnienia ze stanowiska albo zapłaty stosownej umowy pieniężnej z tytułu przewlekłości postępowania w zakresie, w jakim przewlekłość ta nastąpiła przed dniem zwolnienia stanowiska”;

2) w art. 51 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Do czasu udostępnienia ogłoszenia, o którym mowa w art. 12 ust. 3, kurator kancelarii prowadzi jedynie postępowanie w sprawach niezakończonych oraz w sprawach przekazanych w trybie zbiegu egzekucji”;

3) w art. 149 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Uzyskane opłaty egzekucyjne po potrąceniu wynagrodzenia prowizyjnego komornika stanowią dochód budżetu państwa i podlegają przekazaniu na rachunek, o którym mowa w art. 196 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, urzędu skarbowego właściwego ze względu na siedzibę kancelarii w terminie do 10 dni od dnia miesiąca kalendarzowego po miesiącu, w którym zostały uzyskane”;

4) w art. 150 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „Do limitów opłat egzekucyjnych, od których uzależniona jest wysokość wynagrodzenia prowizyjnego, nie wlicza się opłat uzyskanych przez komornika w związku pełnieniem obowiązków zastępcy innego komornika. Opłaty uzyskane w kancelarii zastępowanego komornika uwzględnia się przy ustaleniu wynagrodzenia prowizyjnego zastępowanego komornika lub jego zastępców”.

Uzasadnienie. W związku z nałożeniem ustawą z dnia 22 marca 2008 r. o komornikach sądowych – analogicznie jak na gruncie poprzedniej ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji – na komorników sądowych oraz na organy samorządu komorniczego obowiązku archiwizacji akt konieczne stało się w przypadku zwolnienia przez komornika stanowiska doprecyzowanie zasad jego odpowiedzialności za zobowiązania powstałe w trakcie pełnienia przez niego obowiązków.

Dziękuję. Czy są uwagi do poprawki nr 20? Proszę.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, tutaj – podobnie jak w przypadku poprzedniej poprawki – jest również zarzut wyjścia poza zakres projektu. Ustawa o komornikach sądowych nie była przedmiotem pierwszego czytania i nie była zawarta w przedłożeniu rządowym. Natomiast jeżeli chodzi o uwagi szczegółowe, w pkt 1 w ust. 4 po cyfrze „3” należy postawić przecinek, bo to jest wtrącenie. Będzie: „Osoby, o których mowa w ust. 3,”. Wydaje nam się, że w zmianie nr 3, po cyfrze 10 kropka jest zbędna, czyli „w terminie do 10 dnia miesiąca kalendarzowego”.

Główny specjalista w MS Katarzyna Kopczyńska:

Zgoda.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czy są jeszcze jakieś uwagi do zgłoszonej poprawki? Nie ma.

Przyjęliśmy.

Art. 11. Tu jest poprawka. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych wprowadza się następujące zmiany:

- 1) traci moc art. 15zrz¹;
- 2) uchyla się art. 15zrz¹;
- 3) uchyla się art. 15 zrz²;
- 4) uchyla się art. 15 zrz⁹.

Uzasadnienie. Wobec implementacji do Kodeksu postępowania cywilnego całości rozwiązań zawartych w art. 15 zrz¹ specustawy związanej z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 zbędne jest utrzymywanie szczególnych rozwiązań zawartych w tym przepisie. W związku z tym pożądanym jest jego uchylenie. Dziękuję.

Czy są uwagi? Proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

Mamy pytanie dotyczące pkt 1.

Dlaczego akurat art. 15zzr¹ ma tracić moc, a nie zostać uchylony? Co do zasady traci moc cała ustawa albo moc tracą wszelkie przepisy dotyczące danej kategorii spraw uregulowanych w ustawie albo przepisy dotychczasowe sprzeczne z ustawą uchwalaną. Natomiast w „Zasadach techniki prawodawczej” nie znajdujemy formuły dla utraty mocy pojedynczego przepisu. W związku z tym nasze pytanie. Dlaczego państwo nie proponują formy „uchyla się art. 15zzr¹”? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę bardzo.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

Już wyjaśniamy. Powód jest bardzo istotny, a związany jest z różnym charakterem unormowań, które są zawarte w wymienionych przepisach ustawy COVID-1.

Art. 15zzr odnosił się do wstrzymania biegu przedawnienia karalności czynu oraz biegu przedawnienia wykonania kary. Pozostałe przepisy odnosiły się do określonego sposobu procedowania w konkretnych rodzajach postępowań w reżimie specyficznym dla okresu pandemicznego.

Chcę zwrócić uwagę, że pierwszy przepis, w odniesieniu do którego jest przyjęta formuła utraty mocy, ma jedynie charakter dyrektywy interpretacyjnej. To nie jest przepis, który wyznacza sposób postępowania sądów, prokuratora czy innego organu w określonym czasie i miejscu. Nie, on mówi, w jaki sposób liczyć czas przedawnienia karalności. Mówi w ten sposób, że dopóki ten przepis obowiązuje, mamy z okresu przedawnienia wynikającego z przepisów materialnoprawnych prawa karnego eliminować ten okres plus jeszcze 6 miesięcy, bo tak tam było, po zakończeniu okresu pandemii bądź zagrożenia.

Jeszcze raz podkreślam, że jest to dyrektywa interpretacyjna. Nie jest to przepis, który nakazuje określony sposób działania organu procesowego. Dyrektywa interpretacyjna w zakresie sposobu obliczania terminu przedawnienia. Co więcej, wiążąca dyrektywa, żeby tu już nie było wątpliwości. Teraz chcę zwrócić uwagę, że jeżeli zapisalibyśmy, że art. 15zzr¹ również się uchyla, to już dostrzeglibyśmy, jakie zagrożenia wynikają z takiej formuły. Był taki moment, kiedy podobny przepis w tzw. ustawie COVID-1 został potem w ustawie – o ile pamiętam – z kwietnia 2020 r. właśnie uchylony, a potem częściowo go przywrócono. W dyskursie prawniczym pojawiły się takie argumentacje – nawet widziałem to chyba w co najmniej dwóch artykułach – że uchylenie przepisu, mocą którego ustawodawca wstrzymywał w określonym czasie bieg przedawnienia, oznacza wycofanie się z tej decyzji, a więc ma skutek *ex tunc* – z mocą wsteczną.

Innymi słowy, jeżeli wcześniej wprowadzono wstrzymanie w tym okresie biegu przedawnienia karalności, a potem uchylono ten przepis, to oznacza, że ustawodawca mówi, że tego nie było. Wycofuje się z tego, w związku z czym nie wliczajcie tego. Nie eliminujecie tego okresu przy obliczaniu terminu przedawnienia w konkretnych sprawach. Dokładnie podkreślam, że to były artykuły... Był taki felieton prawniczy. W każdym razie były to wypowiedzi wskazujące na określony sposób rozumienia tego. Przez określenie, że przepis traci moc, bardzo jednoznacznie wskazujemy na dwa istotne dla nas elementy. Pierwszy jest taki, że właśnie traci moc i już dalej nie wywiera skutków. Traci moc, co oznacza, że traci moc w dacie wejścia w życie przepisu, co podkreśla a contrario, że miał moc do dnia poprzedzającego wejście w życie. Czyli wskazujemy, że jest to skutek *ex nunc*. Z tego tylko powodu. Jeszcze raz to podkreślam.

Proszę zwrócić uwagę, pani mecenas, kiedy popatrzą panie na te przepisy, to ich rola jest zupełnie inna. W odniesieniu do pozostałych przepisów, które mówiły o sposobie postępowania, możemy je uchylić, bo tamto już zostało zrealizowane w postępowaniach, w których te przepisy stosowano. Zastosowano je w określonym czasie. Teraz je uchylamy i nie będą stosowane dalej. A bieg okresu przedawnienia musimy każdorazowo obliczać, biorąc pod uwagę to wstrzymanie, które wynikało z art. 15zzr¹, nawet po tym, kiedy ten przepis nie będzie już w porządku prawnym.

Podsumowując, powiem jeszcze raz, że formuła, że uchyla się ten przepis, daje podstawę do absolutnie nietrafnej argumentacji, ale niestety pojawiającej się, że następuje następne wycofanie się ustawodawcy z pierwotnej decyzji o wstrzymaniu biegu prze-

dawnienia, a w związku z tym nie należy tego uwzględniać. Czyli czas przedawnienia powinniśmy liczyć tak, jakby nigdy nie było art. 15zrz. Oczywiście prowadziłyby to do przedawnienia się wielu czynów i kar, które przedtem nie powinny się przedawniać, bo ustawodawca nie chce rezygnować z tej instytucji, tylko mówi tak, po zakończeniu epidemii bądź stanu zagrożenia epidemicznego i po dalszych 6 miesiącach przedawnienie będzie biegło dalej czy też od nowa. Ale to, co zostało wstrzymane, każdorazowo obowiązuje. To jest powód, dla którego występuje tu takie zróżnicowanie.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę.

Legislator Magdalena Kłorek:

Panie przewodniczący, musimy to, co przed chwilą powiedział pan prokurator, skonsultować w naszym zespole karnym, bo na co dzień nie zajmujemy się prawem karnym. Na obecnym etapie nie zgłaszamy uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Czyli to na posiedzenie Komisji.

Art. 12? Poza tym, że będzie poprawka po pkt 10. Proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

W związku z uchynieniem pkt 7 w art. 9 w naszej ocenie zmiany wymaga art. 155 ust. 10, ponieważ jest tam odesłanie do art. 9 pkt 1–8. W związku z uchynieniem pkt 7 wydaje się, że jednak trzeba wpisać korektę do tego odesłania, żeby to były pkt 1–6 i 8. Dlatego w naszej ocenie należy dodać zmianę nr 11, żeby w art. 155 ust. 10 pkt 1 wyrazy „pkt 1–9” zastąpić wyrazami „pkt 1–6 i 8”. Podobnej korekty wymaga w naszej ocenie art. 166 pkt 5. Wymagałoby to dodania zmian w art. 166 pkt 5. Te same wyrazy, tj. „pkt 1–8”, zastępuje się wyrazami „pkt 1–6 i 8”.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Tak. Jak najbardziej.

Legislator Monika Bies-Olak:

Rozumiemy, że jest zgoda, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak, jest.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Tak, jak najbardziej.

Legislator Monika Bies-Olak:

Do pkt 2 i 3 nie zgłaszamy uwag.

Natomiast do pkt 4 mamy pytanie. W naszej ocenie wyrazy „rzecznika patentowego, radcy Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej” powinno się zastąpić wyrazami „;lub rzecznika”. Chodzi nam o ten spójnik jako element wyliczenia. On powinien się tu znaleźć. Stąd formuła, że skreśla się użyte w różnych przypadkach wyrazy i zastępuje się wyrazami, jest nieadekwatna, bo wtedy nie ma możliwości dopisania tego spójnika. Bardzo prosimy o zdanie...

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Tak, jak najbardziej.

Legislator Monika Bies-Olak:

Analogiczne uwagi zgłaszamy do pkt 5 – tu jest ta sama zasada ze spójnikiem – i do pkt 6, 7, 8 i 10. Wszystko jest rozpisane w materiale roboczym w uwagach nr 141, 142 i 143.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Tak, zgadza się. Zgoda.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tu mamy poprawkę nr 22.

Legislator Magdalena Klorek:

Tak, jako pkt 11. Zgadza się.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Po art. 11 pkt 10 kropkę zastąpić średnikiem i dodać pkt 11 w brzmieniu: art. 63 otrzymuje brzmienie: w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 125 dodaje się § 5 w brzmieniu: „1. Jeżeli warunki techniczne i organizacyjne sądu to umożliwiają, pisma procesowe można wносить także na adres do doręczeń elektronicznych sądu, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych”;

2) po art. 131¹ dodaje się art. 131² w brzmieniu: „§ 1. Jeżeli warunki techniczne i organizacyjne sądu to umożliwiają, doręczeń dokonuje się na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, wpisany do bazy adresów elektronicznych, o której mowa w art. 25 tej ustawy, a w przypadku braku takiego adresu na adres do doręczeń elektronicznych powiązany z kwalifikowaną usługą doręczenia elektronicznego, z którego adresat wniósł pismo.

§ 2. Doręczenia, o którym mowa w §1, można dokonać wobec strony będącej osobą fizyczną tylko wtedy, gdy wniósła ona pismo z adresu do doręczeń elektronicznych albo wskazała ten adres jako adres do doręczeń. Nie dotyczy to doręczeń dla przedsiębiorców wpisanych do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej”.

Uzasadnienie. Obie zmiany zmierzają w kierunku uchylecia zawartego w art. 63 ustawy – zmienianej w art. 12 – obowiązku wydania dwóch aktów wykonawczych. Czy są uwagi do poprawki nr 22? Proszę.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, tak, jedna. Tak naprawdę te zmiany powinny być rozpisane inaczej, krócej, ponieważ sprowadzają się do dwóch punktowych zmian. Pierwsza polega na tym, że w art. 63 w pkt 1, w art. 125 uchyla się § 6. Druga zmiana polega na tym, że w pkt 3, w art. 131² uchyla się § 3. Taką uwagę przesłałyśmy do ministerstwa po otrzymaniu poprawek. Trudno jest nam wyjaśnić, dlaczego zapis, który zaproponowano, się utrzymał. Natomiast jesteśmy związane treścią poprawek.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę bardzo.

Naczelnik wydziału w MS Anna Marczak:

Tak, jak najbardziej, przyjmujemy tę sugestię. Jest na to nasza zgoda. Trudno jest mi odnieść się do tego, dlaczego akurat przekazany tekst wyglądał inaczej.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Jest zgoda na poprawki.

Legislator Monika Bies-Olak:

Panie przewodniczący, ale pan będzie musiał podpisać te wszystkie zmiany.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak, jak najbardziej.

Legislator Monika Bies-Olak:

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Art. 13. Możemy?

Legislator Magdalena Klorek:

W art. 13 do zmian nr 1 i 2 nie mamy uwag. W zmianie nr 3 pkt 3 należy rozpisać na dwa punkty. Sekundę.

Już, przepraszam bardzo. Zmiana nr 3 dotyczy art. 25 i 67. To nie są artykuły następujące po sobie, więc należałoby projektowane zmiany w art. 67 przenieść do pkt ozna-

czonego roboczo jako pkt 4a. Zmiana nr 3 brzmiałaby: „w art. 25, po wyrazach”, dalej jak w tekście.

Zmiana w art. 67 byłaby rozbita na dwie litery. W lit. a – w ust. 1 po wyrazach „w art. 10 § 2” dodaje się wyrazy „lub 2a”. W lit. b – w ust. 3 po wyrazach „w art. 10 § 2” dodaje się wyrazy „lub 2a”. To jest zmiana legislacyjna. Prosimy o akceptację.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Bardzo proszę.

Naczelnik wydziału w MS Jakub Kalbarczyk:

Zgoda.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję.

Legislator Magdalena Klorek:

Teraz, panie przewodniczący, poprawka nr 23: w art. 14 w pkt 1 po lit g dodać lit. h.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Poprawka nr 23. W art. 14, w pkt 1 po lit. g dodać lit. h w brzmieniu: pkt 109 otrzymuje brzmienie: art. 305 otrzymuje brzmienie: „§ 1. Kto utrudnia lub udaremnia przetarg albo postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, działając na szkodę właścicieli mienia, osoby lub instytucji, na rzecz której przetarg jest dokonywany bądź która prowadzi postępowanie albo na szkodę interesu publicznego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Kto w celu wywarcia bezprawnego wpływu na wynik trwającego lub przygotowywanego przetargu lub postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wchodzi w porozumienie z inną osobą, przekazuje lub rozpowszechnia informacje lub przemilcza istotne okoliczności, działając na szkodę właścicieli mienia, osoby lub instytucji, na rzecz której przetarg jest lub ma być dokonywany bądź która prowadzi lub ma prowadzić postępowanie albo na szkodę interesu publicznego, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

§ 3. Jeżeli sprawca dopuszcza się czynu określonego w § 1 lub 2 w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat.

§ 4. § 1–3 stosuje się odpowiednio do aukcji.

§ 5. Ściganie przestępstwa określonego w § 1–4 następuje na wniosek pokrzywdzonego, chyba że pokrzywdzonym jest Skarb Państwa lub przedmiot przetargu, aukcji lub zamówienia publicznego jest co najmniej w części finansowany ze środków publicznych.

§ 6. Nie podlega karze sprawca przestępstwa określonego w § 1 lub 2, który zawiadomił o fakcie popełnienia organ powołany do ścigania przestępstw lub organ ochrony konkurencji państw członkowskich Unii Europejskiej lub Komisję Europejską i ujawnił wszystkie istotne okoliczności tego przestępstwa, zanim organy powołane do ścigania przestępstwa o nim się dowiedziały”.

Uzasadnienie. Poprawka ma na celu uspołnienie art. 305 Kodeksu karnego, niezbędne w kontekście dodania normy art. 6 do art. 305 Kodeksu karnego na mocy ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie w dniu 20 maja 2023 r. w związku z przesunięciem na dzień 1 października 2024 r. wejścia w życie ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, nowelizując brzmienie art. 305 Kodeksu karnego. Obowiązujący od dnia 20 maja 2023 r. przepis art. 305 § 6 Kodeksu karnego utraciłby moc w dniu 1 października 2023 r. Wobec powyższego niezbędna jest adekwatna interwencja ustawodawcza.

Czy są uwagi do poprawki nr 23? Proszę.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, w samej poprawce, w § 6 zbędne jest oznaczenie „§” przed cyfrą „2”.

Legislator Monika Bies-Olak:

Jeszcze...

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę bardzo.

Legislator Monika Bies-Olak:

W naszej ocenie – wynika to też z uzasadnienia – cała poprawka tak naprawdę polega na dodaniu § 6. W związku z tym mamy pytanie, czy nie wystarczyłoby w tej poprawce zmiana polecenia nowelizacyjnego w taki sposób, że w pkt 109, w art. 305 dodaje się § 6 w zaproponowanym brzmieniu, bez oznaczenia „§” przed cyfrą „2”?

Naczelnik wydziału w MS Jakub Kalbarczyk:

W zakresie drugiej uwagi, dotyczącej zmiany brzmienia polecenia nowelizacyjnego, jest zgoda.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

Panie przewodniczący, to była poprawka do lit. h, tj. do dodania nowej litery. Natomiast mamy jeszcze uwagi do wcześniejszych liter, jeśli można.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Bardzo proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

Chciałśmy zwrócić uwagę, że pkt 14, czyli lit. b, na mocy ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. ma wejść w życie 14 marca 2024 r. Zgodnie z § 91 ust. 3 „Zasad techniki prawodawczej” nowelizację przepisów zmieniających wprowadza się w życie z dniem wejścia w życie tych przepisów zmieniających. Rozumiemy, że intencją jest, żeby pkt 14 wszedł w życie 14 marca.

W związku z tym w naszej ocenie, abyśmy byli zgodni z § 91 ust. 3 „Zasad techniki prawodawczej” powinniśmy w art. 20 naszej ustawy, czyli w przepisie końcowym, dodać przepis mówiący o tym, że pkt 14 wchodzi w życie z dniem 14 marca 2024 r.

Poza tym na etapie uzgodnień przedstawiliśmy następujące uwagi redakcyjne. W art. 44b § 2 po wyrazie „pojazd” dodać wyraz „mechaniczny”. Dodać zaimek „tego pojazdu”. Może odczytam treść § 2: „Jeżeli w czasie popełnienia przestępstwa pojazd mechaniczny nie stanowił wyłącznej własności sprawcy albo po popełnieniu przestępstwa sprawca zbył, darował lub ukrył podlegający przypadkowi pojazd mechaniczny, orzeka się przepadek równowartości tego pojazdu. Za równowartość pojazdu mechanicznego uznaje się jego wartość określoną w polisie ubezpieczeniowej na rok, w którym popełniono przestępstwo, a w razie braku polisy średnią wartość rynkową pojazdu mechanicznego odpowiadającego przy uwzględnieniu marki, modelu, roku produkcji, typu nadwozia, rodzaju napędu i silnika, pojemności lub mocy silnika oraz przybliżonego przebiegu pojazdowi mechanicznemu prowadzonemu przez sprawcę, ustaloną na podstawie odrębnych danych bez powoływania w tym celu biegłego”.

W § 3 też proponujemy dodanie wyrazu „mechanicznego” po wyrazie „pojazdu”, a w § 5 dodanie w drugim wersie zaimka „tego pojazdu”. To są w naszej ocenie uwagi doprecyzowujące.

W lit. c i d w poleceniu nowelizacyjnym zbędne są wyrazy „zmienianym”.

W § 2 w lit. c należy w naszej ocenie dodać wyraz „skazanego” przed wyrazami „określonego w art. 64 § 2”.

Do lit. e mamy pytanie. Czy można byłoby ograniczyć polecenie nowelizacyjne do faktycznej zmiany, czyli do pkt 3? W przypadku zgody polecenie nowelizacyjne w lit. e musiałoby brzmieć: „w pkt 36 lit. d, w § 4, w pkt 2 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:”, które zostało zaproponowane.

W § 4 wprowadzenie do wyliczenia w pkt 1 i 2 nie ulegają zmianie. Tak samo część wspólna paragrafu.

Co do lit. f, odnoszącej się do pkt 67 lit. c, jest to ta sama sytuacja, o której mówiłam wcześniej przy lit. b. Zgodnie z ustawą z 7 lipca 2022 r. ten przepis ma wejść w życie 14 marca 2024 r. Nasz przepis końcowy mówi o wejściu w życie tego przepisu, jak i całego

art. 14 dnia 1 października. W związku z tym, zgodnie z przywołanym wcześniej § 91 ust. 3 „Zasad techniki prawodawczej”, należałoby wprowadzić tę literę w życie 14 marca 2024 r.

Do lit. g nie mamy uwag. Poprawka do lit. h została przedstawiona przez pana przewodniczącego i przyjęta.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

Pierwsza kwestia. Pani mecenas zaproponowała taką zmianę art. 44b, żeby w § 2 sześć razy dodać... To znaczy, inaczej – zaproponowała pani, żeby dodać cztery albo pięć razy wyraz „mechaniczny”, a wyraz „pojazd” występuje w tym przepisie sześć razy. Z jakiegoś powodu nie proponowała pani, żeby dodać wyraz „mechanicznego” po wyrazach „orzeka się przepadek równowartości pojazdu”. Tu pani postawiła kropkę.

Legislator Monika Bies-Olak:

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

„Tego pojazdu”.

Szanowni państwo, właśnie dlatego kiedyś Dzienniki Ustaw puchły. Teraz mamy dzienniki elektroniczne, więc jest to trochę mniej dolegliwe, ale za to przepisy są nazbyt obszerne. Właściwie nie uzyskujemy żadnego elementu dodatkowego z punktu widzenia jednoznaczności przepisu i odbioru przez adresatów normy prawnej, jeżeli dodamy te określenia. Można je teoretycznie pododawać, ale to tylko utrudnia czytanie przepisu.

Z systematyki przepisów – artykułów – wynika, że jeżeli w pierwszym paragrafie czy ustępie jest określona zasada czy zarysowana problematyka jako część wspólna dalszych regulacji, to następne regulacje odnoszą się właśnie do tego pojęcia z pierwszego paragrafu. Naszym zdaniem jeżeli nie dodamy określenia „pojazd mechaniczny” sześć razy w § 2, dwa razy w § 3 i chyba jeszcze w jednym miejscu w § 4, to nie będzie najmniejszych wątpliwości, że chodzi tylko i wyłącznie o pojazd mechaniczny, bo tylko dla takiego pojazdu przewidziany jest przepadek w ustawie z 7 lipca 2022 r.

Reasumując, pozwolę sobie wyrazić pogląd, że nie jest potrzebna tego rodzaju zmiana, tego rodzaju uzupełnienie, ponieważ powoduje ona tylko powiększenie obszerności przepisów, a nie usuwa żadnych niejednoznaczności.

Teraz druga kwestia. To była taka kwestia, że, jak rozumiem, pani mecenas sugerowała, że rozwiązanie odnoszące się do nowego brzmienia art. 178, a mianowicie do dodawanego § 1a, który jest dodawany przez ustawę z 7 lipca, ale poprawka nr 31 obejmuje tę zmianę, powinien również wejść w życie 14 marca 2024 r. Nie podzielamy tego stanowiska. Dlaczego? Dlatego, że akurat ten przepis nie odnosi się do instytucji wypadku pojazdu, która jest novum normatywnym. Ten przepis odnosi się do zaostrzenia zasad odpowiedzialności karnej za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub odurzenia, a w szczególności za spowodowanie w tym stanie wypadku z art. 177 bądź katastrofy z art. 173.

Innymi słowy w naszym interesie – publicznym, społecznym, a także organów ścigania i prokuratorów – jest to, żeby to zaostrzenie odpowiedzialności weszło w życie jak najszybciej. W przypadku wypadku pojazdu ustawodawca zdecydował się na pewne oddalenie dlatego, że jest to rozwiązanie nowatorskie, niewystępujące nigdy w polskim porządku prawnym, wymagające również pewnych metodologicznych przeszkoleń, jak i przygotowania pewnych technicznych możliwości, chociażby zatrzymywania pojazdów w ramach zajęcia tymczasowego na parkingach Policji czy innych organów procesowych. Tam były takie racje, żeby przygotować się do tego w sposób należyty. Natomiast w tym wypadku chodzi tylko o zaostrzenie odpowiedzialności za najcięższe wypadki komunikacyjne i katastrofy popełnione przez sprawców odurzonych lub upojonych. Dlatego prosimy o nieuwzględnianie takiego postulatu, aby odwlec do 14 marca 2024 r. wejście w życie pkt 67 lit. b ustawy z 7 lipca 2022 r.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

Przepraszam, ja tylko chciałam...

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

(*Wypowiedź poza mikrofonem*) Czy dobrze usłyszałem, że pani mecenas chodzi wyłącznie o lit. c?

Legislator Monika Bies-Olak:

Jeżeli można, po kolei. Dodanie w wielu miejscach wyrazu „mechanicznego” było spowodowane tym, że państwo niekonsekwentnie posługują się zasadą, o której pan prokurator mówił.

Proszę zwrócić uwagę, że w § 2 jest tylko „pojazd”, w § 3 jest tylko „pojazd”, w § 4 dwa razy zaproponowali państwo określenie „pojazd mechaniczny”, w § 5 jest dwa razy „pojazd mechaniczny”. Zasada określoności przepisów prawa zobowiązuje nas do podnoszenia takich niekonsekwencji. Tej uwagi nie byłoby, gdyby określenie „pojazd mechaniczny” pojawiło się tylko w § 1. To ad vocem. Przepraszam, że sobie na to pozwoliłam.

Nie odniósł się pan jeszcze do dodania wyrazu „skazanego” w § 2 w pkt 26. Natomiast chcę zwrócić uwagę, że lit. b w art. 1 i lit. f odnoszą się do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny, do której w trakcie *vacatio legis* wejdą te przepisy. Te przepisy i tak wejdą na mocy tamtej ustawy w dniu 14 marca. Chodzi tylko i wyłącznie o zabieg legislacyjny. O to, żebyśmy byli w zgodzie z § 91 ust. 3 „Zasad techniki prawodawczej”. Jeżeli tego nie zrobimy, będziemy w niezgodzie z „Zasadami techniki prawodawczej”. Jeżeli państwo nie nadadzą tym przepisom... To znaczy, jeżeli ten przepis nie wejdzie w życie w innej dacie, to i tak one zafunkcjonują dopiero 14 marca. To jest uwaga *stricte legislacyjna*.

Jeżeli państwa wola jest inna, to jest to kwestia merytoryczna, a my podnosimy kwestię legislacyjną. Jeszcze bardzo bym prosiła o ustosunkowanie się do lit. e, czyli do ewentualnej zmiany rozpisania tej poprawki.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę bardzo.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

Wyjaśnię jeszcze raz, dlaczego to, co pani określiła jako niekonsekwencję, jest żelazną konsekwencją tego zapisu. Powołuje się pani na § 1 art. 44b, § 4 i § 5, jako przepisy, w których projektodawca posłużył się pełnym określeniem „przepadek pojazdu mechanicznego”, a w pozostałych przepisach nie.

Dlatego posłużył się w tych trzech wypadkach, że mówił o instytucji. Jest to nazwa rodzajowa środka karnego. Każdy z tych przepisów mówi o środku karnym, którym jest przepadek pojazdu mechanicznego. Ten środek karny nazywa się „przepadek pojazdu mechanicznego”. Nie „przepadek” ani nie „przepadek pojazdu”. Chcę zwrócić uwagę, że w tych trzech wypadkach każdorazowo charakter przepisu wskazuje na to, że w części wstępnej § 4 i 5 oraz w środkowej części § 1 chodzi o odwołanie się do środka karnego, a w § 2 i 3 „pojazd” jest wymieniany w kontekście różnego rodzaju operacji, które mają być wobec niego stosowane. Jest to mianowicie ustalenie wartości pojazdu według cen rynkowych pojazdu odpowiadającego itd.

W żadnym wypadku nie odnosimy się wtedy do samej instytucji przepadku pojazdu mechanicznego. Tylko z tego wynika – jeszcze raz to podkreślę – że w § 1, 4 i 5, kiedy mówimy o przepadku pojazdu mechanicznego, ten pojazd mechaniczny jest wymieniany w kontekście nazwy rodzajowej środka karnego. Powołujemy się na pełną nazwę środka karnego, która brzmi: „przepadek pojazdu mechanicznego”. W pozostałych wypadkach mówimy o pojeździe mechanicznym jako o podstawie do czynienia pewnych ustaleń albo w przedmiocie dyspozycji w trakcie czynności, które są opisane chociażby w § 2. Dlatego jest to bardzo logiczne zróżnicowanie.

Natomiast co do drugiej kwestii – kwestii wejścia w życie – przyznam, że mam pewne trudności z odczytaniem pani uwagi, bo w poprawce nr 31 są ujęte dwa rozwiązania. Jest tu nowe brzmienie dodawanego ustawą lipcową § 1a w art. 178 oraz § 3. Wspomniany § 3

rzeczywiście jest związany z instytucją wypadku pojazdu mechanicznego. Ten przepis powinien wejść 14 marca 2024 r.

Przepis końcowy powinien ewentualnie ten przepis specyfikować... Inaczej – tak powinien wyznaczać datę jego wejścia w życie, żeby to nastąpiło rzeczywiście 14 marca. Natomiast przyznam, że w odniesieniu do § 1a nie widzę żadnych powodów, dla których... Pytam, czy pani chodzi o całość...

Legislator Monika Bies-Olak:

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrński:

To jest państwa uwaga do którego artykułu? Do końcowego?

Legislator Monika Bies-Olak:

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrński:

Do zmiany nr 1...

Prokurator w BP PK Agnieszka Władzińska:

Czy mogę panią jeszcze o coś spytać? Jak sama pani wskazała, pani mecenas, tak naprawdę nie robi to żadnej różnicy, ponieważ w tej chwili zmieniamy wewnątrz ustawy z 7 lipca. Jej środek. Tak jest, która wciąż spoczywa. To, co do niej wprowadzimy, i tak wejdzie w życie 14 marca, tak czy inaczej, bo to wynika w tej chwili z tej ustawy. Dlaczego nasz przepis w procedowanej ustawie ma się do tego dostosować? Nie bardzo to rozumiem. Jeśli nawet tej zmiany nie będzie, to i tak przepisy wejdą w życie 14 marca 2024 r. Tak czy inaczej. Chyba nie bardzo coś rozumiem.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Szanowna pani, ponieważ powinniśmy – my jako legislatorzy – przestrzegać zasad techniki prawodawczej, a § 91 ust. 3 „Zasad techniki prawodawczej” mówi, że nowelizację przepisów zmieniających wprowadza się w życie z dniem wejścia tych przepisów zmieniających w życie.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrński:

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czy mamy włączony mikrofon?

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrński:

Przepraszam. Pani mecenas się zgodzi, że gdybyśmy znowelizowali ustawę, przepisy zmieniane w okresie vacatio legis i wprowadzili tę zmianę na przykład na trzy dni przed wejściem w życie ustawy zmienianej, to uzyskalibyśmy ten sam skutek. Tak? Skutek byłby ten sam, jak rozumiem.

Legislator Monika Bies-Olak:

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Prokurator w BP PK Agnieszka Władzińska:

Z punktu widzenia odbiorcy jest bardziej czytelne, jeśli w ustawie, którą zmieniamy, już od samego początku będzie zawarta dokładnie ta treść, która będzie wchodziła w życie 14 marca 2024 r. Już w tej chwili. Dlatego, że jeżeli ta treść będzie wchodziła w życie dopiero za jakiś czas, to chyba to będzie mniej czytelne dla odbiorcy. Tak mi się wydaje.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Przepraszam bardzo, ale państwo już to uwzględnili w poprawce nr 28. Bardzo przepraszam. Jesteśmy dogadani, a jednak nie do końca.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrąński:

To w takim razie, dlaczego wywołuje pani problem, jeśli to jest uzgodnione?

Legislator Monika Bies-Olak:

Ponieważ w tej chwili zobaczyłam poprawkę nr 28.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Czy...

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, jeśli można, mamy jeszcze nierozstrzygniętą kwestię lit. e, tzn. innego zapisu legislacyjnego. Czy państwo się na to zgadzają?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Szanowni państwo, ministerstwo, pani mecenas pyta o lit. e.

Naczelnik wydziału w MS Jakub Kalbarczyk:

Tak jest.

Legislator Magdalena Klorek:

Tak? Jest zgoda?

Naczelnik wydziału w MS Jakub Kalbarczyk:

Jeszcze odnośnie do lit. c. Tam jest uzupełnienie wyrazem „skazanego”. Jest nasza zgoda.

Szanowni państwo, odnośnie do lit. e chcielibyśmy zgłosić wniosek o odrzucenie tej uwagi ze względu na to, że zależy nam na tym, żeby nie zachodziła wątpliwość co do tego, jaka zmiana jest wprowadzana. Dlatego chcemy nadać brzmienie temu całemu przepisowi w taki sposób, w jaki został przygotowany w projekcie. Nie chcemy, żeby były wątpliwości interpretacyjne.

Legislator Monika Bies-Olak:

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Naczelnik wydziału w MS Jakub Kalbarczyk:

Bez zmian. Tak jest.

Legislator Magdalena Klorek:

Przepraszam. Mamy jeszcze poprawkę do lit. f. To jest poprawka nr 31. Z nią łączy się poprawka nr 28. To do łącznego głosowania.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Poprawki nr 21 i 28?

Legislator Magdalena Klorek:

Poprawki nr 31 i 28.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Zacznę od poprawki nr 28.

Legislator Magdalena Klorek:

Poprawka nr 31 dotyczy lit. f w art. 14 pkt 1. Z tym wiąże się zmiana nr 3 w poprawce nr 28 – termin wejścia w życie.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Poprawka nr 31.

W art. 14, w pkt 1 lit. f nadać brzmienie: f w pkt 67 lit. b i c otrzymują brzmienie: lit. b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu: „Skazując sprawcę, który popełnił przestępstwo określone w art. 173 § 3 lub 4 lub w art. 177 § 2 w warunkach określonych w § 1, lub którego dotyczy wskazana w tym przepisie okoliczność, sąd orzeka karę pozbawienia wolności w wysokości:

1) nie niżej niż 3 lata, jeżeli następstwem wypadku jest ciężki uszczerbek na zdrowiu innej osoby lub następstwem katastrofy jest ciężki uszczerbek na zdrowiu wielu osób – do dwukrotności górnej granicy ustawowego zagrożenia,

2) nie niżej niż 5 lat, jeżeli następstwem czynu jest śmierć człowieka – do dwukrotności górnej granicy ustawowego zagrożenia w przypadku katastrofy, a 20 lat pozbawienia wolności w przypadku wypadku”;

c) dodaje się § 3 w brzmieniu: „§ 3. W razie skazania, o którym mowa w § 1 lub 1a, sąd może orzec przepadek, o którym mowa w art. 44b, a orzeka go, jeżeli zawartość alkoholu w organizmie sprawcy była wyższa niż 1‰ we krwi lub 0,5‰ w wydychanym powietrzu albo prowadziła do takiego stężenia”.

Uzasadnienie. Analiza stanów faktycznych związanych z przestępstwami przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji prowadzi do wniosku, że w przypadkach, w których będzie miał zastosowanie art. 178 § 1 lit. a pkt 2 Kodeksu karnego, okoliczności wyznaczające stopień społecznej szkodliwości czynu, jak również uwzględnienie przy ocenie stopnia winy sprawcy występują w takiej liczbie i w takim nasileniu, że górna granica grożącej kary za ten czyn – kary pozbawienia wolności określonej w ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw – nie pozwoli na orzeczenie kary w pełni odzwierciedlającej ciężar czynu oraz zawinienia sprawcy, a przy tym efektywnej realizacji celu kary w zakresie generalnej, jak i szczególnej prewencji.

Jeszcze poprawka... Pani mecenas, która poprawka miała być? Poprawka nr 28?

Legislator Magdalena Klorek:

Tak. Poprawka nr 28.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Art. 20 nadać brzmienie: „Art. 20. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 13 pkt 3–5, art. 14 pkt 1 lit. a, c, e, g i h oraz pkt 2–4, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2024 r.;

2) art. 1 pkt 1–14, pkt 15 i 16, art. 2 pkt 6 lit. a, pkt 8, 10 i 12, art. 3 pkt 1, 6, 8a i 13–16, art. 4, art. 7, art. 10 pkt 1, art. 11 w zakresie utraty mocy przez art. 15zrz¹ i uchylecia art. 15zrs⁹, a także art. 19, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;

3) art. 13 pkt 1, art. 14 pkt 1 lit. b oraz f, które wchodzi w życie z dniem 14 marca 2024 r.”.

Uzasadnienie. Z uwagi na wprowadzenie dodatkowych zmian w art. 1 i art. 11 konieczne jest dostosowanie przepisu końcowego. Zgodnie z pierwotnymi założeniami dodawane przepisy wejdą w życie na zasadach ogólnych przewidzianych dla całej ustawy, tj. w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Czy są uwagi do przedstawionych poprawek? Proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Mam pytanie do poprawki nr 31, a dokładnie do części wspólnej w § 1a, poczynając od pkt 2. Jak rozumiem, część wspólna ma dotyczyć definicji. Jest częścią wspólną do obu punktów, więc chyba wyraz „do”, który kończy pkt 2, powinien być w części wspólnej. To pierwsza rzecz.

Druga dotyczy zapisu. Ta poprawka jest tak zapisana graficznie, jak gdyby miała dwie części wspólne, dwa tiret. Chyba nie o to chodzi, prawda? Mamy „do dwukrotności górnej granicy ustawowego zagrożenia” w przypadku katastrofy, natomiast w przypadku wypadku 20 lat pozbawienia wolności. Tak? Część wspólna i myślniki po prostu tak się układają, jak gdyby tu były dwa tiret. Tak?

Co do wyrazu „do” w przedłożeniu z lipca 2022 r., był on w ustawie w części wspólnej. Rozumiem, że ta dwukrotność dotyczy też – jak przed chwilą pan potwierdził – pkt 1.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrński:

Właśnie tego rodzaju konstrukcja z umieszczeniem zaimka „do” przed dwukropkiem jest niezbędna, bo wtedy konstruujemy ten przepis następująco. Obejmujemy de facto trzy

stany faktyczne, a mianowicie wypadki i katastrofy o różnych co do ciężaru skutkach. Są skutki, kiedy jest ciężki uszczerbek na zdrowiu, kiedy jest śmierć człowieka.

Jak powiedziałem, w jednym wypadku jest to kwalifikowane do art. 177 § 2, a w drugim do art. 173. Dla wszystkich wypadków niezależnie od tego, czy jest ciężki uszczerbek na zdrowiu czy śmierć człowieka, czy jest to katastrofa czy wypadek, w sposób tożsamy określamy dolną granicę zagrożenia. Ona będzie wynosiła... Oczywiście, podkreślam, że to nie chodzi o prawo dotyczące trzeźwego sprawcy, który popełnił błąd i spowodował wypadek, tylko osoby, która w spowodowała go w stanie odurzenia lub nietrzeźwości. Dla tych wszystkich wypadków – w tym wypadku przypadków – przyjmujemy tożsame dolne granice zagrożenia, a mianowicie 3 lata z pkt 1 oraz 5 lat z pkt 2.

Natomiast jednocześnie musimy zdywersyfikować górną granicę dla wypadku i katastrofy. Dlaczego? Musimy ją inaczej wyrazić, dlatego że górna granica z art. 177 § 2 obecnie wynosi 8 lat, więc podwojona górna granica to byłoby 16 lat. Natomiast w poprawce chodzi o podwyższenie górnej granicy.

Chcę zwrócić uwagę, że w przypadku katastrofy w art. 177 § 3, który penalizuje kwalifikowane przez następstwo spowodowanie śmierci człowieka, górna granica wynosi 12 lat. Nawet według nowelizacji będzie wynosiła 15 lat, ponieważ dotychczasowe zagrożenia od 2 do 12 lat zmieniają się w zagrożenie od 2 do 15 lat. Innymi słowy, w tym wypadku podwojenie górnej granicy będzie oznaczało 2 razy 15. Czyli sięgniemy maksymalnej wysokości kary terminowej pozbawienia wolności od 1 października, bo kara będzie od 1 miesiąca do 30 lat, a nie od 1 miesiąca do 15 lat, jak jest obecnie.

Reasumując, dlatego jest taka konstrukcja, żeby wyrazić do tych wszystkich trzech stanów faktycznych mieszanych kwalifikacjami i skutkami tożsame dolne granice zagrożenia, ale żeby wskazać, że górna granica zagrożenia jest dywersyfikowana w zależności od tego, czy czyn ma charakter katastrofy czy wypadku. Moim zdaniem posłużenie się tiretami, które w sposób oczywisty odnoszą się do obu członów poprzedzających i do...

Legislator Monika Bies-Olak:

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dyrektor BP PK Tomasz Szafranski:

...pkt 1... Nie, nie, przepraszam. Oczywiście, że tylko do pkt 2.

Proszę zwrócić uwagę, że w pkt 1 mamy wyrażoną górną granicę zagrożenia. W końcowej części zdania w pkt 1 jest powiedziane „do dwukrotności górnej granicy ustawowego zagrożenia”, a w pkt 2 jest modyfikacja tego, bo dwukrotność jest utrzymana, ale kiedy? Przy katastrofie. Przy wypadku przechodzimy, na mówiąc skrótem dwuipółkrotność, bo 20 lat to jest 2,5. Ale trudno to zapisać jako dwuipółkrotność górnej granicy. Dlatego tak to jest ujęte.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Legislator Monika Bies-Olak:

(Wypowiedź poza mikrofonem) Czy możemy zrobić krotką przerwę, żeby to uzgodnić na tekście? Bo nie wprowadzimy tego do tekstu.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Bardzo proszę.

[Po przerwie]

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Szanowni państwo, wracamy do obrad. Czy panie legislatorce są gotowe? Bardzo proszę, pani mecenas.

Legislator Monika Bies-Olak:

Panie przewodniczący, po konsultacjach z panem prokuratorem podkomisja może przyjąć poprawkę, którą odczytamy, a pan przewodniczący ją podpisze, jeżeli państwo z rządu to potwierdzą. Możemy także przyjąć przepis w formie trudnej do zapisania w tej chwili i na posiedzeniu Komisji pan poseł albo ktoś inny wniesie poprawkę.

Będę odczytywała znaki przestankowe. Ustalenia brzmią tak, że pkt 2 powinien brzmieć: „nie niższej niż 5 lat, jeżeli następstwem czynu jest śmierć człowieka, do dwukrotności górnej granicy ustawowego zagrożenia w przypadku katastrofy, a 20 lat pozbawienia wolności w przypadku wypadku”. Innymi słowy, po wyrazie „do” nie będzie dwukropka, a przed wyrazem „dwukrotności” myślnika. Nie będzie żadnego myślnika. Tak będzie łatwiej. Czy jest akceptacja na wprowadzenie tej poprawki?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Jest akceptacja.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrński:

Tak, ale rozumiem, że to będzie dopiero w sprawozdaniu...

Legislator Monika Bies-Olak:

Podkomisji.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrński:

Podkomisji?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Możemy iść dalej. Jest akceptacja.

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrński:

Wyrażam zgodę.

Legislator Magdalena Kłerek:

Panie przewodniczący, to jeszcze – jeśli można – do poprawki nr 28, która jest rozpatrywana łącznie. W naszej ocenie w pkt 2 zbędne są wyrazy „utruty mocy przez”. Wystarczą wyrazy „w zakresie art. 15zrz i art. 15zrs⁹”. Wystarczy zakresowo wskazać artykuł. Nie trzeba wskazywać, na czym polega polecenie nowelizacyjne.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Jest zgoda. Przepraszam, jeszcze pan prokurator czy dyrektor. Proszę się przedstawić. Pan naczelnik. Spokojnie. Prawa lub lewa strona.

Naczelnik wydziału w Departamencie Legislacyjnym Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości Sebastian Bończak:

Sebastian Bończak. Departament Legislacyjny Prawa Karnego.

Jeszcze w zakresie poprawki nr 28 chciałem powiedzieć, że udało nam się uzgodnić, że jest zgoda na wykreślenie art. 8. Zresztą on nie jest przewidziany w poprawce jako wchodzący w jakimkolwiek zakresie w życie. Jeżeli pozostanie, to zamiast wejść w 2029 r., jak było dotychczas, wszedłby po 14 dniach od dnia ogłoszenia ustawy, co nie byłoby dobre.

Naczelnik wydziału w MS Jakub Kalbarczyk:

Uzupełniając, powiem, że chodzi tutaj o przepis dotyczący postępowania przed sądami administracyjnymi, którego wejście w życie zostało określone na 2029 r. On jest powtórzeniem. Tutaj jest uwaga Biura Legislacyjnego. Jest zgoda na uwzględnienie tej uwagi w zakresie art. 8.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak, jak najbardziej.

Legislator Magdalena Kłerek:

Ale pan przewodniczący musiałby to przejąć.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Wyrażam zgodę.

Legislator Magdalena Kłerek:

OK. Panie przewodniczący, w takiej sytuacji zmianę nr 1 w art. 14 mamy zakończoną. Teraz zmiana nr 2.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Wydaje mi się, że tu będzie poprawka.

Legislator Magdalena Klorek:

Na pewno jest poprawka do zmiany... Poprawka nr 24 jest do zmiany nr 3. Wydaje mi się, że do zmiany nr 2 nie ma poprawki, ale być może pan przewodniczący posiada jeszcze jakąś poprawkę.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Nie, nie. Nie posiadam. Tak. Ma pani rację, pani mecenas.

Legislator Magdalena Klorek:

Z naszej strony do zmiany nr 2 nie ma żadnych uwag, jeśli chodzi o art. 14.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. To może przedstawię poprawkę po lit. b.

Legislator Monika Bies-Olak:

(Wypowiedź poza mikrofonem).

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, czy można jeszcze zadać pytanie do lit. a?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Tak. Bardzo proszę.

Legislator Magdalena Klorek:

Tutaj mamy wątpliwość, ponieważ wymiar kary jest nie niższy niż 3 lata, natomiast dalej część kary może zaistnieć w wymiarze nie większym niż 6 miesięcy. Jest pytanie, czy tak rzeczywiście powinno być? Czy nie powinniśmy użyć sformułowania „nie wyższym”? Nie „nie większym”, tylko „nie wyższym”. Skoro wyżej jest w wymiarze nie niższym niż 3 lata, to czy tu nie powinno być „nie wyższym niż 6 miesięcy”?

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Proszę.

Prokurator w BP PK Agnieszka Władzińska:

Nie. Wydaje się, że aktualne brzmienie jest zdecydowanie lepsze. Ono się odnosi do wymiaru kary pozostałej do odbycia, czyli większej bądź mniejszej. Natomiast kara w wymiarze niższym bądź wyższym to jest kara orzekana.

Legislator Magdalena Klorek:

Rozumiemy. Zostawiamy to bez zmiany. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Do lit. b?

Legislator Magdalena Klorek:

Jest poprawka, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Poprawka nr 23.

W art. 14 pkt 3 lit b nadać brzmienie: lit. b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a i 7b w brzmieniu: 7a) w art. 431la w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „wobec skazanego orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą 4 miesięcy, a nie zachodzą warunki przewidziane w art. 64 § 2, art. 64a lub art. 65 § 1 lub 2 Kodeksu karnego”;

7b) w art. 85, w § 2 po wyrazach „w art. 10 § 2” dodaje się wyrazy „lub 2a”.

Uzasadnienie. Poprawka ma na celu skorelowanie brzmienia modyfikowanego projektem art. 431la Kodeksu karnego wykonawczego ze zmianami wprowadzonymi na mocy ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy. Dziękuję.

Czy są uwagi Biura Legislacyjnego?

Legislator Magdalena Klorek:

Nie mamy uwag, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Przyjeliśmy. Czy możemy przejść do art. 15?

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, jeszcze jest pkt 4 w art. 14. Tutaj jest uwaga redakcyjna. W ostatniej części zdania „o umorzeniu postępowania przygotowawczego zostało wydane po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy”.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Czy jest zgoda?

Dyrektor BP PK Tomasz Szafrński:

Szanowni państwo, nie. Nie ma zgody, ponieważ chcemy objąć również dzień wejścia w życie ustawy, a nie dzień po dniu wejścia w życie ustawy. Po wejściu w życie ustawy będzie również w dniu, w którym ustawa weszła.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję za wyjaśnienia. Czy są jeszcze uwagi?

Legislator Magdalena Klorek:

Do zmiany nr 4 nie ma.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Przyjeliśmy.
Art. 15?

Legislator Magdalena Klorek:

Bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

A poprawka nr 25?

Legislator Magdalena Klorek:

Poprawka nr 25 chyba już została przyjęta. Sekundę.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Była?

Legislator Monika Bies-Olak:

(Wypowiedź poza mikrofonem) Została przyjęta.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dobrze. Dziękuję za czujność.

Legislator Magdalena Klorek:

Tak. Była przyjęta. Razem przyjęto poprawki nr 2, 3, 4, 17 i 25.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Art. 16?

Legislator Magdalena Klorek:

Nie mamy uwag do tego artykułu.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Art. 17?

Legislator Magdalena Klorek:

Również bez uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Art. 18?

Legislator Magdalena Klorek:

Zbędny jest przecinek po wyrazach „jest kwota pieniężna, lub o kosztach sądowych”, przed wyrazami „stosuje się przepisy ustawy”. Proponujemy ten przecinek skreślić. To jest uwaga językoznawców.

Naczelnik wydziału w MS Jakub Kalbarczyk:

Jest zgoda.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Jest zgoda.

Pani mecenas, art. 19?

Legislator Monika Bies-Olak:

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

I art. 20?

Legislator Magdalena Klorek:

W części poza poprawką nie mamy uwag. Przepraszam. Poprawka dotyczyła całego art. 20, w związku z czym nie mamy już żadnych uwag.

Przewodniczący poseł Grzegorz Lorek (PiS):

Dziękuję. Zatem zakończyliśmy procedowanie.

Zarządzam... Jeszcze chwila, bo musi być głosowanie nad całością projektu. Szanowni posłowie pracujący zdalnie, proszę o głosowanie.

Kto z państwa jest za przyjęciem całego projektu ustawy? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał? Dziękuję.

Proszę o podanie wyników. Dziękuję bardzo. Projekt został przyjęty do dalszych prac w Komisji.

Dziękuję państwu z ministerstwa. Dziękuję paniom mecenas. Dziękuję biuru obsługi i panu. Zamykam posiedzenie.